

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

**Briselē, 2026. gada 30. martā
(OR. en)**

**2023/0112(COD)
LEX 2507**

PE-CONS 17/26

**EF 73
ECOFIN 341
CODEC 446
ECB**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,
AR KO GROZA DIREKTĪVU 2014/59/ES ATTIECĪBĀ UZ AGRĪNAS INTERVENČES
PASĀKUMIEM, NOREGULĒJUMA NOSACĪJUMIEM UN NOREGULĒJUMA DARBĪBAS
FINANSĒJUMU UN DIREKTĪVU 2014/24/ES ATTIECĪBĀ UZ VĒRTĒŠANAS
PAKALPOJUMIEM NOREGULĒJUMĀ**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2026/...**

(2026. gada 30. marts),

**ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz agrīnas intervences pasākumiem,
noregulējuma nosacījumiem un noregulējuma darbības finansējumu
un Direktīvu 2014/24/ES attiecībā uz vērtēšanas pakalpojumiem noregulējumā**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

¹ OV C 307, 31.8.2023., 19. lpp.

² OV C 349, 29.9.2023., 161. lpp.

³ Eiropas Parlamenta 2024. gada 24. aprīļa nostāja (OV C, C/2025/3753, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3753/oj>) un Padomes 2026. gada 5. marta nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2026. gada 26. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

tā kā:

- (1) Savienības noregulējuma satvars kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām (“iestādes”) tika izveidots pēc 2008.–2009. gada globālās finanšu krīzes un pēc tam, kad Finanšu stabilitātes padome 2011. gada oktobrī pirmo reizi publicēja dokumentu “Efektīvu noregulējuma režīmu pamatelementi finanšu iestādēm”. Savienības noregulējuma satvaru veido Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES⁴ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014⁵. Abi leģislatīvie akti attiecas uz iestādēm un citām vienībām, kas ietilpst minētās direktīvas vai minētās regulas darbības jomā (“vienības”). Savienības noregulējuma satvara mērķis ir sakārtotā veidā risināt iestāžu un vienību maksātspēju, saglabājot to kritiski svarīgās funkcijas un izvairoties no draudiem finanšu stabilitātei, un vienlaikus aizsargājot noguldītājus un publiskos līdzekļus. Turklāt Savienības noregulējuma satvara mērķis ir veicināt banku iekšējā tirgus attīstību, izveidojot saskaņotu režīmu, lai koordinēti risinātu pārrobežu krīzes, un izvairoties no konkurences izkropļojumiem un nevienlīdzīgas attieksmes riskiem.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Vairākus gadus pēc ieviešanas Savienības noregulējuma satvars nesniedz gaidītos rezultātus attiecībā uz dažiem no minētajiem mērķiem. Konkrēti, lai gan iestādes un vienības ir panākušas ievērojamu progresu noregulējamības jomā un šim nolūkam ir atvēlēti ievērojami resursi, jo īpaši, palielinot zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju un papildinot noregulējuma finansēšanas mehānismus, Savienības noregulējuma satvars reti tiek izmantots. Tā vietā konkrētu nelielu un vidēju iestāžu un vienību maksātspēja parasti tiek risināta, izmantojot nesaskaņotus valstu pasākumus. Joprojām drīzāk tiek izmantota nodokļu maksātāju nauda, nevis nozares finansētie drošības tīkli, piemēram, noregulējuma finansēšanas mehānismi. Šāda situācija šķietami izriet no nepietiekamiem stimuliem. Minētie nepietiekamie stimuli rodas no Savienības noregulējuma satvara un valstu noteikumu mijiedarbības, saskaņā ar kuru noregulējuma iestāžu plašā rīcības brīvība sabiedrības interešu novērtēšanā ne vienmēr tiek izmantota tādā veidā, kas atspoguļo paredzēto Savienības noregulējuma satvara piemērošanu.

Tajā pašā laikā Savienības noregulējuma satvars maz tika izmantots, ņemot vērā risku, ka no noguldījumiem finansēto iestāžu noguldītāji uzņemtos zaudējumus, lai nodrošinātu, ka minētās iestādes noregulējuma ietvaros var piekļūt ārējam finansējumam, jo īpaši tad, ja nav citu iekšēji rekapitalizējamu saistību. Visbeidzot, tas, ka ārpus noregulējuma noteikumi par piekļuvi finansējumam ir mazāk stingri nekā noregulējumā, ir atturējis piemērot Savienības noregulējuma satvaru par labu citiem risinājumiem, kas bieži ietver nodokļu maksātāju naudas izmantošanu iestāžu vai vienību pašu resursu vai nozares finansētu drošības tīklu vietā. Šī situācija savukārt rada sadrumstalotības riskus, neoptimālu rezultātu riskus iestāžu un vienību maksātnespējas pārvaldībā, jo īpaši nelielu un vidēju iestāžu un vienību gadījumā, un alternatīvās izmaksas no neizmantotajiem finanšu resursiem. Tādēļ ir jānodrošina efektīvāka un saskaņotāka Savienības noregulējuma satvara piemērošana un jānodrošina, ka to var piemērot vienmēr, kad tas ir sabiedrības interesēs, tostarp attiecībā uz konkrētām nelielām un vidējām iestādēm, kuras galvenokārt finansē no noguldījumiem un kurām nav pietiekamu citu iekšēji rekapitalizējamu saistību.

- (3) Viens no galvenajiem Direktīvas 2014/59/ES pārskatīšanas mērķiem ir labāk aizsargāt nodokļu maksātāju naudu, nodrošinot, ka noregulējuma režīmu var piemērot vienmēr, kad tas ir vajadzīgs. Līdz ar pārskatītā regulējuma ieviešanu būtu ievērojami jāsamazina nodokļu maksātāju naudas izmantošana, lai nodrošinātu, ka biežāk un efektīvāk tiek izmantoti nozares finansēti drošības tīkli, tostarp noregulējuma finansēšanas mehānismi.
- (4) Nepieciešamā noregulējuma plānošanas darba intensitāte un detalizācijas pakāpe attiecībā uz meitasuzņēmumiem, kas nav identificēti kā noregulējuma vienības, atšķiras atkarībā no attiecīgo iestāžu un vienību lieluma, to riska profila, to lomas kritiski svarīgo funkciju nodrošināšanā, to galvenajām darbības jomām, to nozīmes grupas darbības nepārtrauktībai pēc noregulējuma un grupas noregulējuma stratēģijas un no meitasuzņēmuma nozīmes dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, tostarp tā iespējamās sistēmiskās nozīmes un iespējamās ietekmes uz noguldījumu garantiju sistēmas (NGS) pieejamajiem finanšu līdzekļiem likvidācijas gadījumā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Tādēļ noregulējuma iestādēm būtu jāspēj ņemt vērā minētos faktorus, nosakot pasākumus, kas jāveic attiecībā uz šādiem meitasuzņēmumiem, un attiecīgā gadījumā izmantot samērīgu pieeju.

- (5) Iestāde vai vienība, kas tiek likvidēta saskaņā ar valsts tiesību aktiem, pēc tam, kad ir konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un noregulējuma iestāde ir secinājusi, ka tās noregulējums nav sabiedrības interesēs, galu galā virzās uz iziešanu no tirgus. Šādos gadījumos minētās vienības vai iestādes noregulējuma plāns vairs nav vajadzīgs neatkarīgi no tā, vai kompetentā iestāde jau ir atsaukusi minētās vienības atļauju. Tas pats attiecas uz atlikušo noregulējamo iestādi pēc aktīvu, tiesību un saistību pārvešanas saistībā ar pārvešanas stratēģiju. Tāpēc ir lietderīgi precizēt, ka šādās situācijās noregulējuma plānu pieņemšana netiek prasīta.
- (6) Procedūra, saskaņā ar kuru grupas sastāvā ietilpstošas vienības iesniedz informāciju noregulējuma iestādēm noregulējuma plānu sagatavošanai, būtu jāsaskaņo ar Direktīvā 2014/59/ES noteikto informācijas iesniegšanas procedūru, kuras mērķis ir uzraudzīt minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (*MREL*), lai izvairītos no nevajadzīgām izmaksām un sarežģītības.

- (7) Noregulējuma iestādes pašlaik var nolemt aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, ja vienība, neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav noregulējuma vienība, neizpilda apvienoto rezervju prasību, kad tā tiek ņemta vērā papildus *MREL*. Tomēr noteiktās situācijās iestādei vai vienībai varētu tikt prasīts izpildīt *MREL*, pamatojoties uz tādu pamatu, kas nav pamats, uz kura minētajai iestādei vai vienībai tiek prasīts izpildīt apvienoto rezervju prasību. Minētā situācija rada neskaidrības par nosacījumiem, kas attiecas uz to, kā noregulējuma iestādes īsteno pilnvaras aizliegt veikt sadali, un uz maksimālās sadalāmās summas aprēķināšanu saistībā ar *MREL*. Tāpēc būtu jānosaka, ka minētajos gadījumos noregulējuma iestādēm būtu jāīsteno pilnvaras aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, pamatojoties uz aplēsto apvienoto rezervju prasību, kas izriet no metodikas, kura izklāstīta deleģētajos aktos, kas pieņemti, ievērojot Direktīvas 2014/59/ES 45.c panta 4. punktu. Lai nodrošinātu pārredzamību un juridisko noteiktību, noregulējuma iestādēm par aplēsto apvienoto rezervju prasību būtu jāpaziņo iestādei vai vienībai, kurai pēc tam minētā aplēstā apvienoto rezervju prasība būtu jādara publiski pieejama.

- (8) Agrīnas intervences pasākumi tika ieviesti, lai kompetentās iestādes varētu novērst iestādes vai vienības finansiālā un ekonomiskā stāvokļa pasliktināšanos un iespēju robežās samazināt iespējamā neregulējuma risku un ietekmi. Tomēr, tā kā trūkst noteiktības attiecībā uz minēto agrīnās intervences pasākumu piemērošanas izraisītājfaktoriem un tie daļēji pārklājas ar uzraudzības pasākumiem, agrīnas intervences pasākumi reti tiek izmantoti. Tāpēc minēto agrīnās intervences pasākumu piemērošanas nosacījumi būtu jāvienkāršo un jāprecizē. Lai kļiedētu nenoteiktību par iestādes vai vienības vadības struktūras atcelšanas un pagaidu administratoru iecelšanas nosacījumiem un termiņiem, minētie pasākumi būtu skaidri jāidentificē kā agrīnas intervences pasākumi un to piemērošanai būtu jāpiemēro vieni un tie paši izraisītājfaktori. Konkrētos apstākļos darbību pakāpeniska izbeigšana var būt rentabls risinājums, kas iestādei vai vienībai ar vāju darījumdarbības modeli atvieglo iziešanu no tirgus, tādējādi izvairoties no ilgstošas lejupslīdes, kuras rezultātā iestāde vai vienība kļūst maksātnešpējīga.

Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt agrīnas intervences pilnvarām pieprasīt, lai tiktu iesniegts plāns, kas jāīsteno iestādes vai vienības darbību brīvprātīgas izbeigšanas gadījumā, vienlaikus lēmumu par šāda plāna īstenošanu atstājot attiecīgās iestādes vai vienības ziņā. Kad kompetentās iestādes piemēro agrīnas intervences pilnvaras, būtu jāprasa, lai konkrētas situācijas risināšanai kompetentās iestādes izvēlētos piemērotus pasākumus saskaņā ar proporcionalitātes principu. Lai kompetentās iestādes varētu ņemt vērā reputācijas riskus vai riskus, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, kompetentajām iestādēm būtu jānovērtē agrīnas intervences pasākumu piemērošanas nosacījumi, pamatojoties ne tikai uz kvantitatīviem rādītājiem, piemēram, kapitāla vai likviditātes prasībām, sviras līmeni, ienākumus nenesošiem aizdevumiem vai riska darījumu koncentrāciju, bet arī uz kvalitatīviem izraisītājfaktoriem. Lēmumu pieņemšanas procesam attiecībā uz agrīnas intervences pasākumiem būtu jāļauj tos ātri izskatīt un vajadzības gadījumā piemērot, lai izvairītos no iestādes vai vienības situācijas turpmākas pasliktināšanās.

- (9) Lai uzlabotu juridisko noteiktību, būtu jāatceļ Direktīvā 2014/59/ES noteiktie agrīnās intervences pasākumi, kas pārklājas ar esošajām pilnvarām saskaņā ar prudenciālo regulējumu, kurš noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2013/36/ES⁶ un (ES) 2019/2034⁷. Turklāt ir jānodrošina, ka noregulējuma iestādes spēj sagatavoties iestādes vai vienības iespējamam noregulējumam. Tāpēc kompetentajai iestādei būtu pietiekami agri jāinformē noregulējuma iestādes par iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos un noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām, kas vajadzīgas sagatavošanas pasākumu īstenošanai. Svarīgi ir tas, ka, lai noregulējuma iestādes varētu pēc iespējas ātrāk reaģēt uz iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos, agrīnas intervences pasākumu iepriekšēju piemērošanu nevajadzētu paredzēt kā nosacījumu, lai noregulējuma iestāde veiktu pasākumus iestādes vai vienības tirgošanai vai pieprasītu informāciju nolūkā atjaunināt noregulējuma plānu un sagatavot vērtējumu.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2034 (2019. gada 27. novembris) par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2002/87/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES un 2014/65/ES (OV L 314, 5.12.2019., 64. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

Tirgojot iestādi, kas ir institucionālās aizsardzības shēmas (IAS) dalībniece, noregulējuma iestādei būtu jāapsver pasākumi, ko IAS varētu veikt pirms noregulējuma, lai novērstu būtisku risku, ka iestāde kļūs maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Lai nodrošinātu konsekventu, koordinētu, efektīvu un savlaicīgu reakciju uz iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos un pienācīgi sagatavotos iespējamam noregulējumam, ir jāuzlabo mijiedarbība un koordinācija starp kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm. Tiklīdz iestāde vai vienība atbilst agrīnas intervences pasākumu piemērošanas nosacījumiem, kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm būtu jāpalielina informācijas, tostarp provizoriskās informācijas, apmaiņa un kopīgi jāuzrauga iestādes vai vienības situācija.

- (10) Ir jānodrošina savlaicīga rīcība un agrīna koordinācija starp kompetento iestādi un noregulējuma iestādi, kamēr iestāde vai vienība joprojām turpina darbību, bet pastāv būtisks risks, ka iestāde vai vienība varētu kļūt maksātnešpējīga. Tāpēc kompetentajai iestādei pēc iespējas agrāk būtu jāpaziņo noregulējuma iestādei par šādu risku. Minētajā paziņojumā būtu jāietver kompetentās iestādes novērtējuma iemesli un neizsmeļošs pārskats par alternatīviem privātā sektora pasākumiem, uzraudzības darbībām vai agrīnas intervences pasākumiem, kas ir pieejami, lai saprātīgā termiņā novērstu iestādes vai vienības maksātnešpēju. Šāda agrīna paziņošana neietekmē nekādus alternatīvus privātā sektora pasākumus, tostarp IAS pasākumus, kas saprātīgā termiņā novērstu iestādes vai vienības maksātnešpēju vai iespējamu maksātnešpēju, vai neskar procedūras, ar kurām nosaka, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi. Tam, ka kompetentā iestāde iepriekš paziņo noregulējuma iestādei par būtisku risku, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnešpējīga, vai par to, ka šāda būtiska riska novēršanas pasākumu īstenošanai noteiktais termiņš ir beidzies, nevajadzētu būt nosacījumam, lai vēlāk konstatētu, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnešpējīga, vai nevajadzētu noteikti nozīmēt to, ka šāds konstatējums tiek izdarīts.

Turklāt, ja vēlākā posmā tiek novērtēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un nav alternatīvu risinājumu, lai saprātīgā termiņā novērstu šādu maksātnespēju, noregulējuma iestādei ir jāpieņem lēmums par to, vai veikt noregulējuma darbību. Šādā gadījumā tas, cik savlaicīgi tiek pieņemts lēmums par noregulējuma darbības piemērošanu iestādei vai vienībai, var būt būtiski noregulējuma stratēģijas sekmīgai īstenošanai, jo īpaši tāpēc, ka agrāka intervence iestādē vai vienībā var palīdzēt nodrošināt pietiekamu zaudējumu absorbcijas spēju un likviditāti, lai izpildītu minēto stratēģiju. Tāpēc ir lietderīgi ļaut noregulējuma iestādei ciešā sadarbībā ar kompetento iestādi novērtēt, kas ir saprātīgs termiņš alternatīvu pasākumu īstenošanai, lai novērstu iestādes vai vienības maksātnespēju. Lai nodrošinātu savlaicīgu iznākumu un ļautu noregulējuma iestādei pienācīgi sagatavoties iestādes vai vienības iespējamajam noregulējumam, noregulējuma iestādei un kompetentajai iestādei būtu regulāri jātiekas, un noregulējuma iestādei būtu jālemj par minēto sanāksmju biežumu, ņemot vērā lietas apstākļus.

- (11) Paredzēts, ka noregulējuma satvaru var potenciāli piemērot jebkurai iestādei vai vienībai neatkarīgi no tās lieluma un darbījumbārbības modeļa, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem pieejamie instrumenti nav pietiekami, lai pārvaldītu tās maksātnebspēju. Tomēr, lai palielinātu saskaņošanu un veicinātu konvergenci, daži satvara mērķi ir jāprecizē sīkāk. Noregulējuma mērķim, proti, nodrošināt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, ir jāaizsargā finanšu stabilitāte un reālā ekonomika. Tāpēc ir jānodrošina, ka kritiski svarīgo funkciju nodrošināšana netiek pārtraukta. Jo īpaši ir jāprecizē, ka atkarībā no konkrētajiem apstākļiem noregulējuma iestādēm būtu jāspēj secināt, ka konkrētas iestādes vai vienības funkcijas tiek uzskatītas par kritiski svarīgām pat tad, ja to pārtraukšana izjauktu finanšu stabilitāti vai pakalpojumus, kas ir būtiski reālajai ekonomikai tikai reģionālā līmenī. Attiecībā uz noguldījumu pieņemšanu noregulējuma iestādēm ir jāpievērš pienācīga uzmanība riskam zaudēt to noguldītāju uzticēšanos, kas tur noguldījumus, uz kuriem neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES⁸. Publiskā sektora līdzekļi būtu jāaizsargā, līdz minimumam samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, jo īpaši, ja to sniedz no dalībvalsts budžeta. Ir jāaizsargā arī noguldītāji, uz kuriem attiecas Direktīva 2014/49/ES, ieguldītāji, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/9/EK⁹, klientu līdzekļi un klientu aktīvi.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām (OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (12) Noregulējuma plānošanas posmā, lemjot par to, vai iestāde būtu jānorāda kā noregulējama, tas, ka uz iestādi attiecas vienkāršoti pienākumi, noregulējuma iestādei parasti būtu jāizmanto kā rādītājs, ka noregulējums maksātspējas gadījumā nebūtu sabiedrības interesēs. Savukārt tas, ka uz iestādi neattiecas vienkāršoti pienākumi, varētu norādīt, ka tās noregulēšana maksātspējas gadījumā būtu sabiedrības interesēs.

- (13) Vienības likvidācija saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru dažos gadījumos varētu apdraudēt finanšu stabilitāti un pārtraukt kritiski svarīgu funkciju nodrošināšanu. Tas varētu attiekties, piemēram, uz gadījumiem, kad maksātspēja, visticamāk, radītu zaudējumus būtiskai noguldījumu daļai vai būtiskas grūtības nodrošināt nepārtrauktu piekļuvi noguldījumiem un kad noregulējuma iestāde uzskata, ka minētie zaudējumi vai minētās grūtības varētu būtiski ietekmēt kritiski svarīgu funkciju nodrošināšanu, finanšu stabilitāti, izplatot kaitīgo ietekmi, vai reālo ekonomiku. Šādos gadījumos ir ļoti iespējams, ka sabiedrības interesēs būtu veikta iestādes vai vienības noregulējuma, nevis to likvidēt saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru. Novērtējumā par to, vai iestādes vai vienības noregulējums ir sabiedrības interesēs, cik vien iespējams, būtu jāatspoguļo arī starpība starp finansējumu, ko sniedz, izmantojot nozares finansētus drošības tīklus, proti, noregulējuma finansēšanas mehānismus vai NGS, no vienas puses, un finansējumu, ko dalībvalstis nodrošina no nodokļu maksātāju naudas, no otras puses. Šāds dalībvalstu sniegtais finansējums ir saistīts ar lielāku bezrūpīgas rīcības risku un mazāku stimulu attiecībā uz tirgus disciplīnu. Tāpēc, novērtējot mērķi līdz minimumam samazināt paļaušanos uz ārkārtas publisko finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, noregulējuma iestādēm būtu jādod priekšroka finansējumam, kuram izmanto noregulējuma finansēšanas mehānismus vai NGS, nevis finansējumam, kuram izmanto līdzvērtīgu resursu apjomu no dalībvalstu budžeta.

- (14) Veicot sabiedrības interešu novērtējumu, noregulējuma iestādēm būtu jānovērtē, vai kāds no noregulējuma mērķiem tiktu apdraudēts, ja maksātnespējīgā iestāde vai vienība tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Noregulējuma darbība nebūtu jāuzskata par tādu, kas ir vajadzīga sabiedrības interesēs, ja neviens no noregulējuma mērķiem netiek apdraudēts gadījumā, ja iestāde vai vienība tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Ja noregulējuma iestāde ir novērtējusi, ka likvidācijas gadījumā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vismaz viens noregulējuma mērķis tiek apdraudēts, sabiedrības interešu novērtējuma rezultātam vajadzētu būt negatīvam tikai tad, ja maksātnespējīgas iestādes vai vienības likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru noregulējuma mērķus sasniegtu ne tikai tādā pašā mērā kā noregulējums, bet efektīvāk.
- (15) Ja iestādei vai vienībai, kas kļūst maksātnespējīga, nepiemēro noregulējumu, tā būtu jālikvidē saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām. Šādas procedūras dažādās dalībvalstīs varētu būtiski atšķirties. Lai gan ir lietderīgi pieļaut pietiekamu elastību esošo valsts procedūru izmantošanā, būtu jāprecizē daži aspekti, lai nodrošinātu, ka attiecīgās iestādes vai vienības iziet no tirgus.

- (16) Būtu jānodrošina, ka kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde uzsāk vai pieprasa uzsākt procedūru saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai likvidētu iestādi vai vienību, attiecībā uz kuru ir konstatēts, ka tā kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, bet kurai netiek piemērots noregulējums. Ja valsts tiesību akti paredz iespēju brīvprātīgi likvidēt iestādi vai vienību saskaņā ar akcionāru lēmumu, šāda iespēja būtu jāsauglabā un attiecīgajai iestādei vajadzētu būt pilnvarotai pieprasīt šādas procedūras uzsākšanu. Tomēr būtu jānodrošina, ka gadījumā, ja akcionāri ātri nerīkojas, rīkojas attiecīgā valsts iestāde.
- (17) Būtu arī jānosaka, ka likvidācijas procedūru galīgais rezultāts ir banku darbību izbeigšana, kā rezultātā maksātnespējīgā iestāde vai vienība iziet no tirgus. Atkarībā no piemērotajiem valsts tiesību aktiem minēto rezultātu var sasniegt dažādos veidos. Tie var ietvert iestādes vai vienības vai tās daļu pārdošanu, konkrētu aktīvu vai saistību pārdošanu vai pakāpenisku darbības izbeigšanu, tostarp maksājumu neizpildi un noguldījumu nepieņemšanu, nolūkā pakāpeniski pārdot savus aktīvus, lai atmaksātu zaudējumus skartajiem kreditoriem. Lai izbeigtu banku darbības, cita starpā varētu būt arī nepieciešams ierobežot jaunu saistību emisijas, lai segtu tikai esošo aktīvu refinansēšanas vajadzības, tādējādi nepagarinot saistību termiņu. Lai uzlabotu procedūru paredzamību, minētais rezultāts būtu jāsasniedz saprātīgā termiņā.

- (18) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām anulēt iestādes vai vienības atļauju, pamatojoties tikai uz to, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, bet tai netiek piemērots noregulējums. Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj anulēt atļauju, lai atbalstītu mērķi – saskaņā ar valsts tiesību aktiem likvidēt iestādi vai vienību, jo īpaši gadījumos, kad nav iespējams sākt valsts tiesību aktos paredzētās procedūras brīdī, kad tiek konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, tostarp gadījumos, kad iestāde vai vienība vēl nav maksātnespējīga saskaņā ar bilanci. Lai vēl vairāk nodrošinātu, ka mērķi – likvidēt iestādi vai vienību – var sasniegt, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes atļaujas anulēšana ir iekļauta arī iespējamajos nosacījumos, lai uzsāktu vismaz vienu no procedūrām, kas pieejamas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un piemērojamas iestādēm vai vienībām, kuras kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas, bet kurām netiek piemērots noregulējums.

- (19) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot Regulu (ES) Nr. 806/2014 un Direktīvas 2014/49/ES un 2014/59/ES, ir sīkāk jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem izņēmuma kārtā var piešķirt piesardzības pasākumus, kas kvalificējami kā ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem. Būtu jānodrošina, ka piesardzības pasākumi tiek veikti pietiekami agri. Papildus tam pasākumi samazinātas vērtības aktīvu glābšanas nodrošināšanai, tostarp aktīvu pārvaldības struktūras vai aktīvu garantiju shēmas, var izrādīties efektīvi un lietderīgi, lai novērstu tādu iespējamo finansiālo grūtību cēloņus, ar kurām saskaras iestādes un vienības, un novērstu to maksātnespēju, un tāpēc tie varētu būt uzskatāmi par piemērotiem piesardzības pasākumiem. Tādēļ būtu jāprecizē, ka piesardzības pasākumi var izpausties kā samazinātas vērtības aktīvu pasākumi.

- (20) Lai saglabātu tirgus disciplīnu, aizsargātu publiskos līdzekļus un izvairītos no konkurences izkropļojumiem, piesardzības pasākumiem arī turpmāk vajadzētu būt izņēmumam un tie būtu jāpiemēro, tikai lai novērstu nopietnus tirgus traucējumus un saglabātu finanšu stabilitāti, jo īpaši sistēmiskas krīzes gadījumā. Turklāt piesardzības pasākumus nevajadzētu izmantot, lai novērstu zaudējumus, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies. Visuzticamākais instruments tādu zaudējumu kvantificēšanai, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies, ir aktīvu kvalitātes pārskatīšana, ko veic Eiropas Centrālā banka (ECB), Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) (EBI), kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010¹⁰, vai valstu kompetentās iestādes. Kompetentajām iestādēm šāda pārskatīšana vai, attiecīgā gadījumā, pārbaudes uz vietas būtu jāizmanto, lai kvantificētu zaudējumus, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies, ja šādu pārskatīšanu vai pārbaudi var veikt saprātīgā termiņā. Ja tas nav iespējams, kompetentajām iestādēm zaudējumi, kas radušies vai, iespējams, radīsies, būtu jākvantificē pēc iespējas uzticamākā veidā konkrētajos apstākļos, attiecīgā gadījumā pamatojoties uz iestādes vai vienības bilanci, ar noteikumu, ka bilance atbilst piemērojamajiem grāmatvedības noteikumiem un standartiem, ko apstiprinājis neatkarīgs ārējais revidents.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Apsvērums par to, ka – nolūkā īstenot atbalsta pasākumus piesardzības rekapitalizācijas veidā vai valsts garantiju veidā no jauna emitētām saistībām – iestāde vai vienība ir maksāspējīga, būtu jābalsta uz perspektīvu novērtējumu par to, vai iestāde vai vienība var izpildīt pašu kapitāla prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013¹¹ vai Regulā (ES) 2019/2033¹², un papildu pašu kapitāla prasību, kas noteikta Direktīvā 2013/36/ES vai (ES) 2019/2034.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenācijām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.,

ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2033 (2019. gada 27. novembris) par prudenācijām prasībām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 un (ES) Nr. 806/2014 (OV L 314, 5.12.2019., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

- (21) Piesardzīgas rekapitalizācijas mērķis ir atbalstīt dzīvotspējīgas iestādes un vienības, kas atzītas par tādām, kuras tuvākajā nākotnē, iespējams, saskarsies ar pagaidu grūtībām, un novērst to situācijas turpmāku pasliktināšanos. Lai izvairītos no tā, ka publiskas subsīdijas tiek piešķirtas uzņēmumiem, kas jau ir nerentabli, piesardzības pasākumiem, ko piešķir kā pašu kapitāla instrumentu vai citu kapitāla instrumentu iegādi vai kā samazinātas vērtības aktīvu pasākumus, nevajadzētu pārsniegt summu, kas nepieciešama, lai segtu kapitāla iztrūkumu, kā konstatēts spriedzes testa vai līdzvērtīgas darbības nelabvēlīgajā scenārijā. Lai nodrošinātu, ka publiskais finansējums galu galā tiek pārtraukts, minētajiem piesardzības pasākumiem arī vajadzētu būt ierobežotiem laikā un tajos būtu jāiekļauj skaidrs to izbeigšanas grafiks (“atbalsta pasākuma izejas stratēģija”). Beztermiņa instrumenti, tostarp pirmā līmeņa pamata kapitāls, būtu jāizmanto tikai izņēmuma gadījumos, un tiem būtu jāpiemēro konkrēti kvantitatīvi ierobežojumi, jo to raksturlielumu dēļ tie nav piemēroti, lai atbilstu nosacījumam par pagaidu raksturu. Kompetentajām iestādēm no iestādēm vai vienībām, kas neievēro atbalsta pasākuma izejas stratēģijas noteikumus, būtu jāpieprasa vienreizējs sanācijas plāns. Lai nodrošinātu tādu iestāžu vai vienību iziešanu no tirgus, kas nav izrādījušās dzīvotspējīgas, attiecīgajai iestādei būtu jānosaka, vai iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja kompetentā iestāde nav apmierināta ar sanācijas plānu vai ja iestāde vai vienība neizpilda sanācijas plānu.

- (22) Piesardzības pasākumi būtu jāierobežo atbilstoši summai, kas iestādei vai vienībai būtu vajadzīga, lai saglabātu maksātspēju spriedzes testa vai līdzvērtīgas darbības nelabvēlīga scenārija gadījumā. Ja piesardzības pasākumi izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, saņēmējai iestādei vai vienībai būtu jāspēj piešķirto summu izmantot, lai segtu zaudējumus no pārvestajiem aktīviem, vai to izmantot apvienojumā ar kapitāla instrumentu iegādi, ar noteikumu, ka netiek pārsniegta konstatētā iztrūkuma kopsumma. Ir arī jānodrošina, ka piesardzības pasākumi, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, atbilst spēkā esošajiem valsts atbalsta noteikumiem un paraugprakse, ka tie atjauno iestādes vai vienības ilgtermiņa dzīvotspēju, ka valsts atbalsts ir ierobežots līdz nepieciešamajam minimumam un ka tiek novērsti konkurences izkropļojumi. Minēto iemeslu dēļ attiecīgajām iestādēm, izmantojot piesardzības pasākumus, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu veidā, būtu jāņem vērā īpašie norādījumi, tostarp Komisijas plāns par to, kā var izveidot valstu aktīvu pārvaldības sabiedrības, un Komisijas 2020. gada 16. decembra paziņojums par ienākumus nenesošu aizdevumu problēmas risināšanu pēc Covid-19 pandēmijas. Uz piesardzības pasākumiem, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, vienmēr būtu jāattiecinā prioritārais nosacījums, ka tiem ir pagaidu būtība. Paredzams, ka publiskas garantijas, kas piešķirtas uz noteiktu laiku attiecībā uz attiecīgās iestādes vai vienības samazinātas vērtības aktīviem, nodrošinās labāku atbilstību minētajam nosacījumam nekā šādu aktīvu pārvešana publiski atbalstītai vienībai.

- (23) Lai ietvertu būtiskus prudenciālo prasību pārkāpumus, ir sīkāk jāprecizē nosacījumi, ar kādiem nosaka, ka pārvaldītājsabiedrības kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas. Minēto prasību pārkāpumu, ko izdarījusi pārvaldītājsabiedrība, vajadzētu uzskatīt par būtisku, ja šāda pārkāpuma veids un apmērs ir salīdzināms ar pārkāpumu, kas, ja to būtu izdarījusi kredītiestāde, pamatotu kompetentās iestādes izsniegtās atļaujas anulēšanu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 18. pantu.
- (24) Dalībvalstīm saskaņā ar valsts tiesību aktiem varētu būt pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības, kas var ietvert atbilstīgus noguldījumus. Ja maksājuma vai piegādes saistību apturēšana nav tieši saistīta ar kredītiestādes finanšu apstākļiem, noguldījumi varētu nebūt nepieejami Direktīvas 2014/49/ES nolūkos. Tā rezultātā noguldītāji ilgāku laiku varētu nespēt piekļūt saviem noguldījumiem. Lai saglabātu noguldītāju uzticību un paļāvību banku nozarei un saglabātu finanšu stabilitāti, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka noguldītājiem ir piekļuve pienācīgai dienas summai no saviem noguldījumiem, lai segtu jo īpaši dzīves dārdzību, ja viņu noguldījumi tiktu padarīti nepieejami, jo maksājumi ir apturēti tādu iemeslu dēļ, kas nav saistīti ar izmaksu veikšanu noguldītājiem. Šādai procedūrai arī turpmāk ir vajadzētu būt ārkārtējai, un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka noguldītājiem ir piekļuve pienācīgām dienas summām.

- (25) Nolūkā palielināt juridisko noteiktību un ņemot vērā to saistību iespējamo nozīmīgumu, kas izriet no nenoteiktiem notikumiem nākotnē, tostarp noregulējuma brīdī nepabeigtas tiesvedības iznākuma, ir jānosaka, kāda pieeja minētajām saistībām būtu jāparedz iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas nolūkos. Noregulējuma iestādēm būtu jānošķir saistības, kas balstītas no pagātnes notikumiem izrietošos pašreizējos pienākumos, kā rezultātā radīsies zaudējumi, bet kurām nav noteikta laikposma vai summas, un saistības, kas varētu rasties nākotnē, bet neradītu zaudējumus, vai kas varētu rasties nākotnē tikai tad, ja iestātos nenoteikts notikums.
- (26) Būtu arī jāprecizē, ka saistības, kurām nav noteikta laikposma vai summas, ja šīs saistības ir balstītas no pagātnes notikumiem izrietošos pašreizējos pienākumos, kā rezultātā radīsies zaudējumi, ir jāuztver tāpat kā citas saistības. Šādām saistībām vajadzētu būt iekšēji rekapitalizējamām, izņemot, ja tās atbilst kādam no konkrētajiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem tās izslēgtu no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta tvēruma. Ņemot vērā minēto saistību iespējamo nozīmi noregulējumā un nolūkā nodrošināt noteiktību iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanā, būtu jāprecizē, ka tās ir daļa no iekšēji rekapitalizējamām saistībām un ka līdz ar to tām varētu piemērot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu. Lai nodrošinātu iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektīvu piemērošanu saistībām, kurām nav noteikta laikposma vai summas, noregulējuma iestādei vajadzētu būt pilnvarām samazināt, tostarp līdz nullei, pamatsummu, kas jāmaksā par šādām saistībām, un konvertēt šādas saistības akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos. Tomēr samazināšana vai konvertācija var stāties spēkā tikai tad, ja un kad saistības, kurām nav noteikta laikposma vai summas, ir galīgi noteiktas laikposma un summas ziņā.

(27) Ir jānodrošina, ka saistības, kuras nākotnē varētu rasties no nenoteikta notikuma, vai saistības, kurām nav noteikta laikposma vai summas un kuru pamatā noregulējuma laikā ir pašreizējs pienākums, nemazina noregulējuma stratēģijas un jo īpaši iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektivitāti. Lai sasniegtu minēto mērķi, vērtētājam, veicot vērtēšanu noregulējuma nolūkos, būtu jānovērtē šādas saistības un pēc iespējas labāk būtu jākvantificē šo saistību potenciālā vērtība. Lai nodrošinātu, ka pēc noregulējuma procesa iestāde vai vienība pienācīgu laiku var saglabāt pietiekamu tirgus uzticēšanos, vērtētājam šī potenciālā vērtība būtu jāņem vērā, nosakot summu, par kādu iekšēji rekapitalizējamās saistības ir jānoraksta vai jākonvertē, lai atjaunotu noregulējamās iestādes kapitāla rādītājus. Jo īpaši noregulējuma iestādei savas konvertācijas pilnvaras būtu jāpiemēro iekšēji rekapitalizējamām saistībām, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka noregulējamās iestādes rekapitalizācija ir pietiekama, lai segtu iespējamus zaudējumus, ko varētu radīt saistības, kuras nākotnē varētu rasties no nenoteikta notikuma vai kuru pamatā ir pašreizējs pienākums, bet kurām nav noteikta laikposma vai summas. Novērtējot norakstāmo vai konvertējamo summu, noregulējuma iestādei būtu rūpīgi jāapsver iespējamo zaudējumu ietekme uz noregulējamo iestādi, pamatojoties uz vairākiem faktoriem, tostarp notikuma iestāšanās iespējamību, tā iestāšanās termiņu un saistību summu.

- (28) Noteiktos apstākļos pēc tam, kad noregulējuma finansēšanas mehānisms ir veicis iemaksu, kas nepārsniedz 5 % no iestādes vai vienības kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, noregulējuma iestādes spēj izmantot papildu finansējuma avotus, lai turpinātu atbalstīt savu noregulējuma darbību. Būtu skaidrāk jāprecizē, kādos apstākļos noregulējuma finansēšanas mehānisms varētu sniegt papildu atbalstu, ja visas iekšēji rekapitalizējamās saistības, kas nav atbilstīgi noguldījumi un kuru prioritāte ir zemāka nekā fizisku personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu nesegtajiem noguldījumiem un kuras nav diskrecionāri izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas, ir pilnībā norakstītas vai konvertētas.

- (29) Noguldījumus, kas atbilst nosacījumiem, lai tos varētu uzskatīt par atbilstīgām saistībām, var izmantot, lai panāktu atbilstību *MREL*. Tomēr, ņemot vērā noguldījumu specifiku, kā arī to nozīmi reālajā ekonomikā un uzticēšanās saglabāšanā banku sistēmai, noguldījumu iekļaušanai to saistību tvērumā, ko izmanto, lai izpildītu *MREL*, būtu jāpiemēro stingrākas prasības, jo *MREL* atbilstīgajiem resursiem vajadzētu būt pilnībā izmantojamiem, lai segtu zaudējumus un veicinātu kredītiestādes rekapitalizāciju tās maksātnespējas gadījumā. Pirmkārt, kā tas ir saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem, nevajadzētu būt iespējai, ka noguldījumus, ko izmanto attiecībā uz *MREL*, tur fiziskas personas vai mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi. Otrkārt, būtu jāprecizē, ka noguldījumi, kas to īpašniekam piešķir tiesības uz pirmstermiņa atmaksu, nevar būt atbilstīgi *MREL*, tostarp gadījumos, kad līguma noteikumi paredz, ka par pirmstermiņa atmaksu ir jāmaksā sods. Treškārt, lai nodrošinātu pārredzamību un līdz minimumam samazinātu šādu noguldījumu neatbilstīgas izvietojšanas riskus, attiecīgajos līguma noteikumos būtu skaidri jāatsaucas uz kredītiestādes nodomu minētos noguldījumus izmantot, lai izpildītu *MREL*, kā arī uz to, ka tie nav kvalificējami kā atbilstīgi noguldījumi un ka tāpēc nepieejamības gadījumā NGS neatmaksās nevienu minētā noguldījuma daļu. Ceturtkārt, noguldījumu izmantošana attiecībā uz *MREL* parasti nebūtu jāatļauj, ja vien noregulējuma iestādes iepriekš nav atļāvušas tos iekļaut *MREL* atbilstīgajos resursos, pamatojoties uz novērtējumu, ka šādi noguldījumi noregulējuma gadījumā nebūtu jāpasargā no zaudējumu segšanas un neradītu būtisku šķērsli noregulējamībai. Noregulējuma iestādēm būtu jāspēj atļaut izmantot noguldījumus, lai *MREL* izpildītu vispārīgi katrai noregulējuma vienībai, neveicot katra noguldījuma individuālu novērtējumu, kā arī noguldījumu iekļaušanu *MREL* izpildei ierobežot līdz fiksētām summām. Strukturētos noguldījumus, pat ja tie ir saistības ar iegultiem atvasinātajiem instrumentiem, arī var uzskatīt par kredītiestādes atbilstīgajām saistībām, ja ir izpildīti visi pārējie nosacījumi.

- (30) Lai izvairītos no domino efekta, esošajiem noguldījumiem, kas kvalificējas kā atbilstīgās saistības, ir jā saglabā iepriekš spēkā esošie nosacījumi. Attiecībā uz noguldījumiem, kas pieņemti pirms ... [24 mēneši plus viena diena no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas], jaunie atbilstības kritēriji nebūtu jāpiemēro. Tiesībām saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus būtu jābeidzas ... [36 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

- (31) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/876¹³ un (ES) 2019/877¹⁴ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/879¹⁵ Savienības tiesību aktos ievieša starptautisko “kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) standartu”, ko Finanšu stabilitātes padome publicēja 2015. gada 9. novembrī (“*TLAC* standarts”), attiecībā uz globālām sistēmiski nozīmīgām bankām, ko Savienības tiesību aktos dēvē par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI). Regula (ES) 2019/877 un Direktīva (ES) 2019/879 arī grozīja noteikumus par *MREL*, kas noteikta Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 806/2014. Direktīvas 2014/59/ES noteikumi par *MREL* ir jāaskaņo ar to, kā attiecībā uz G-SNI īsteno *TLAC* standartu, ņemot vērā konkrētas saistības, ko varētu izmantot, lai izpildītu to *MREL* daļu, kas būtu jāizpilda ar pašu kapitālu un citām subordinētajām saistībām. Jo īpaši saistības, kas ir līdzvērtīgas konkrētām izslēgtajām saistībām, būtu jāiekļauj noregulējuma vienību pašu kapitālā un subordinētajos atbilstīgajos instrumentos, ja minēto izslēgto saistību summa noregulējuma vienības bilancē nepārsniedz 5 % no noregulējuma vienības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summas un no minētās iekļaušanas neizriet riski, kas saistīti ar principu “neviens kreditors nav sliktākā situācijā”.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/876 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas prasībām un Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 150, 7.6.2019., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/877 (2019. gada 20. maijs), ar ko Regulu (ES) Nr. 806/2014 groza attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām (OV L 150, 7.6.2019., 226. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/879 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un Direktīvu 98/26/EK (OV L 150, 7.6.2019., 296. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (32) Attiecībā uz konkrētām noregulējuma vienībām vēlamā noregulējuma stratēģija, kas izklāstīta noregulējuma plānā vai grupas noregulējuma plānā, galvenokārt ir atkarīga no noregulējamās iestādes uzņēmuma pārvešanas privātam pircējam vai pagaidu iestādei. Šādos gadījumos ir iespējams, ka NGS var tikt lūgta veikt iemaksu noregulējuma darbībā, potenciāli, lai nodrošinātu tādu konkrētu noguldījumu aizsardzību, kurus NGS nesedz. Tāpēc, lai līdz minimumam samazinātu bezrūpīgas rīcības risku, būtu jāprecizē, ka tad, ja noregulējuma plānā ir paredzēta uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta piemērošana un noregulējuma vienības iziešana no tirgus, *MREL* attiecīgajai noregulējuma vienībai nebūtu jānosaka līmenī, kas ir zemāks par konkrētām robežvērtībām. Ja *MREL* kalibrēšanas noteikumu piemērošanas rezultātā iegūtā summa pārsniedz minētās robežvērtības, jāprevalē būtu minētajai lielākajai summai. Minētās robežvērtības nebūtu jāpiemēro *MREL*, kas noteikta noregulējuma vienībām, kuru vēlamā noregulējuma stratēģija ir iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana tās rekapitalizācijas nolūkos tādā apmērā, kas ir pietiekams, lai atjaunotu tās spēju turpināt veikt darbības, kurām tai ir piešķirta atļauja, pat ja vēlamā noregulējuma stratēģija paredz iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu apvienojumā ar citiem noregulējuma instrumentiem, kurus izmanto kā palīginstrumentus.

- (33) Direktīvā 2014/59/ES nav iekļauti īpaši noteikumi par pārejas kārtību un starpposma mērķapjomu *MREL* izpildei pēc 2024. gada. Tomēr ir situācijas, kurās no iestādēm vai vienībām nebūtu nekavējoties jāprasa ievērot augstāku *MREL*, ko noteikusi noregulējuma iestāde, tostarp gadījumi, kad *MREL* palielinājums izriet no būtiskām izmaiņām iestādē vai vienībā, piemēram, apvienošanās vai iegādes dēļ, vai no izmaiņām vēlamajā noregulējuma stratēģijā. Jo īpaši, ja vēlamā noregulējuma stratēģija no likvidācijas saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru mainās uz noregulējuma darbības piemērošanu, iestāde vai vienība varētu nespēt nekavējoties pilnībā izpildīt *MREL*, ko noteikusi noregulējuma iestāde. Tādēļ noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām attiecībā uz *MREL* izpildi noteikt pienācīgus pārejas laikus. Turklāt noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām tādām iestādēm vai vienībām noteikt saistošus starpposma mērķapjomus, lai nodrošinātu, ka tās pienācīgi veido savus *MREL* atbilstīgos resursus. Lai aizsargātu tiesisko palāvību, jaunajiem noteikumiem nebūtu jāietekmē pārejas laiki, ko noregulējuma iestāde iepriekš noteikusi, pamatojoties uz attiecīgajā dienā piemērojamiem noteikumiem.

- (34) Iestādēm un vienībām iekšējās rekapitalizācijas instrumenta ietekmes līgumiska atzīšana ir jāiekļauj nolīgumos vai instrumentos, kas rada saistības, kuras reglamentē trešo valstu tiesību akti, izņemot gadījumus, kad tas ir juridiski vai citādi neiespējami. Tomēr noregulējuma satvara piemērošanā gūtā pieredze liecina, ka prasības attiecībā uz minētajiem līgumiskajiem iekšējās rekapitalizācijas atzīšanas noteikumiem, kā arī procedūra tam, kā tiek paziņota un novērtēta šādu noteikumu iekļaušanas neiespējamība, ir nevajadzīgi plašas, sarežģītas un apgrūtinošas, lai sasniegtu mērķi nodrošināt to iestāžu noregulējamību, uz kurām varētu attiekties noregulējuma darbība. Tādēļ ir lietderīgi sašaurināt prasības piemērošanas jomu, to attiecinot uz pašu kapitāla instrumentiem un iekšēji rekapitalizējamām saistībām, tādējādi jo īpaši izslēdzot līgumus, kas rada saistības, kuras nākotnē varētu izrietēt no nenoteikta notikuma. Turklāt to iestāžu un vienību, uz kurām attiecas prasība, lokā būtu jāņem vērā noregulējuma plānā paredzētā stratēģija. Minētā iemesla dēļ noregulējuma vienību likvidācijas vienībām un meitasuzņēmumiem, kas paši nav noregulējuma vienības, nevajadzētu būt pienākumam savos līgumos iekļaut iekšējās rekapitalizācijas atzīšanas noteikumu, ja vien noregulējuma iestāde nepieprasa to darīt. Visbeidzot, lai gan iemesli, kuru dēļ iestādes un vienības norāda, ka iekšējās rekapitalizācijas atzīšanas noteikuma iekļaušanas to līgumos nav iespējama, neprasa korekcijas, procedūra, saskaņā ar kuru iestādes un vienības par šādām situācijām ziņo noregulējuma iestādei, būtu jāvienkāršo un jāiekļauj gada ziņojumos noregulējuma plānošanas nolūkā.

- (35) Lai atvieglotu noregulējuma plānošanu, noregulējamības novērtēšanu un pilnvaru īstenošanu, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus noregulējamībai, kā arī lai veicinātu informācijas apmaiņu, tādas iestādes noregulējuma iestādei, kurai ir nozīmīgas filiāles citās dalībvalstīs, būtu jāspēj izveidot un vadīt noregulējuma kolēģiju.
- (36) Lai veiktu sabiedrības interešu novērtējumu, iespējams, ir nepieciešami un samērīgi nodrošināt informāciju, kas saistīta ar to klientu kopējo skaitu, kuriem iestāde vai vienība ir vienīgais vai galvenais bankas pakalpojumu partneris, un kas ir to centralizēto automatizēto mehānismu rīcībā, kuri izveidoti, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849¹⁶, un tāpēc noregulējuma iestādēm būtu jāspēj katrā gadījumā atsevišķi saņemt minēto informāciju. Būtu arī jāprecizē konkrēts laiks, kad noregulējuma iestādēm ir netieša piekļuve informācijai.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

(37) Pastāv mijiedarbība starp noregulējuma satvaru un regulējumu attiecībā uz tirgus ļaunprātīgu izmantošanu. Proti, lai gan darbības, kas veiktas, gatavojoties noregulējumam, var kvalificēt kā iekšējo informāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 596/2014¹⁷, to priekšlaicīga atklāšana var apdraudēt noregulējuma procesu. Ja šādas darbības ir ilgstoša procesa starpposmi, Regula (ES) Nr. 596/2014 neprasa tūlītēju informācijas atklāšanu. Citos gadījumos iestādēm vai vienībām ir iespēja veikt pasākumus, lai risinātu šo jautājumu, atliekot iekšējās informācijas publiskošanu, ievērojot minētās regulas 17. panta 4. vai 5. punktu. Tomēr noregulējuma laikā vai laikā, kad tiek gatavots noregulējums, ne vienmēr pastāv pareizie stimuli, lai iestāde vai vienība varētu uzņemties iniciatīvu šādai atlikšanai. Lai izvairītos no šādām situācijām, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām pieprasīt iestādei vai vienībai nodrošināt iekšējās informācijas konfidencialitāti attiecībā uz gatavošanos noregulējumam un noregulējuma procesu vai norakstīšanu un konvertāciju, ja tās uzskata, ka tas ir nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai. Prasība iestādēm un vienībām atklāt šādu iekšējo informāciju saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 596/2014 būtu jānosaka tikai pēc tam, kad noregulējuma iestāde tās ir informējusi, ka konfidencialitātes nodrošināšana vairs nav nepieciešama noregulējuma mērķu sasniegšanai. Tomēr, ja konfidencialitāte vairs netiek nodrošināta, būtu jānosaka prasība iestādēm un vienībām pēc iespējas drīz publiskot iekšējo informāciju.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

- (38) Noregulējuma gadījumā būtu jā saglabā arī pienācīga saikne starp samaksu un darbības rezultātiem, jo īpaši tad, ja zaudējumi, visticamāk, tiks pārnesti uz noregulējuma finansēšanas mehānismiem. Šādos gadījumos noregulējamās iestādes vadības struktūras un augstākās vadības locekļu mainīgais atalgojums, kas nav izmaksāts vai nav piešķirts, būtu jā anulē. Ja vien vadības struktūras vai augstākās vadības loceklis nepierāda, ka viņš nav piedalījies vai nav bijis atbildīgs par rīcību, kas izraisīja vai veicināja noregulējamās iestādes maksātspēju, mainīgais atalgojums, kas tika piešķirts vai izmaksāts 24 mēnešu laikā pirms lēmuma veikt noregulējuma darbību, būtu jā atgriež vai jā atmaksā.
- (39) Pēc noregulējuma finansēšanas mehānismu palielināšanas sākotnējā laikposma, kas paredzēts Direktīvā 2014/59/ES, to attiecīgie pieejamie finanšu līdzekļi varētu nedaudz samazināties zem mērķapjoma, jo īpaši segto noguldījumu pieauguma dēļ. Tādējādi *ex ante* iemaksu summa, kas var tikt pieprasīta šādos apstākļos, varētu būt neliela. Tādēļ ir iespējams, ka pēc dažiem gadiem šādu *ex ante* iemaksu apmērs vairs nebūtu samērīgs ar šo iemaksu iekasēšanas izmaksām. Tāpēc noregulējuma iestādēm būtu jāspēj atlikt *ex ante* iemaksu iekasēšanu uz laiku līdz trim gadiem, līdz iekasējamā summa sasniedz summu, kas ir samērīga ar iekasēšanas procesa izmaksām, ar noteikumu, ka šāda atlikšana būtiski neietekmē noregulējuma iestāžu spēju izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismus.

- (40) Neatsaucamas maksājumu saistības ir viens no noregulējuma finansēšanas mehānismu pieejamo finanšu līdzekļu komponentiem. Tādēļ ir jāprecizē apstākļi, kādos minētās maksājumu saistības var pieprasīt. Ja vienībai pēc tam, kad tā ir pieņēmusi lēmumu atteikties no atļaujas, vairs nav pienākuma veikt iemaksas noregulējuma finansēšanas mehānismā, neatsaucamās maksājumu saistības būtu jāatceļ. Lai nodrošinātu, ka neatsaucamo maksājumu saistību atcelšana nerada situāciju, kad noregulējuma finansēšanas mehānismā pieejamie finanšu līdzekļi nokrītas zem līmeņa, ko noregulējuma iestāde uzskata par piemērotu, noregulējuma iestādei vajadzētu būt pilnvarām noteikt iemaksu, kas attiecīgajai vienībai būtu jāmaksā. Pieņemot lēmumu, noregulējuma iestādei būtu pienācīgi jāapsver nepieciešamība saglabāt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visām iesaistītajām iestādēm, tostarp vienībai, uz kuru vairs neattiecas Direktīvas 2014/59/ES 1. panta darbības joma. Noregulējuma iestādei ir jāsniedz detalizēts sava lēmuma pamatojums, un minētais lēmums, tostarp tā pamatojums, tai būtu jāatklāj savā gada ziņojumā. Turklāt, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un noteiktību attiecībā uz neatsaucamu maksājumu saistību daļu iekasējamo *ex ante* iemaksu kopējā summā, noregulējuma iestādei šāda daļa būtu jānosaka katru gadu, ievērojot piemērojamus ierobežojumus. Kompetentajai iestādei būtu jācenšas nodrošināt, ka tiek mazināta jebkāda neatsaucamu maksājumu saistību procikliska ietekme atkarībā no to grāmatvedības uzskaites.

- (41) Noregulējuma finansēšanas mehānismos veicamo ārkārtas *ex post* iemaksu maksimālā summa, ko atļauts pieprasīt, pašlaik gadā nevar pārsniegt *ex ante* iemaksu trīskāršo apmēru. Pēc Direktīvā 2014/59/ES paredzētā sākotnējā palielināšanas perioda šādas *ex ante* iemaksas apstākļos, kas nav noregulējuma finansēšanas mehānismu izmantošana, būs atkarīgas tikai no segto noguldījumu līmeņa svārstībām, un tāpēc tās, iespējams, saruks. Ja ārkārtas *ex post* iemaksu maksimālo summu nosaka, pamatojoties uz *ex ante* iemaksu apmēru, tas varētu krasi ierobežot noregulējuma finansēšanas mehānismu iespēju piesaistīt *ex post* iemaksas, tādējādi samazinot to rīcības spēju. Lai izvairītos no šāda iznākuma, būtu jānosaka cits ierobežojums un būtu jānosaka, ka ārkārtas *ex post* iemaksu maksimālā summa, ko atļauts pieprasīt, ir attiecīgā noregulējuma finansēšanas mehānisma mērķapjoma vienas astotās daļas trīskāršs apmērs.

(42) Direktīva 2014/59/ES daļēji saskaņoja parasto maksātnespējas procedūru reglamentējošajos valsts tiesību aktos paredzēto noguldījumu prioritāti. Šie noteikumi paredzēja trīs līmeņu noguldījumu prioritāti, saskaņā ar kuru segtajiem noguldījumiem bija visaugstākā prioritāte, kam sekoja fizisku personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgie noguldījumi virs seguma līmeņa. Pārējiem noguldījumiem, t. i., lielu komercsabiedrību noguldījumiem, kas pārsniedz seguma līmeni, un noguldījumiem, kuri nav atbilstīgi, lai NGS tos atmaksātu, tika pieprasīts noteikt zemāku prioritāti, bet to pozīcija citādi netika saskaņota. Visbeidzot, NGS prasījumiem bija tāda pati augstāka prioritāte kā segtajiem noguldījumiem. Tomēr minētā daļējā saskaņošana nav izrādījusies optimāls risinājums noguldītāju aizsardzībai. Daļēja saskaņošana ir radījusi atšķirības attieksmē pret atlikušajiem noguldītājiem dalībvalstīs, jo īpaši tāpēc, ka arvien lielāks skaits dalībvalstu ir nolēmušas piešķirt juridisku priekšrocību arī pārējiem noguldījumiem. Minētās atšķirības ir arī radījušas grūtības noteikt maksātnespējas hipotētisko scenāriju pārrobežu grupām neregulējuma vērtēšanas laikā. Turklāt tas, ka nav vispārējas noguldītāju prioritātes, varēja radīt problēmas saistībā ar principa “neviens kreditors nav sliktākā situācijā” ievērošanu, jo īpaši tad, ja noguldījumi, kuru prioritāte nebija saskaņota ar Direktīvu 2014/59/ES, ir ierindoti tādā pašā līmenī kā augstākas prioritātes prasījumi. Tādēļ būtu jāgroza noguldījumu prioritāte pašreizējā prasījumu hierarhijā.

- (43) Noguldījumu prioritāte būtu pilnībā jāaskaņo, ieviešot vispārēju noguldītāju prioritāti, saskaņā ar kuru visiem noguldījumiem ir augstāka prioritāte nekā parastiem nenodrošinātiem prasījumiem, ar ierobežotiem izņēmumiem. Vispārēja noguldītāju prioritāte palīdzēs stiprināt noguldītāju pašāvēību un vēl vairāk novērst risku, ka nauda tiek masveidā izņemta no bankām. Pastiprināta noguldītāju aizsardzība ir saskaņota arī ar centrālo lomu, kāda ir noguldījumiem reālajā ekonomikā kā galvenajam uzkrājumu un maksājumu instrumentam, kā arī banku darbībā, kur noguldījumi ir svarīgs finansējuma avots un viens no svarīgākajiem faktoriem, kas veicina uzticēšanos banku sistēmai, kura kļūst īpaši svarīga tirgus spriedzes laikā. Turklāt vispārēja noguldītāju prioritāte uzlabo kredītiestāžu noregulējamību, palielinot to spēju izpildīt prasības attiecībā uz piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem un samazinot finansējuma apjomu, ko pieprasa no minētajiem mehānismiem, jo pastāv mazāks risks pārkāpt principu “neviens kreditors nav sliktākā situācijā” gadījumos, kad iekšēji rekapitalizē parasto nenodrošinātu parādu. Jo īpaši noguldījumu izņemšana no parasto nenodrošināto prasījumu maksātspējas kategorijas palielinātu atlikušo parasto nenodrošināto prasījumu iekšējās rekapitalizācijas spēju, samazinot risku, ka tiks pārkāpts princips “neviens kreditors nav sliktākā situācijā”. Samazinot noguldījumu norakstīšanas vai konvertācijas iespējamību, lai nodrošinātu piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem, vispārēja noguldītāju prioritāte palīdzētu padarīt iekšējās rekapitalizācijas instrumentu efektīvāku un uzticamāku un palielinātu noregulējuma režīma pārredzamību un juridisko noteiktību. Vispārēja noguldītāju prioritāte veicinātu arī pārveduma stratēģiju ticamību noregulējumā, jo tas vienkāršotu visa noguldījumu līguma iekļaušanu to saistību tvērumā, kas jāpārved privātam pircējam vai pagaidu iestādei, par labu noregulējamās iestādes attiecībām ar klientiem un franšīzes vērtībai. Visbeidzot, pilnīga noguldītāju maksātspējas pakāpes saskaņošana būtu izdevīga no pārrobežu un vienlīdzīgu konkurences apstākļu viedokļa.

- (44) Ir lietderīgi dažus neatbilstīgus noguldījumus izslēgt no vispārējās noguldītāju prioritātes. Jo īpaši noguldījumiem, ko kredītiestāde pieņēmusi, lai tos izmantotu saistībā ar *MREL* izpildi, nevajadzētu piešķirt juridisku priekšrocību, jo tas būtu nesaderīgi ar vispārējo principu, ka *MREL* iekļautajām saistībām būtu jāsedz zaudējumi un jāveicina kredītiestādes rekapitalizācija tās maksātspējas gadījumā. Šādu noguldījumu prioritāti nevajadzētu saskaņot ar Direktīvu 2014/59/ES, un tā vietā šī prioritāte būtu jānosaka saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktu un līgumu noteikumiem. Turklāt prioritātei visā noguldījuma laikā nevajadzētu mainīties ne atkarībā no tā, vai noregulējuma iestāde ir atļāvusi noguldījumu iekļaut *MREL* atbilstīgajos resursos, ne arī no tā atlikušā termiņa.
- (45) Pašreizējā noguldījumu trīs līmeņu prioritāte būtu jā saglabā, jo tā stingri aizsargā NGS prasījumus un tādējādi to finansēšanas līdzekļus. Tomēr, ņemot vērā Direktīvas 2014/49/ES grozījumus, kuri ieviesti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2026/...¹⁸⁺ un ar kuriem NGS veiktās atmaksas tvērumā iekļauj dažu publisko iestāžu noguldījumus, ir lietderīgi, ka minēto noguldījumu daļai, kas pārsniedz seguma līmeni, ir tāda pati prioritāte kā fizisku personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgajiem noguldījumiem virs seguma līmeņa.

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2026/... (... gada ...), ar ko attiecībā uz noguldījumu aizsardzības tvērumu, noguldījumu garantiju sistēmas līdzekļu izmantošanu, pārrobežu sadarbību un pārredzamību groza Direktīvu 2014/49/ES (OV L, ..., ELI: ...).

+ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 19/26 (2023/0115(COD)) norādītās direktīvas numuru un aizpildīt attiecīgo zemsvītras piezīmi.

- (46) Noregulējuma finansēšanas mehānismus var izmantot, lai atbalstītu uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta piemērošanu, saskaņā ar kuru noregulējamās iestādes aktīvu, tiesību un saistību kopums tiek pārvests saņēmējam. Šādā gadījumā noregulējuma finansēšanas mehānismam varētu būt prasījums pret atlikušo iestādi vai vienību tās turpmākajā likvidācijā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Tas var notikt, ja noregulējuma finansēšanas mehānismu izmanto saistībā ar zaudējumiem, kas kreditoriem citādi būtu radušies, tostarp kā garantijas attiecībā uz aktīviem un saistībām, vai saistībā ar starpības segšanu starp pārvestajiem aktīviem un saistībām. Lai nodrošinātu, ka akcionāri un kreditori, kas palikuši atlikušajā iestādē vai vienībā, efektīvi absorbē noregulējamās iestādes zaudējumus un uzlabo iespēju maksātnespējas gadījumā atmaksāt noregulējumam raksturīgajā drošības tīklā, tie noregulējuma finansēšanas mehānisma prasījumi pret atlikušo iestādi vai vienību un prasījumi, kas izriet no saprātīgiem izdevumiem, kuri pienācīgi radušies, būtu jāpiemēro augstāka prioritāte maksātnespējas gadījumā nekā noguldītāju un NGS prasījumiem. Tā kā kompensācija, ko noregulējuma finansēšanas mehānismi izmaksā akcionāriem un kreditoriem par principa “neviens kreditors nav sliktākā situācijā” pārkāpumiem, ir paredzēta, lai tiem kompensētu noregulējuma darbības rezultātus, minētajai kompensācijai nevajadzētu būt par pamatu minēto mehānismu prasījumiem.

- (47) Lai nodrošinātu pietiekamu elastīgumu un atvieglotu NGS iesaistīšanos nolūkā atbalstīt noregulējuma instrumentu izmantošanu, ja tie izraisa noregulējamās iestādes iziešanu no tirgus, būtu jāprecizē, kā noregulējumā izmantot dažus NGS aspektus. Jo īpaši ir jāprecizē, ka konkrētos gadījumos un saskaņā ar skaidriem nosacījumiem NGS līdzekļus var izmantot, lai atbalstītu pārveduma darījumus, kas ietver noguldījumus, tostarp atbilstīgos noguldījumus, kuri pārsniedz attiecīgās NGS nodrošināto seguma līmeni, kā arī neatbilstīgos noguldījumus, kas iekļauti vispārējā noguldītāju prioritātē. NGS iemaksai vajadzētu būt vērstai uz to, lai pircējam vai pagaidu iestādei segtu pārvesto aktīvu vērtības iztrūkumu salīdzinājumā ar pārvesto noguldījumu vērtību. Ja pircējs pieprasa iemaksu kā daļu no darījuma, lai nodrošinātu tā kapitāla neitralitāti un saglabātu atbilstību pircēja kapitāla prasībām, arī NGS būtu jāveic iemaksa šajā nolūkā. NGS sniegtais atbalsts noregulējuma darbībai būtu jāsniedz skaidrā naudā vai citos veidos, piemēram, garantiju vai zaudējumu dalīšanas nolīgumu veidā, kas var līdz minimumam samazināt atbalsta ietekmi uz minētās NGS pieejamiem finanšu līdzekļiem, vienlaikus ļaujot NGS iemaksai sasniegt tās nolūkus.

- (48) Noregulējama gadījumā NGS iemaksai būtu jāpiemēro noteikti ierobežojumi. Pirmkārt, NGS iemaksu kopsummai nevienā noregulējuma gadījumā nevajadzētu pārsniegt segto noguldījumu summu attiecīgajā kredītiestādē. Otrkārt, būtu jānodrošina, ka jebkāda NGS iesaistīšanās noregulējuma darbībā, kas galvenokārt balstās uz iekšējās rekapitalizācijas instrumentu noregulējamās iestādes rekapitalizācijas un tās darbību turpināšanas nolūkos, nepārsniedz zaudējumus, kas NGS rastos maksātnespējas gadījumā, ja tā veiktu izmaksas segtajiem noguldītājiem un pārņemtu to prasījumus pret iestādes aktīviem. Treškārt, ja NGS izmanto, lai atbalstītu noregulējuma darbību, kas galvenokārt sastāv no uzņēmuma pārvešanas pircējam vai pagaidu iestādei, NGS iemaksas summai nevajadzētu pārsniegt 62,5 % no tās mērķkapjoma, ja vien saskaņā ar Direktīvu 2014/49/ES norīkotā iestāde neizvēlas nepiemērot minēto ierobežojumu, lai izvairītos no negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti vai saglabātu noguldītāju piekļuvi to noguldījumiem. EBI būtu jāizdod pamatnostādnes par nosacījumiem minētā ierobežojuma nepiemērošanai. Ceturtkārt, NGS iemaksas apjomam nevajadzētu pārsniegt starpību starp pārvestajiem aktīviem un pārvestajiem noguldījumiem un saistībām, kam maksātnespējas gadījumā ir tāda pati vai augstāka prioritāte nekā minētajiem noguldījumiem. Tas nodrošinātu, ka NGS iemaksas tiek izmantotas tikai tādā nolūkā, lai attiecīgā gadījumā izvairītos no zaudējumu uzlikšanas noguldītājiem, nevis lai aizsargātu kreditorus, kuri maksātnespējas gadījumā ierindojas zemāk par noguldītājiem. Tomēr attiecīgā gadījumā iemaksa varētu ietvert arī summu, kas nepieciešama, lai nodrošinātu saņēmējas vienības kapitāla neitralitāti.

- (49) Būtu jāprecizē, ka saistībā ar noregulējumu NGS būtu jāspēj veikt iemaksu tādu saistību pārvešanā, kas nav segtie noguldījumi, tikai tad, ja noregulējuma iestāde katrā atsevišķā gadījumā secina, ka noguldījumus, kuri iekļauti vispārējā noguldītāju prioritātē, izņemot segtos noguldījumus, nevar iekšēji rekapitalizēt vai tos nevar atstāt atlikušajā noregulējamajā iestādē, kas tiks likvidēta, un ja noregulējuma finansēšanas mehānismu izmantošanas nosacījumi nav izpildīti ar akcionāru un kreditoru iemaksām. Jo īpaši noregulējuma iestādei būtu jāļauj novērst to, ka zaudējumi tiek iedalīti tiem noguldījumiem, kur izslēgšana ir absolūti nepieciešama un samērīga, lai saglabātu kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības jomu nepārtrauktību vai vajadzības gadījumā izvairītos no plašas kaitīgas ietekmes izplatīšanās un finanšu nestabilitātes, kas varētu radīt nopietnus traucējumus Savienības vai kādas dalībvalsts ekonomikā. Tie paši iemesli būtu jāattiecina uz tādu citu iekšēji rekapitalizējamu saistību iekļaušanu pārvedumā pircējam vai pagaidu iestādei, kuru prioritāte ir zemāka nekā segtajiem noguldījumiem. Šādā gadījumā minēto iekšēji rekapitalizējamo saistību pārvedums nebūtu jāatbalsta ar NGS iemaksām. Ja minēto iekšēji rekapitalizējamo saistību pārvešanai ir nepieciešams jebkāds ārējs finansiāls atbalsts, minētais atbalsts būtu jāsniedz ar noregulējuma finansēšanas mehānismu.

(50) Ņemot vērā iespēju noregulējumā izmantot NGS, ir sīkāk jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem NGS iemaksu var ieskaitīt, lai būtu izpildītas prasības attiecībā uz piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem. Minētajai iespējai vajadzētu būt pieejamai tikai tādām kredītiestādēm, kuru aktīvu kopējā vērtība ir vienāda ar vai mazāka par 80 miljardiem EUR, un saistībā ar noregulējuma darbību, kuras pamatā galvenokārt ir uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta piemērošana. Lai nodrošinātu, ka noregulējums arī turpmāk galvenokārt tiek finansēts no kredītiestādes iekšējiem resursiem, un lai līdz minimumam samazinātu konkurences izkropļojumus, izmantot NGS iemaksu, lai nodrošinātu piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem, vajadzētu varēt tikai tām kredītiestādēm, attiecībā uz kurām 24 mēnešus pirms noregulējuma darbības sākšanas noregulējuma plānā vai grupas noregulējuma plānā nav paredzēta to sakārtota likvidācija maksātspējas gadījumā, ņemot vērā to, ka noregulējuma iestāžu noteiktā *MREL* minētajām kredītiestādēm ir noteikta līmenī, kas ietver gan zaudējumu absorbciju, gan rekapitalizācijas summas. *MREL*, ko noregulējuma iestāde noteikusi kredītiestādēm, kuru aktīvu kopējā individuālā vērtība pārsniedz 30 miljardus EUR, būtu jāatbilst *MREL* minimālajiem līmeņiem attiecībā uz iestādēm un vienībām ar vēlamām noregulējuma stratēģijām, kas galvenokārt paredz pārveduma instrumentu izmantošanu noregulējumā, pat ja attiecīgajā noregulējuma plānā vai grupas noregulējuma plānā bija paredzētas dažādas darbības un tāpēc minēto kredītiestāžu *MREL* minētie minimālie līmeņi netika piemēroti. Turklāt pirms NGS iemaksas maksimāli iespējamā apmērā būtu jāveic pašu kapitāla un atbilstīgo saistību iemaksa zaudējumu absorbēšanai un rekapitalizācijai. Visbeidzot, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt to, ka noregulējamā iestāde noteiktā laikposmā pirms noregulējuma darbības nedrīkst būt pārkāpusi savu *MREL*, tostarp saistošos starposma mērķapjomus, neskarot *MREL* īstermiņa tehniskos pārkāpumus.

- (51) Ja noregulējamās iestādes akcionāru un kreditoru iemaksa, samazinot, norakstot vai konvertējot to saistības vai izmantojot zaudējumus, ko tiem paredzēts segt atlikušās vienības likvidācijas gadījumā, kopā ar NGS iemaksu veido vismaz 8 % no iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, noregulējuma iestādei būtu jāspēj izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismu, lai sniegtu turpmāku finansējumu, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu efektīvu noregulējumu atbilstoši noregulējuma mērķiem. Šādos gadījumos NGS iemaksa būtu jāierobežo līdz summai, kas nepieciešama, lai nodrošinātu piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismam. Turklāt kredītiestādei ar aktīvu kopējo individuālo vērtību no 30 miljardiem EUR līdz 80 miljardiem EUR, NGS iemaksai nevajadzētu pārsniegt 2,5 % no kredītiestādes individuālām kopējām saistībām, tostarp individuālā pašu kapitāla.

- (52) Ārkārtas apstākļos var gadīties, ka noregulējuma finansēšanas mehānisma iemaksa 5 % apmērā no kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, nav pietiekama, lai segtu konkrētas noregulējuma darbības finansējuma vajadzības. Šādos gadījumos un ja šī iemaksa ir bijusi iespējama ar NGS iesaistīšanos, NGS, ievērojot konkrētus nosacījumus, būtu jāveic papildu iemaksa, kas ir vienāda ar to zaudējumu summu, kuri segtajiem noguldījumiem būtu radušies, ja tie nebūtu aizsargāti. Šīs papildu iemaksas izmaksām nevajadzētu pārsniegt zaudējumus, kas NGS būtu radušies hipotētiskajā likvidācijas scenārijā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru un segto noguldījumu atmaksāšanas gadījumā. Turklāt NGS sākotnējo un papildu iemaksu summai nevajadzētu pārsniegt segto noguldījumu summu attiecīgajā kredītiestādē. Kopā ar NGS papildu iemaksu noregulējuma iestādei būtu jāspēj meklēt papildu finansējumu no alternatīviem finansējuma avotiem, ja ir izpildīti minētā finansējuma nosacījumi.
- (53) Ja NGS līdzekļi tiek izmantoti, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pagaidu iestādes instrumentu – atsevišķi vai kopā ar noregulējuma finansēšanas mehānisma iemaksām, atlikusī vienība, kas palikusi pēc aktīvu, tiesību un saistību pārveduma, būtu pienācīgi jālikvidē saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ievērojot Direktīvas 2014/59/ES 37. panta 6. punktu. Turklāt, ja NGS līdzekļus izmanto pagaidu iestādes instrumenta atbalstam, pagaidu iestādes darbības būtu jāizbeidz saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 41. panta 3., 5. un 6. punktu.

- (54) Lai atvieglotu procesu, kurā tiek pieņemti ļoti tehniski ziņošanas prasību aspekti, un lai uzlabotu to īstenošanu un uzraudzību, ko veic noregulējuma iestādes, būtu jāpārskata EBI piešķirtās pilnvaras izstrādāt īstenošanas tehniskos standartus, lai attiecībā uz dažādo pilnvaru darbības jomu un saturu visā Direktīvā 2014/59/ES nodrošinātu konsekveni. Minētās pilnvaras būtu arī jāaskaņo ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 noteikumiem, kas reglamentē uzraudzības informācijas sniegšanu un atklāšanu. Ar minētajiem esošo pilnvaru grozījumiem būtu jāatvieglo turpmāka īstenošanas tehnisko standartu pārskatīšana, un tie nav paredzēti, lai ietekmētu pašlaik piemērojamos informācijas sniegšanas un atklāšanas pienākumus. Komisija būtu jāpilnvaro ar īstenošanas aktiem, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu, pieņemt minētos EBI izstrādātos īstenošanas tehniskos standartus. Spēkā esošo regulatīvo tehnisko standartu tvērums attiecībā uz papildu pašu kapitāla prasību un apvienoto rezervju prasības noteikšanu noregulējuma vienībām būtu jāpaplašina, iekļaujot vienības, kas nav identificētas kā noregulējuma vienības, ja minētās prasības nav noteiktas uz tāda paša pamata kā *MREL*. Komisija būtu jāpilnvaro papildināt Direktīvu 2014/59/ES, ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu, pieņemot minētos EBI izstrādātos regulatīvos tehniskos standartus.

- (55) Lai nodrošinātu ar *MREL* saistītās ziņošanas un informācijas atklāšanas integrāciju, EBI būtu centralizēti jāpublicē iestāžu un vienību atklātā informācija, vienlaikus ievērojot visu iestāžu un vienību tiesības pašām publicēt datus un informāciju. Ar šādu centralizētu informācijas atklāšanu EBI vajadzētu būt iespējai publicēt mazu un nesarežģītu iestāžu atklāto informāciju, pamatojoties uz informāciju, ko minētās iestādes ir sniegušas kompetentajām un noregulējuma iestādēm, un tādējādi tam būtu ievērojami jāsamazina administratīvais slogs, kam pakļautas mazas un nesarežģītas iestādes. Vienlaikus informācijas atklāšanas centralizācijai nevajadzētu ietekmēt citu iestāžu un vienību izmaksas, un tai būtu jāpalielina pārredzamība un jāsamazina tirgus dalībnieku izmaksas saistībā ar piekļuvi prudenciālajai informācijai. Šādai lielākai pārredzamībai būtu jāveicina datu salīdzināmība starp iestādēm un vienībām un jāveicina tirgus disciplīna. Ar noregulējumu saistītās informācijas atklāšanas centralizācija nodrošina saskaņotību ar procedūru, kas piemērojama uzraudzības informācijas atklāšanai, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 575/2013, lai nodrošinātu, ka visi informācijas atklāšanas pienākumi tiek izskatīti līdzīgā veidā.

- (56) Ņemot vērā EBI lomu iestāžu prakses konverģences veicināšanā, tai būtu jāuzrauga iekšējā prakse un metodes, ko noregulējuma iestādes pieņēmušas, lemjot, vai iestāde vai vienība būtu jānorāda kā noregulējama vai likvidējama parastajā maksātspējas procedūrā, un jāziņo par to, ņemot vērā noregulējuma mērķus un to, vai noregulējums būtu sabiedrības interesēs. EBI būtu arī jāuzrauga un jāziņo par progresu, ko noregulējuma iestādes panākušas, lai uzlabotu iestāžu un grupu noregulējamību, un par noregulējuma iestāžu darbībām un sagatavošanās darbiem, lai nodrošinātu noregulējuma instrumentu un pilnvaru efektīvu īstenošanu. Minētajos ziņojumos EBI būtu arī jānovērtē noregulējuma iestāžu veikto pasākumu pārredzamības līmenis attiecībā uz attiecīgajām ārējām ieinteresētajām personām un to ieguldījuma apmērs noregulējuma sagatavotībā un iestāžu un grupu noregulējamībā.
- (57) Saistībā ar EBI uzdevumiem palīdzēt nodrošināt saskaņotu un koordinētu krīzes pārvaldības un noregulējuma satvaru Savienībā EBI būtu jākoordinē un jāpārtrauga Savienības mēroga krīzes vadības simulācijas mācības. Minētajām simulācijām būtu jāaptver kompetento iestāžu un noregulējuma iestāžu koordinācija un sadarbība iestāžu un vienību finansiālās situācijas pasliktināšanās laikā, visaptveroši pārbaudot instrumentu kopuma piemērošanu atveseļošanas un noregulējuma plānošanā, agrīnā intervencē un noregulējumā. Minētajās krīzes simulācijas mācībās jo īpaši būtu jāņem vērā pārrobežu dimensija mijiedarbībā starp attiecīgajām iestādēm un pieejamo instrumentu un pilnvaru piemērošanu. Attiecīgā gadījumā krīzes simulācijas mācībām būtu jāaptver arī noregulējuma shēmu pieņemšana un īstenošana banku savienībā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 806/2014.

- (58) Neatkarīgi no pašlaik piemērojamiem dienesta noslēpuma noteikumiem būtu jāuzlabo informācijas apmaiņa starp noregulējuma iestādēm un nodokļu iestādēm. Šādai apmaiņai būtu jānotiek saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, apmaiņai ar to būtu jānotiek tikai ar nepārprotamu tās attiecīgās iestādes piekrišanu, kura to ir atklājusi.

(59) Direktīva 2014/59/ES tika grozīta ar Direktīvu (ES) 2019/879, lai ieviestu īpašus noteikumus nolūkā nodrošināt, ka privātie klienti pārmērīgi neiegulda instrumentos, kas ir atbilstīgi iestāžu un vienību *MREL*. Tas, ka privātie klienti tur pārmērīgi daudz *MREL* instrumentu, var kaitēt iestādes vai vienības noregulējamībai un var radīt problēmas finanšu stabilitātei. Tas var būt īpaši problemātiski, ja privātie klienti ir arī emitentiestādes noguldītāji, jo minētie noguldītāji ir īpaši neaizsargāti pret pašas iestādes instrumentu neatbilstīgu izvietošanu. Tāpēc iestādēm būtu jānodrošina, ka pārdevēji, iestādes un vienības ievēro pasākumus, ko dalībvalstis pieņēmušas, transponējot Direktīvu (ES) 2019/879, lai nodrošinātu privāto klientu aizsardzību. Ja minētie pasākumi netiek pienācīgi piemēroti, iestādēm būtu jānodrošina minēto noteikumu izpilde. Tāpēc papildus pilnvarām, kuras paredz Direktīva 2014/65/ES, ir lietderīgi Direktīvā 2014/59/ES ieviest īpašas pilnvaras, ar ko novērš gadījumus, kad īpašie noteikumi par privāto klientu aizsardzību netiek ievēroti.

Turklāt, izmantojot esošo ziņošanu noregulējuma plānošanas un *MREL* nolūkos, noregulējuma iestādēm, kad tās veic iestāžu un vienību noregulējamības novērtēšanu, būtu jānovērtē *MREL* atbilstīgo instrumentu ieguldītāju bāzes būtība un vajadzības gadījumā jāpieprasa iestādei vai vienībai novērst vai likvidēt visus konstatētos šķēršļus. Visbeidzot, EBI koordinācijā ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010¹⁹, būtu jāziņo par dalībvalstu pieņemtajiem pasākumiem privāto klientu aizsardzībai attiecībā uz parāda instrumentiem, kas, ievērojot Direktīvu 2014/59/ES, ir atbilstīgi *MREL*, salīdzinot un novērtējot jebkādu iespējamo ietekmi uz pārrobežu darbībām. Pamatojoties uz to, Komisija varētu pieņemt tiesību akta priekšlikumu, ar ko nodrošina privāto klientu efektīvāku aizsardzību.

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- (60) Kvalitatīvam ietekmes novērtējumam ir izšķiroša nozīme pamatotu un uz pierādījumiem balstītu tiesību aktu priekšlikumu izstrādē, savukārt fakti un pierādījumi ir būtiski, lai pamatotu likumdošanas procedūras laikā pieņemtos lēmumus. Tādēļ EBI, Vienotajai noregulējuma valdei un ECB pēc Komisijas pieprasījuma būtu jāsniedz tai visa informācija, kas tai vajadzīga ar politikas izstrādi saistītiem uzdevumiem, tostarp ietekmes novērtējumu sagatavošanai un tiesību aktu priekšlikumu sagatavošanai un apspriešanai. Ja EBI, Vienotajai noregulējuma valdei vai ECB nav pieejama minētā informācija, tā būtu jāsniedz noregulējuma iestādēm, kompetentajām iestādēm un citiem Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībniekiem.
- (61) Ņemot vērā to, ka ir jāaizsargā finanšu stabilitāte un jārīkojas ātri, uz noregulējuma iestādēm nebūtu jāattiecinā iepirkuma procedūras saistībā ar publiskiem līgumiem par vērtēšanas pakalpojumiem, ko sniedz, lai īstenotu noregulējumu un lai novērtētu, vai akcionāriem un kreditoriem būtu piemērots labāks režīms, ja noregulējamā iestāde būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru. Sniegtie pakalpojumi tādēļ būtu jāizslēdz no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES²⁰ darbības jomas. Attiecībā uz juridiskiem pakalpojumiem, kas noregulējuma iestādēm varētu būt nepieciešami, daži juridiskie pakalpojumi jau ir izslēgti no minētās direktīvas darbības jomas, un citi ir iekļauti minētās direktīvas XIV pielikumā izklāstītajā to pakalpojumu sarakstā, kuriem piemēro augstākas robežvērtības un vieglākus saskaņotus noteikumus.

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

(62) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, uzlabot iestāžu un vienību atvēršanos un neregulējuma režīma efektivitāti un lietderību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs to risku dēļ, ko atšķirīgas valstu pieejas varētu radīt iekšējā tirgus integritātei, bet to var labāk sasniegt Savienības līmenī, grozot noteikumus, kas jau ir noteikti Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(63) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīvas 2014/59/ES un 2014/24/ES,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvu 2014/59/ES groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta 5) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“5) “meitasuzņēmums” ir meitasuzņēmums, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 16) apakšpunktā, un, lai šā punkta 83.b) apakšpunkta b) punktā minētajām noregulējuma grupām piemērotu šīs direktīvas 7., 12., 17., 18. pantu, 45. līdz 45.m pantu, 59. līdz 62. pantu, 91. un 92. pantu, attiecīgi un pēc vajadzības ietver kredītiestādes vai finanšu iestādes, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, pašu centrālo iestādi un tās attiecīgos meitasuzņēmumus, ņemot vērā veidu, kādā šādas noregulējuma grupas pilda šīs direktīvas 45.e panta 3. punktu;”;

b) iekļauj šādu apakšpunktu:

“28.a) “alternatīvs privātā sektora pasākums” ir jebkāds atbalsts, kas nav kvalificējams kā ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem;”;

c) punkta 35) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“35) “kritiski svarīgas funkcijas” ir darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuru pārtraukšana, iespējams, vienā vai vairākās dalībvalstīs valsts vai reģionālā līmenī izraisīs reālajai ekonomikai būtisku pakalpojumu sniegšanas traucējumus vai izjauks finanšu stabilitāti kādas iestādes vai grupas lieluma, tirgus daļas, ārējās un iekšējās savstarpējās saiknes, sarežģītības vai pārrobežu darbību dēļ, īpaši ņemot vērā šo darbību, pakalpojumu un operāciju aizstājamību;”;

d) punkta 71) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“71) “iekšēji rekapitalizējamas saistības” ir 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas iestādes vai vienības saistības, tostarp saistības, kurām nav noteikta laikposma vai summas, un kapitāla instrumenti, kas nav kvalificējami kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti un kas nav izslēgti no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas jomas, ievērojot 44. panta 2. punktu;”;

e) iekļauj šādu apakšpunktu:

“71.aa) “saistības, kurām nav noteikta laikposma vai summas” ir saistības, kuras balstītas no pagātnes notikumiem izrietošos pašreizējos pienākumos, kā rezultātā radīsies zaudējumi, un kuru laikposms vai summa nav noteikti;”;

f) punkta 71.b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“71.b) “subordinēti atbilstīgie instrumenti” ir instrumenti, kas atbilst visiem nosacījumiem, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā, izņemot minētās regulas 72.b panta 3., 4. un 5. punktu, un attiecīgā gadījumā – šīs direktīvas 45.b panta 1.a punktā;”;

g) iekļauj šādu apakšpunktu:

“72.a) “norīkotā iestāde” ir norīkotā iestāde, kas definēta Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 18) apakšpunktā;”;

h) punkta 83.b) apakšpunkta b) punktu aizstāj ar šādu:

“b) kredītiestādes vai finanšu iestādes, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, un pati centrālā iestāde, ja vismaz viena no minētajām kredītiestādēm vai finanšu iestādēm vai centrālā iestāde ir noregulējuma vienība, un to attiecīgie meitasuzņēmumi;”;

i) iekļauj šādus apakšpunktus:

“83.d) “ārpussavienības G-SNI” ir ārpussavienības G-SNI, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 134) apakšpunktā;”;

83.e) “G-SNI vienība” ir G-SNI vienība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 136) apakšpunktā;”;

j) iekļauj šādu apakšpunktu:

“93.a) “noguldījums” šīs direktīvas 108. un 109. panta nolūkos ir noguldījums, kā definēts Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 3) apakšpunktā;”;

2) direktīvas 5. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes atjaunina savus atveseļošanas plānus vismaz reizi gadā vai pēc izmaiņām attiecīgās iestādes juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā vai uzņēmējdarbības vai finanšu stāvoklī, kuras varētu būtiski ietekmēt atveseļošanas plānu vai rada nepieciešamību izdarīt būtiskas izmaiņas atveseļošanas plānā. Kompetentās iestādes var pieprasīt iestādēm atjaunināt to atveseļošanas plānus biežāk.

Ja pirmajā daļā minētās izmaiņas nav notikušas 12 mēnešu laikā pēc atveseļošanas plāna pēdējās ikgadējās atjaunināšanas, kompetentās iestādes izņēmuma kārtā līdz nākamajam 12 mēnešu laikposmam var atbrīvot no pienākuma atjaunināt atveseļošanas plānu. Šādu atbrīvojumu var piešķirt uz laikposmu, kas nepārsniedz 12 mēnešus.

3. Atveseļošanas plānos nepieņem, ka būs piekļūstams vai tiks saņemts jebkas no turpmāk minētā:

- a) ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem;
- b) centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzība;
- c) centrālās bankas likviditātes palīdzība ar nestandarta nosacījumiem attiecībā uz nodrošinājumu, termiņu vai procentu likmi.

4. Atveseļošanas plānos attiecīgā gadījumā iekļauj analīzi par to, kā un kad iestāde atveseļošanas plānā aprakstītajos apstākļos var pieteikties to centrālās bankas mehānismu izmantošanai, kuri nav izslēgti no minētā plāna tvēruma, ievērojot 3. punktu, un identificē tos aktīvus, attiecībā uz kuriem tiek sagaidīts, ka tie tiks kvalificēti kā nodrošinājums.”;

3) direktīvas 6. panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja kompetentā iestāde, novērtējot atveseļošanas plānu, konstatē, ka tajā ir būtiski trūkumi vai ka pastāv būtiski šķēršļi tā īstenošanai, tā par savu konstatējumu informē attiecīgo iestādi vai attiecīgās grupas mātesuzņēmumu un pieprasa iestādei trīs mēnešu laikā, ko ar attiecīgās iestādes piekrišanu var pagarināt par vienu mēnesi, iesniegt pārskatītu plānu, kurā uzskatāmi parādīts, kā minētie trūkumi vai šķēršļi tiks novērsti.”;

4) direktīvas 8. panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“EBI pēc kompetentās iestādes pieprasījuma var palīdzēt kompetentajām iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.”;

5) direktīvas 10. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Noregulējuma iestāde nepieņem noregulējuma plānu, ja ir sāktas iestādes likvidācijas procedūras saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ievērojot 32.b pantu, vai ja piemēro 37. panta 6. punktu.”;

b) panta 7. punkta j) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“j) detalizētu aprakstu par dažādām noregulējuma stratēģijām, ko varētu piemērot dažādu iespējamo scenāriju gadījumos, un piemērojamos termiņus, un to, kā minētās stratēģijas sasniegtu noregulējuma mērķus;”;

6) direktīvas 11. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros precizē:

a) šā panta 1. punktā minētās informācijas paziņošanas metodes un kārtību;

b) šā punkta a) apakšpunktā minētās paziņošanas biežumu un iesniegšanas termiņus.

EBI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz ...
[12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

4. EBI izstrādā IT risinājumus, tostarp pārskatu sniegšanas veidnes, datu standartus, formātus un norādījumus, 1. punktā minētās informācijas paziņošanai.”;

7) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Saskaņā ar pirmajā daļā minētajiem pasākumiem noregulējuma plānā katrai grupai norāda noregulējuma vienības un noregulējuma grupas un attiecīgā gadījumā – likvidācijas vienības.”;

ii) pievieno šādas daļas:

“Norādot pasākumus, kas veicami attiecībā uz tādiem pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem meitasuzņēmumiem, kuri nav noregulējuma vienības, noregulējuma iestādes var izmantot samērīgu pieeju, ja šāda pieeja negatīvi neietekmē grupas noregulējamību, ņemot vērā meitasuzņēmuma lielumu, tā riska profilu, tā lomu kritiski svarīgu funkciju un galveno darbības jomu nodrošināšanā, tā nozīmi grupas darbības nepārtrauktības nodrošināšanā pēc noregulējuma un grupas noregulējuma stratēģiju. Noregulējuma iestādes pienācīgi ņem vērā meitasuzņēmuma nozīmi dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, tostarp tā potenciālo sistēmisko nozīmi, un tā potenciālo ietekmi uz noguldījumu garantiju sistēmas pieejamajiem finanšu līdzekļiem darbības izbeigšanas gadījumā, kas notiek saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru.

Ja ir sāktas procedūras vienības likvidācijai saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ievērojot 32.b pantu, vai ja piemēro 37. panta 6. punktu, noregulējuma iestādes vairs neiekļauj minēto vienību grupas noregulējuma plānā.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Grupas noregulējuma plānu izstrādā, pamatojoties uz informāciju, kas sniegta, ievērojot 11. pantu, un tajā iekļauj 10. panta 4. un 7. punktā minētos elementus, ciktāl tie ir būtiski no grupas noregulējuma plāna viedokļa.”;

c) pievieno šādu punktu:

“7. EBI uzrauga noregulējuma iestāžu metodiku un praksi, lai, izstrādājot noregulējuma plānus un grupas noregulējuma plānus, pieņemtu lēmumu par to, vai iestādes vai vienības būtu norādāmas kā noregulējamas vai likvidējamas saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, un lai pieņemtu lēmumu par darbībām, kas jāveic 10. panta 3. punktā minētajos scenārijos un 32. panta 5. punktā aprakstītajos apstākļos.

EBI līdz ... [pieci gadi no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz Komisijai ziņojumu par noregulējuma iestāžu esošo metodiku un praksi un par jebkādam atšķirībām starp dalībvalstīm.

Otrajā daļā minētajā ziņojumā ietver vismaz šādus aspektus:

- a) attiecībā uz grupā neietilpstošām iestādēm un 1. punkta pirmajā daļā minētajām vienībām – iekšējās pieejas un metodes veicamo pasākumu atlasīšanai, jo īpaši kritērijus noregulējuma plānam vai grupas noregulējuma plānam, lai paredzētu noregulējuma darbību, norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanu vai likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru;
- b) attiecībā uz noregulējuma vienībām – iekšējās pieejas un metodes, lai izvēlētos vēlamās un variantu noregulējuma stratēģijas un veicamās noregulējuma darbības;
- c) samērīgās pieejas, kuras noregulējuma iestādes izmanto, ievērojot 1. punkta trešo daļu.”;

8) direktīvas 13. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām:

“Šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās iestādes un vienības sniedz savai noregulējuma iestādei informāciju, kuru var pieprasīt saskaņā ar 11. pantu. Noregulējuma iestādes, kas saskaņā ar 11. pantu pieprasa informāciju par to uzraudzībā esošajām vienībām, nosūta saņemto informāciju grupas līmeņa noregulējuma iestādei.

Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ar noteikumu, ka tiek ievērotas šajā direktīvā paredzētās konfidencialitātes prasības, nosūta saskaņā ar šo punktu sniegto informāciju:

- a) EBI;
 - b) meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm;
 - c) to jurisdikciju noregulējuma iestādēm, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tas attiecas uz nozīmīgo filiāli;
 - d) attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kas minētas Direktīvas 2013/36/ES 115. un 116. pantā; un
 - e) to dalībvalstu noregulējuma iestādēm, kurās 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētās vienības veic uzņēmējdarbību.”;
- b) panta 4. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu:
- “EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.”;

9) direktīvas 15. pantam pievieno šādu punktu:

“5. EBI uzrauga, kā noregulējuma iestādes īsteno iestāžu un grupu noregulējamības novērtējumus. EBI līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz Komisijai ziņojumu par esošo praksi attiecībā uz noregulējamības novērtējumiem un iespējamām atšķirībām starp dalībvalstīm.

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā ietver šādus aspektus:

- a) novērtējumu par metodiku, ko noregulējuma iestādes izstrādājušas, lai veiktu noregulējamības novērtējumus, tostarp, nosakot jomas, kurās pastāv iespējamās atšķirības starp dalībvalstīm;
- b) novērtējumu par testēšanas spējām, kas noregulējuma iestādēm vajadzīgas, lai nodrošinātu noregulējuma stratēģijas efektīvu īstenošanu;
- c) to, kāds pārredzamības līmenis ir attiecīgajām ieinteresētajām personām attiecībā uz metodiku, ko noregulējuma iestādes izstrādājušas, lai veiktu noregulējamības novērtējumus, un attiecībā uz minēto novērtējumu rezultātiem.”;

10) direktīvas 16.a pantam pievieno šādu punktu:

“7. Ja noregulējuma vienībai vai vienībai, kas pati nav noregulējuma vienība, nepiemēro apvienoto rezervju prasību uz tā paša pamata, uz kura tai ir jāizpilda šīs direktīvas 45.c un 45.d pantā minētās prasības, noregulējuma iestādes piemēro šā panta 1. līdz 6. punktu, pamatojoties uz aplēsto apvienoto rezervju prasību, kas izriet no metodikas, kura izklāstīta deleģētajā aktā, kas pieņemts, ievērojot šīs direktīvas 45.c panta 4. punktu. Piemēro Direktīvas 2013/36/ES 128. panta ceturto daļu.

Šā punkta pirmajā daļā minēto aplēsto apvienoto rezervju prasību noregulējuma iestāde ietver lēmumā, ar ko nosaka 45.c un 45.d pantā minētās prasības. Aplēsto apvienoto rezervju prasību vienība dara publiski pieejamu kopā ar 45.i panta 3. punktā minēto informāciju.”;

11) direktīvas 17. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“3.a “Ja noregulējuma iestāde konstatē, ka attiecīgās vienības ierosinātie pasākumi efektīvi samazina vai novērš būtiskus šķēršļus noregulējamībai, noregulējuma iestāde pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar kompetento iestādi. Minētajā lēmumā norāda, ka noregulējuma iestāde ir novērtējusi ierosinātos pasākumus kā atbilstošus nolūkā efektīvi samazināt vai novērst būtiskus šķēršļus noregulējamībai, un pieprasa vienībai īstenot ierosinātos pasākumus.”;

b) panta 5. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Šā panta 4. punkta nolūkos noregulējuma iestādes ir pilnvarotas veikt vismaz jebkuru no šiem pasākumiem.”;

12) direktīvas 18. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Grupās līmeņa noregulējuma iestāde, sadarbojoties ar konsolidētās uzraudzības iestādi, sagatavo un iesniedz ziņojumu Savienības mātesuzņēmumam, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kuras to nodod savā uzraudzībā esošajiem meitasuzņēmumiem, un noregulējuma iestādēm tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles. Ziņojumu sagatavo pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm, un tajā analizē būtiskos šķēršļus noregulējuma instrumentu efektīvai piemērošanai un noregulējuma pilnvaru izmantošanai attiecībā uz grupu un arī attiecībā uz noregulējuma grupām, ja grupa sastāv no vairāk nekā vienas noregulējuma grupas. Ziņojumā apsver ietekmi uz grupas uzņēmējdarbības modeli un iesaka samērīgus un mērķtiecīgus pasākumus, kas, grupas līmeņa noregulējuma iestādes ieskatā, ir nepieciešami vai lietderīgi minēto šķēršļu novēršanai.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde par visiem Savienības mātesuzņēmuma ierosinātajiem pasākumiem informē konsolidētās uzraudzības iestādi, EBI, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes un noregulējuma iestādes tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl minētais pasākums attiecas uz minētajām nozīmīgajām filiālēm. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, dara visu iespējamo, lai noregulējuma kolēģijā tiktu panākts kopīgs lēmums attiecībā uz būtisko šķēršļu konstatēšanu, un vajadzības gadījumā novērtē Savienības mātesuzņēmuma ierosinātos pasākumus un noregulējuma iestāžu pieprasītos pasākumus minēto šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai, ņemot vērā šo pasākumu potenciālo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.”;

c) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Ja nav pieņemts kopīgs lēmums par šīs direktīvas 17. panta 5. punkta g), h) vai k) apakšpunktā minēto pasākumu veikšanu, EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma saskaņā ar šā panta 6., 6.a vai 7. punktu var palīdzēt noregulējuma iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu.”;

13) direktīvas 27. un 28. pantu aizstāj ar šādiem:

“27. pants

Agrīnas intervences pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes nekavējoties apsver un vajadzības gadījumā piemēro agrīnas intervences pasākumus, ja iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā:
 - a) atbilst Direktīvas 2013/36/ES 102. pantā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 38. pantā minētajiem nosacījumiem, vai kompetentā iestāde – saistībā ar uzraudzības pārbaudes un novērtējuma procesu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 97. pantu – ir noteikusi, ka iestādes vai vienības īstenotie pasākumi, stratēģijas, procesi un mehānismi un šīs iestādes vai vienības turētais pašu kapitāls un likviditāte nenodrošina tās risku pareizu pārvaldību un segumu, un ir piemērojams kāds no turpmāk minētajiem aspektiem:
 - i) iestāde vai vienība nav veikusi kompetentās iestādes prasītos korektīvos pasākumus, tostarp pasākumus, kas minēti Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 39. pantā;
 - ii) kompetentā iestāde uzskata, ka korektīvie pasākumi, kas nav agrīnas intervences pasākumi, nav pietiekami, lai risinātu minētās iestādes vai vienības problēmas;

- b) pārkāpj šīs direktīvas 45.e vai 45.f pantā noteiktās prasības; vai
- c) 12 mēnešu laikā pēc kompetentās iestādes novērtējuma veikšanas pārkāpj vai, iespējams, pārkāps jebkuru no prasībām, kas noteiktas Direktīvas 2014/65/ES II sadaļā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 600/2014* 3. līdz 7. pantā, 14. līdz 17. pantā vai 24., 25. un 26. pantā.

Kompetentā iestāde var noteikt, ka šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta ii) punktā minētais nosacījums ir izpildīts, iepriekš neveicot citus korektīvus pasākumus, tostarp Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 39. pantā minēto pilnvaru īstenošanu.

Šā punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunkta nolūkos dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes vai kompetentās iestādes, kas definētas Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 26) apakšpunktā, nekavējoties informē kompetento iestādi par pārkāpumu vai iespējamu pārkāpumu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos agrīnas intervences pasākumi ietver:

- a) prasību iestādes vai vienības vadības struktūrai veikt kādu no turpmāk minētajām darbībām:
 - i) īstenot vienu vai vairākus atvēršanas plānā izklāstītos mehānismus vai pasākumus; vai

- ii) atjaunināt atveseļošanas plānu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, ja apstākļi, kuru dēļ ir pieņemts lēmums par agrīnu intervenci, atšķiras no sākotnējā atveseļošanas plānā izklāstītajiem pieņēmumiem, un konkrētā laikposmā īstenot vienu vai vairākus atjauninātajā atveseļošanas plānā izklāstītos mehānismus vai pasākumus;
- b) prasību iestādes vai vienības vadības struktūrai sasaukt iestādes vai vienības akcionāru sapulci vai tad, ja vadības struktūra neizpilda minēto prasību, – kompetentās iestādes veiktu akcionāru sapulces tiešu sasaukšanu, un abos gadījumos noteikt darba kārtību, pieprasot, lai akcionāri apsvērtu iespēju pieņemt konkrētus lēmumus;
- c) prasību minētās iestādes vai vienības vadības struktūrai attiecīgā gadījumā saskaņā ar atveseļošanas plānu izstrādāt plānu sarunām par parāda pārstrukturēšanu ar dažiem vai visiem tās kreditoriem;
- d) prasību mainīt iestādes vai vienības juridisko struktūru;
- e) prasību pilnībā vai attiecībā uz atsevišķām personām atcelt vai saskaņā ar 28. pantu aizstāt iestādes vai vienības augstāko vadību vai vadības struktūru;
- f) viena vai vairāku pagaidu administratoru iecelšanu iestādē vai vienībā saskaņā ar 29. pantu;

- g) prasību iestādes vai vienības vadības struktūrai sagatavot plānu, ko iestāde vai vienība var īstenot gadījumā, ja tā nolemj uzsākt darbību brīvprātīgu izbeigšanu.
3. Kompetentās iestādes izvēlas piemērotus šā panta 2. punktā minētos agrīnas intervences pasākumus, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi ar izvirzītajiem mērķiem, papildus citai būtiskai informācijai ņemot vērā pārkāpuma vai iespējamā pārkāpuma smagumu un iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, finansiālā stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.
4. Katram 2. punktā minētajam agrīnas intervences pasākumam kompetentās iestādes nosaka īstenošanas termiņu, stingri ierobežotu līdz laikposmam, kas ir vajadzīgs, lai attiecīgo pasākumu īstenotu ar saprātīgiem nosacījumiem. Kompetentās iestādes veic pasākuma efektivitātes izvērtējumu nekavējoties pēc termiņa beigām un minēto izvērtējumu dara zināmu noregulējuma iestādei.

Ja izvērtējumā secināts, ka agrīnas intervences pasākumi nav pilnībā īstenoti vai nav efektīvi, kompetentā iestāde var veikt novērtējumu, lai pārbaudītu, vai ir izpildīts 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais nosacījums.

5. EBI līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai veicinātu šā panta 1. punktā minēto nosacījumu konsekventu piemērošanu.

28. pants

Augstākās vadības vai vadības struktūras aizstāšana

Šīs direktīvas 27. panta 2. punkta e) apakšpunkta nolūkos dalībvalstis nodrošina, ka jaunā augstākā vadība vai vadības struktūra vai tās atsevišķi locekļi tiek iecelti saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem, un ka šādām iecelšanām ir vajadzīgs kompetentās iestādes apstiprinājums vai piekrišana.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).”;

14) direktīvas 29. pantu groza šādi:

a) panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Šīs direktīvas 27. panta 2. punkta f) apakšpunkta nolūkos dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi apstākļiem, var iecelt vienu vai vairākus pagaidu administratorus kādā no turpmāk minētajiem nolūkiem:

- a) uz laiku aizstāt iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, vadības struktūru; vai
- b) uz laiku strādāt kopā ar iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, vadības struktūru.

Pagaidu administratora iecelšanas brīdī kompetentā iestāde norāda, vai minētā iecelšana notiek pirmās daļas a) vai b) apakšpunkta nolūkos.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos kompetentā iestāde iecelšanas brīdī sīkāk precizē pagaidu administratora uzdevumus, pienākumus un pilnvaras, un prasības iestādes vai vienības vadības struktūrai apspriesties ar pagaidu administratoru vai saņemt tā piekrišanu pirms konkrētu lēmumu pieņemšanas vai darbību veikšanas.

Dalībvalstis pieprasa, lai kompetentā iestāde publisko informāciju par pagaidu administratora iecelšanu, izņemot gadījumus, kad pagaidu administratoram nav pilnvaru pārstāvēt iestādi vai vienību, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā.

Dalībvalstis arī nodrošina, ka pagaidu administratoram ir pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, lai veiktu savus pienākumus, un tas atbilst Direktīvas 2013/36/ES 91 panta 2. un 2.a punktā noteiktajām prasībām. Kompetentās iestādes novērtējums par to, vai pagaidu administratoram ir šādas zināšanas, prasmes un pieredze un vai tas atbilst minētajām prasībām, ir lēmuma par pagaidu administratora iecelšanu neatņemama sastāvdaļa.

2. Kompetentā iestāde pagaidu administratora iecelšanas brīdī nosaka pagaidu administratora pilnvaras, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi apstākļiem. Šādas pilnvaras var ietvert dažas vai visas iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, vadības struktūras pilnvaras, ko paredz iestādes vai vienības statūti un valsts tiesību akti, tostarp pilnvaras īstenot dažas vai visas iestādes vai vienības vadības struktūras administratīvās funkcijas. Pagaidu administratora pilnvaras attiecībā uz iestādi vai vienību atbilst piemērojamajiem uzņēmējdarbības tiesību aktiem. Kompetentā iestāde var šādas pilnvaras pielāgot, ja mainās apstākļi.

3. Kompetentā iestāde pagaidu administratora iecelšanas brīdī nosaka tā uzdevumus un funkcijas. Šādi uzdevumi un funkcijas var būt šādi:
- a) noskaidrot iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, finanšu stāvokli;
 - b) vadīt iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, darbību vai darbības daļu ar mērķi saglabāt vai atjaunot tās finanšu stāvokli;
 - c) veikt pasākumus, lai atjaunotu iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, pārdomātas un piesardzīgas darbības vadīšanu;
 - d) nodrošināt iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, atbilstību visām prasībām, ievērojot 30.a panta 3. punkta otro daļu, 4. punkta pirmo daļu vai 5. punktu.

Kompetentā iestāde pagaidu administratora iecelšanas brīdī nosaka tā uzdevumu un funkciju ierobežojumus.”;

b) panta 5. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Pilnvaras sasaukt iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, akcionāru pilnsapulci un noteikt šādas sapulces darba kārtību pagaidu administrators jebkurā gadījumā var īstenot tikai ar kompetentās iestādes iepriekšēju piekrišanu.”;

c) panta 6. un 7. punktu aizstāj ar šādiem:

“6. Pēc kompetentās iestādes pieprasījuma pagaidu administrators kompetentās iestādes noteiktos intervālos sagatavo ziņojumus par iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, finanšu stāvokli un par savu pilnvaru laikā īstenotajām darbībām. Pagaidu administrators jebkurā gadījumā sagatavo šādu ziņojumu savu pilnvaru termiņa beigās.

7. Pagaidu administratoru iecel uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu. Kompetentā iestāde izņēmuma kārtā var vienu reizi pagarināt minēto termiņu uz laiku, kas ir samērīgs ar apstākļiem, ja joprojām ir izpildīti pagaidu administratora iecelšanai nepieciešamie nosacījumi. Kompetentā iestāde ir atbildīga par to, lai noteiktu, vai ir izpildīti minētie nosacījumi, un pamatotu akcionāriem pagaidu administratora pilnvaru pagarināšanu.”;

15) direktīvas 30. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Agrīnas intervences pasākumu koordinēšana attiecībā uz grupām”;

b) panta 1. līdz 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Ja nosacījumi 27. pantā paredzēto agrīnas intervences pasākumu piemērošanai ir izpildīti attiecībā uz Savienības mātesuzņēmumu, konsolidētās uzraudzības iestāde pirms lēmuma pieņemšanas par agrīnas intervences pasākuma noteikšanu par to paziņo EBI un apspriežas ar pārējām kompetentajām iestādēm uzraudzības kolēģijā.

2. Pēc šā panta 1. punktā minētā paziņojuma un apspriešanās konsolidētās uzraudzības iestāde nolemj, vai, ņemot vērā minēto pasākumu ietekmi uz grupas vienībām citās dalībvalstīs, attiecīgajam Savienības mātesuzņēmumam piemērot 27. pantā paredzētos agrīnas intervences pasākumus. Konsolidētās uzraudzības iestāde par lēmumu paziņo EBI un pārējām kompetentajām iestādēm uzraudzības kolēģijā.

3. Ja nosacījumi 27. pantā paredzēto agrīnas intervences pasākumu piemērošanai ir izpildīti attiecībā uz Savienības mātesuzņēmuma meitasuzņēmumu, par individuālo uzraudzību atbildīgā kompetentā iestāde, kas iecerējusi veikt pasākumu saskaņā ar minēto pantu, par to paziņo EBI un apspriežas ar konsolidētās uzraudzības iestādi.

Pēc paziņojuma saņemšanas konsolidētās uzraudzības iestāde var novērtēt iespējamo ietekmi, kāda 27. pantā paredzēto agrīnas intervences pasākumu piemērošanai iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, var būt uz grupu vai grupas vienībām citās dalībvalstīs. Konsolidētās uzraudzības iestāde minēto novērtējumu dara zināmu kompetentajai iestādei trīs dienu laikā.

Pēc minētā paziņojuma un apspriešanās kompetentā iestāde nolemj, vai piemērot agrīnas intervences pasākumu. Lēmumā pienācīgi ņem vērā konsolidētās uzraudzības iestādes novērtējumu. Kompetentā iestāde par šo lēmumu paziņo EBI, konsolidētās uzraudzības iestādei un pārējām kompetentajām iestādēm uzraudzības kolēģijā.

4. Ja vairāk nekā viena kompetentā iestāde plāno piemērot 27. pantā paredzētu agrīnas intervences pasākumu vairāk nekā vienai iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, vienā un tajā pašā grupā, konsolidētās uzraudzības iestāde un pārējās attiecīgās kompetentās iestādes novērtē, vai ir lietderīgāk iecelt vienu un to pašu pagaidu administratoru visām iesaistītajām vienībām vai koordinēt citu agrīnas intervences pasākumu piemērošanu vairāk nekā vienai iestādei vai vienībai, lai sekmētu risinājumus, ar ko atjauno attiecīgās iestādes vai vienības finanšu stāvokli. Šo novērtējumu veic, konsolidētās uzraudzības iestādei pieņemot kopīgu lēmumu ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Kopīgo lēmumu pieņem piecu dienu laikā no šā panta 1. punktā minētā paziņojuma dienas. Kopīgo lēmumu pamato un izklāsta dokumentā, kuru konsolidētās uzraudzības iestāde iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

EBI pēc jebkuras kompetentās iestādes pieprasījuma var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. pantu.

Ja piecu dienu laikā nav pieņemts kopīgs lēmums, konsolidētās uzraudzības iestāde un meitasuzņēmumu kompetentās iestādes var pieņemt atsevišķus lēmumus par pagaidu administratora iecelšanu iestādēm vai vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, par kurām tās ir atbildīgas, un par jebkura cita agrīnas intervences pasākuma piemērošanu.”;

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. EBI pēc jebkuras kompetentās iestādes pieprasījuma var saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu palīdzēt panākt vienošanos kompetentajām iestādēm, kas ir iecerējušas piemērot vienu vai vairākus pasākumus, kuri minēti šīs direktīvas 27. panta 2. punkta a) apakšpunktā attiecībā uz šīs direktīvas pielikuma A iedaļas 4., 10., 11. un 19. punktu, šīs direktīvas 27. panta 2. punkta c) apakšpunktā vai šīs direktīvas 27. panta 2. punkta d) apakšpunktā.”;

16) direktīvas III sadaļā iekļauj šādu pantu:

“30.a pants

Gatavošanās noregulējumam

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes nekavējoties paziņo noregulējuma iestādēm par turpmāk minēto:

a) jebkuru Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punktā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 39. panta 2. punktā minētajiem pasākumiem, ko tās veic vai pieprasa veikt iestādei vai vienībai, kas minēta šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā;

- b) to, ka uzraudzības darbība apliecina, ka attiecībā uz iestādi vai vienību, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, ir izpildīti šīs direktīvas 27. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, neatkarīgi no jebkādu agrīnas intervences pasākumu piemērošanas;
- c) jebkuru 27. pantā minēto agrīnas intervences pasākumu piemērošanu.

Kompetentās iestādes ciešā sadarbībā ar noregulējuma iestādēm cieši uzrauga iestādes vai vienības situāciju un to atbilstību pirmās daļas a) apakšpunktā minētajiem pasākumiem, kuru mērķis ir novērst minētās iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos, un pirmās daļas c) apakšpunktā minētajiem agrīnas intervences pasākumiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes pēc iespējas agrāk paziņo noregulējuma iestādēm, ja tās uzskata, ka pastāv būtisks risks, ka attiecībā uz iestādi vai vienību, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, attiecināms viens vai vairāki no 32. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem. Minētajā paziņojumā iekļauj:

- a) paziņojuma iemeslus;

- b) pārskatu par pasākumiem, kas tiek apsvērti un kas saprātīgā termiņā novērstu attiecīgās iestādes vai vienības maksātnespēju, to paredzamo ietekmi uz iestādi vai vienību attiecībā uz 32. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem un minēto pasākumu īstenošanas paredzamo grafiku.

Pēc šā punkta pirmajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā ar kompetentajām iestādēm novērtē, kas ir saprātīgs termiņš 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtēšanai, ņemot vērā iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, situācijas pasliktināšanās ātrumu, nepieciešamību efektīvi īstenot noregulējuma stratēģiju un jebkādus citus konkrētajam gadījumam būtiskus apsvērumus. Noregulējuma iestādes jebkurā laikā var atkārtoti izvērtēt termiņu un pielāgot to lietas apstākļiem. Noregulējuma iestādes minēto novērtējumu vai atkārtoto novērtējumu pēc iespējas agrāk dara zināmu kompetentajām iestādēm.

Pēc šā punkta pirmajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā uzrauga iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, situāciju, attiecīgo pasākumu īstenošanu to paredzētajā termiņā un jebkādas citas attiecīgas norises. Minētajā nolūkā kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes regulāri tiekas, un tikšanās biežumu nosaka noregulējuma iestādes, ņemot vērā lietas apstākļus. Kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes nekavējoties cita citai sniedz jebkādu attiecīgo informāciju.

3. Kompetentās iestādes sniedz noregulējuma iestādēm visu noregulējuma iestāžu pieprasīto informāciju, kas nepieciešama, lai veiktu jebkuru no turpmāk minētajām darbībām:
 - a) atjaunināt noregulējuma plānu un sagatavoties iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, iespējamam noregulējumam;
 - b) veikt 36. pantā minēto vērtēšanu.

Ja šāda informācija kompetentajām iestādēm vēl nav pieejama, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes sadarbojas un koordinē darbību, lai iegūtu minēto informāciju. Šajā nolūkā kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pieprasīt iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, sniegt šādu informāciju, tostarp, veicot pārbaudes uz vietas, un savstarpēji sniegt minēto informāciju.

4. Noregulējuma iestāžu pilnvaras ietver pilnvaras tirgot potenciālajiem pircējiem iestādi vai vienību, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, veikt pasākumus šādai tirgošanai vai pieprasīt iestādei vai vienībai to darīt šādiem nolūkiem:
 - a) sagatavoties minētās iestādes vai vienības noregulējumam, ievērojot 39. panta 2. punktā noteiktos kritērijus un 84. un 84.b pantā noteiktās konfidencialitātes prasības;
 - b) veikt noregulējuma iestādei veicamo novērtējumu attiecībā uz 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto nosacījumu.

Ja noregulējuma iestāde, īstenojot pirmajā daļā minētās pilnvaras, nolēmj tieši tirgot iestādi vai vienību potenciālajiem pircējiem, tā pienācīgi ņem vērā lietas apstākļus, jo īpaši jebkādos preventīvus pasākumus, kurus potenciāli varētu veikt noguldījumu garantiju sistēmas ietvaros, vai jebkādos pasākumus, kurus potenciāli varētu veikt IAS ietvaros, un minēto pilnvaru īstenošanas iespējamo ietekmi uz iestādes vai vienības vispārējo stāvokli.

5. Noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pieprasīt iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, ieviest nepieciešamos pasākumus, tostarp digitālu platformu, lai apmainītos ar informāciju ar potenciālajiem pircējiem vai ar noregulējuma iestādes nolīgtiem konsultantiem un vērtētājiem. Ja noregulējuma iestāde īsteno minētās pilnvaras, piemēro 84. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktu.

6. Kompetentās iestādes iepriekšējais paziņojums saskaņā ar šā panta 1. punkta pirmo daļu nav obligāts nosacījums, lai noregulējuma iestādes sagatavotos iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, noregulējumam vai īstenotu šā panta 3., 4. un 5. punktā minētās pilnvaras.
7. Noregulējuma iestādes nekavējoties informē kompetentās iestādes par jebkādām darbībām, kas veiktas, ievērojot 3., 4. un 5. punktu.
8. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes cieši sadarbojas šādos gadījumos:
 - a) apsverot iespēju veikt šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētos pasākumus, kuru mērķis ir novērst iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, situācijas pasliktināšanos, un šā panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētos pasākumus;
 - b) apsverot iespēju veikt kādu no 3., 4. un 5. punktā minētajām darbībām;
 - c) šīs daļas a) un b) apakšpunktā minēto darbību īstenošanas laikā.

Kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes nodrošina, ka minētie pasākumi un darbības ir konsekventi, koordinēti un efektīvi.”;

17) direktīvas 31. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, līdz minimumam samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, jo īpaši, ja to sniedz no dalībvalsts budžeta;”;

18) direktīvas 32. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz iestādi, ja noregulējuma iestādes pēc tam, kad ir saņēmušas paziņojumu, ievērojot 2. punktam, vai pēc savas iniciatīvas un ņemot vērā nepieciešamību efektīvi īstenot noregulējuma stratēģiju, konstatē, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

b) ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz iestādi, tostarp IAS pasākumi, Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 3. punktā minētie preventīvie pasākumi, uzraudzītāja darbība, agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgu šīs direktīvas 59. panta 2. punktā minēto kapitāla instrumentu un atbilstīgu saistību norakstīšana vai konvertācija, saprātīgā termiņā novērstu iestādes maksātnespēju;

- c) noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, ievērojot 5. punktu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma iestādi veic 1. punkta a) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtējumu.

Dalībvalstis var paredzēt, ka papildus kompetentajai iestādei arī noregulējuma iestāde, iepriekš konsultējoties ar kompetento iestādi var veikt 1. punkta a) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtējumu, ja noregulējuma iestāžu rīcībā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir nepieciešamie instrumenti šāda novērtējuma veikšanai, jo īpaši pienācīga piekļuve būtiskajai informācijai. Šādā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde noregulējuma iestādei nekavējoties sniedz visu attiecīgo informāciju, ko tā pieprasa, lai veiktu savu novērtējumu, pirms vai pēc tam, kad noregulējuma iestāde to ir informējusi par savu nodomu veikt minēto novērtējumu.

Noregulējuma iestāde ciešā sadarbībā ar kompetento iestādi veic 1. punkta b) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtējumu. Kompetentā iestāde nekavējoties sniedz noregulējuma iestādei visu attiecīgo informāciju, ko noregulējuma iestāde pieprasa, lai veiktu savu novērtējumu. Kompetentā iestāde arī var informēt noregulējuma iestādi, ka tā uzskata, ka ir izpildīts 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums.

Novērtējot 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos nosacījumus, kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde pieprasa noguldījumu garantiju sistēmai vai attiecīgā gadījumā IAS, kuras dalībniece ir iestāde, jaunāko pieejamo informāciju, kas būtu nozīmīga šādam novērtējumam, tostarp par to, vai noguldījumu garantiju sistēma vai IAS var novērst maksātnespēju.”;

b) panta 4. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot gadījumus, kad šādu atbalstu piešķir kādā no 32.c pantā minētajiem veidiem;”;

ii) otro līdz piekto daļu svīturo;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Šā panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta nolūkos noregulējuma darbība nav vajadzīga sabiedrības interesēs, ja noregulējuma iestāde secina, ka neviens no noregulējuma mērķiem netiktu apdraudēts gadījumā, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Ja noregulējuma iestāde secina, ka viena vai vairāku noregulējuma mērķu sasniegšana tiktu apdraudēta gadījumā, ja iestāde tiek likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, noregulējuma iestāde secina, ka noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, ja noregulējuma darbība ir nepieciešama, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus, un ir samērīga ar tiem, un ja iestādes likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru neļautu efektīvāk sasniegt noregulējuma mērķus, kuru sasniegšana ir apdraudēta.

Dalībvalstis nodrošina, ka, veicot pirmajā daļā minēto novērtējumu, noregulējuma iestāde, pamatojoties uz novērtējuma laikā pieejamo informāciju, apsver un salīdzina jebkādu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, par ko var pamatoti prognozēt, ka tas tiks piešķirts iestādei gan noregulējuma gadījumā, gan likvidācijas gadījumā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka, veicot otrajā daļā minēto novērtējumu, noregulējuma iestāde ņem vērā noregulējuma un parastās maksātnespējas procedūras izmaksas un cenšas līdz minimumam samazināt vērtības iznīcināšanu un izvairīties no tās, ja vien tas nav nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai.”;

19) direktīvas 32.a un 32.b pantu aizstāj ar šādiem:

“32.a pants

Noregulējuma nosacījumi centrālajai iestādei un kredītiestādēm vai finanšu iestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz centrālo iestādi un visām tai pastāvīgi radniecīgajām kredītiestādēm vai finanšu iestādēm, kas ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā, ja centrālā iestāde un visas tai pastāvīgi radniecīgās kredītiestādes vai finanšu iestādes, vai noregulējuma grupa, pie kuras tās pieder, kā kopums atbilst nosacījumiem, kas paredzēti 32. panta 1. punktā.

32.b pants

Procedūras attiecībā uz iestādēm un vienībām, kurām nepiemēro noregulējuma darbību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestāde konstatē, ka iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, atbilst 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, bet ne 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde uzsāk vai pieprasa uzsākt attiecīgo administratīvo procedūru vai tiesvedību, tostarp, ja tāda ir pieejama, brīvprātīgu procedūru iestādes vai vienības likvidācijai sakārtotā veidā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā un kas tiek sakārtotā veidā likvidēta saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, šā panta 1. punktā minētajos apstākļos, tostarp brīvprātīgas likvidācijas procedūrā, saprātīgā termiņā iziet no tirgus vai izbeidz savas banku darbības.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestāde konstatē, ka iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, atbilst 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, bet ne 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, minētais konstatējums ir pietiekams nosacījums tam, lai kompetentā iestāde anulētu minētās iestādes vai vienības atļauju.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, atļaujas anulēšana ir pietiekams nosacījums tam, lai attiecīgā valsts administratīvā vai tiesu iestāde varētu nekavējoties sākt procedūru iestādes vai vienības likvidācijai sakārtotā veidā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.”;

20) iekļauj šādu pantu:

“32.c pants

Ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, izņēmuma kārtā var piešķirt ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem ārpus noregulējuma darbības ar noteikumu, ka ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem atbilst Savienības valsts atbalsta regulējumā paredzētajiem nosacījumiem un prasībām, tikai šādos gadījumos:
 - a) ja nolūkā novērst ārkārtējus vai sistēmiskus nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts ekonomikā un saglabāt finanšu stabilitāti, ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kādā no turpmāk minētajiem veidiem:
 - i) valsts garantija likviditātes mehānismiem, ko nodrošina centrālās bankas saskaņā ar saviem nosacījumiem;
 - ii) valsts garantija no jauna emitētām saistībām;
 - iii) pašu kapitāla instrumentu, kas nav pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, vai citu kapitāla instrumentu iegāde vai samazinātas vērtības aktīvu izmantošana atbilstoši cenām, ilgumam un citiem noteikumiem, kas attiecīgajai iestādei vai vienībai nerada nepamatotas priekšrocības, ja brīdī, kad tiek piešķirts publiskais atbalsts, nepastāv nedz 32. panta 4. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, nedz 59. panta 3. punktā minētie apstākļi;

- b) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā noguldījumu garantiju sistēmas iesaistīšana, kā minēts Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 3. punktā;
- c) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā noguldījumu garantiju sistēmas iesaistīšana, kā minēts Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktā;
- d) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem ir valsts atbalsts, ko piešķir šīs direktīvas 32.b pantā minētai iestādei vai vienībai, izņemot atbalstu, ko noguldījumu garantiju sistēma piešķir, ievērojot Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktu.

2. Atbalsta pasākumi, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā:

- a) attiecas tikai uz maksātspējīgām iestādēm vai vienībām, kā to apstiprinājusi kompetentā iestāde;
- b) ir piesardzības pasākumi un pagaidu pasākumi, un ir balstīti uz iepriekš noteiktu atbalsta pasākumu izejas stratēģiju, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde un kur iekļauts skaidri noteikts izbeigšanas datums, pārdošanas datums vai atmaksas grafiks attiecībā uz katru minēto pasākumu;
- c) ir samērīgi, lai novērstu sekas, ko rada ārkārtēji vai sistēmiski nopietni traucējumi kādas dalībvalsts ekonomikā, un lai saglabātu finanšu stabilitāti; un

- d) netiek izmantoti, lai kompensētu zaudējumus, kas iestādei vai vienībai radušies vai, iespējams, radīsies vismaz nākamo 12 mēnešu laikā.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto iepriekš noteikto stratēģiju neatklāj, kamēr attiecībā uz iestādi vai vienību nav izbeigti attiecīgie atbalsta pasākumi vai kamēr nav pabeigts šā panta 6. punkta otrajā daļā minētais novērtējums, ievērojot Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. pantā minētos neatliekamas informācijas atklāšanas pienākumus.

3. Šā panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos, ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā šā panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punktā minētie atbalsta pasākumi, iestādi vai vienību uzskata par maksātspējīgu, ja kompetentā iestāde ir secinājusi, ka nav pārkāpta neviena no prasībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punktā, Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā, Regulas (ES) 2019/2033 11. panta 1. punktā, Direktīvas (ES) 2019/2034 40. pantā, vai attiecīgās piemērojamās prasības saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, vai ka minētās prasības, visticamāk, netiks pārkāptas nākamo 12 mēnešu laikā, pamatojoties uz pašreizējām prognozēm.

Novērtējot, vai ir noticis šā punkta pirmajā daļā minēto prasību pārkāpums, kompetentā iestāde neņem vērā pārkāpumus, kas ir faktiski novērsti līdz novērtējuma veikšanas brīdim. Ja kompetentā iestāde secina, ka Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 40. pantā minēto prasību turpmāks pārkāpums, iespējams, notiks nākamajos 12 mēnešos, tā izņēmuma kārtā var uzskatīt iestādi vai vienību par maksātspējīgu, ja tā konstatē, ka pārkāpumam būs īstermiņa raksturs un ka iestāde vai vienība attiecībā uz to ir plānojuši efektīvus novēršanas pasākumus, un kompetentā iestāde līdz novērtējuma veikšanas brīdim tos ir novērtējusi kā ticamus.

4. Šā panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkos attiecīgā kompetentā iestāde kvantificē zaudējumus, kas iestādei vai vienībai radušies vai, iespējams, radīsies. Minētās kvantificēšanas pamatā ir aktīvu kvalitātes pārbaudes, ko veikusi ECB, EBI vai valsts iestādes, vai attiecīgā gadījumā pārbaudes uz vietas, kuras veikusi kompetentā iestāde. Ja minētās aktīvu kvalitātes pārbaudes vai pārbaudes uz vietas nav iespējams veikt saprātīgā termiņā, kompetentā iestāde var kvantificēšanu balstīt uz iestādes vai vienības bilanci ar noteikumu, ka bilance atbilst piemērojamajiem grāmatvedības noteikumiem un standartiem, ko apstiprinājis neatkarīgs ārējais revidents. Kvantificēšanu veic pēc iespējas tuvāk atbalsta pasākumu piešķiršanas dienai un izmantojot jaunāko informāciju, kas pieejama kompetentajai iestādei.

5. Atbalsta pasākumi, kas minēti 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, ir tikai pasākumi, kurus kompetentā iestāde ir novērtējusi kā tādus, kas nepieciešami, lai saglabātu iestādes vai vienības maksātspēju, novēršot kapitāla iztrūkumu, kas konstatēts nelabvēlīgajā scenārijā saistībā ar valsts, Savienības vai VUM mēroga spriedzes testiem vai līdzvērtīgām darbībām, kuras attiecīgā gadījumā veic ECB, EBI vai valstu iestādes, un ko apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no šā panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkta, izņēmuma kārtā ir atļauta pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu iegāde, ja konstatētā iztrūkuma raksturs ir tāds, ka jebkādu citu pašu kapitāla instrumentu vai citu kapitāla instrumentu iegāde neļautu attiecīgajai iestādei vai vienībai novērst kapitāla iztrūkumu, kas konstatēts nelabvēlīgajā scenārijā attiecīgajā spriedzes testā vai līdzvērtīgā darbībā. Iegādāto pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu summa nepārsniedz 2 % no attiecīgās iestādes vai vienības kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu.

Izņēmuma gadījumos kompetentā iestāde var atļaut pārsniegt 2 % ierobežojumu, ja tā, ņemot vērā lietas konkrētos apstākļus, ir pierādījusi, ka tas ir nepieciešami un lietderīgi atbalsta pasākumu īstenošanai. Ierobežojuma pārsniegšanas apmērs ir tāds, kas nerada risku, ka laikus un ticami tiks īstenota iepriekš noteiktā atbalsta pasākuma izejas stratēģija. Kompetentā iestāde sniedz Komisijai analīzi, kas ir pamatā tās atļaujai pārsniegt 2 % ierobežojumu jebkāda iespējama valsts atbalsta novērtējuma vajadzībām.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja kāds no 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem atbalsta pasākumiem netiek dzēsts, atmaksāts vai citādi izbeigts saskaņā ar atbalsta pasākuma izejas stratēģiju, kas izstrādāta šāda pasākuma piešķiršanas laikā, kompetentā iestāde prasa iestādei vai vienībai iesniegt vienreizēju sanācijas plānu. Sanācijas plānā apraksta pasākumus, kas jāveic, lai divu gadu laikā izietu no atbalsta pasākuma un nodrošinātu iestādes vai vienības ilgtermiņa dzīvotspēju. Sanācijas plāns neierobežo attiecīgo iestāžu pilnvaras jebkurā laikā novērtēt vai konstatēt, vai iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnešpējīga.

Ja kompetentā iestāde nav pārliecināta, ka sanācijas plāns ir ticams vai īstenojams, vai ja iestāde vai vienība neizpilda sanācijas plānu, attiecīgās iestādes novērtē, vai iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnešpējīga.

7. EBI līdz ... [12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par šā panta 5. punktā minēto testu vai darbību veidiem, kuru rezultātā var tikt veikti šā panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā minētie atbalsta pasākumi.”;

21) direktīvas 33. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

- “2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, ņemot vērā nepieciešamību efektīvi īstenot noregulējuma stratēģiju, ja minētā vienība atbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Noregulējuma darbības veikšanas nolūkā vienību uzskata par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, jebkurā no šādiem apstākļiem:

- a) vienība atbilst vienam vai vairākiem 32. panta 4. punkta b), c) vai d) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem;
- b) vienība būtiski pārkāpj, vai pastāv objektīvi elementi, kas liecina, ka vienība tuvākajā nākotnē būtiski pārkāps piemērojamās prasības, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 575/2013 vai Direktīvā 2013/36/ES.”;

22) direktīvas 33.a pantu groza šādi:

a) panta 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes nekavējoties informē 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību un 83. panta 2. punkta a) līdz h) apakšpunktā minētās iestādes, kad tiek īstenotas šā panta 1. punktā minētās pilnvaras pēc tam, kad saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātneespējīga, un pirms tiek pieņemts noregulējuma lēmums.”;

b) panta 9. punktam pievieno šādu daļu:

“Dalībvalstis neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas nodrošina, ka gadījumā, ja tajā minētās pilnvaras tiek īstenotas attiecībā uz atbilstīgiem noguldījumiem un ja minētie noguldījumi netiek uzskatīti par nepieejamiem Direktīvas 2014/49/ES nolūkos, noguldītājiem ir pieejama pienācīga dienas summa no minētajiem noguldījumiem.”;

23) direktīvas 35. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var iecelt vienu vai vairākus īpašus vadītājus, kas aizstāj noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes vadības struktūru vai strādā kopā ar to. Noregulējuma iestādes publisko informāciju par īpaša vadītāja iecelšanu. Noregulējuma iestādes nodrošina, ka īpašajam vadītājam ir viņa funkciju īstenošanai nepieciešamā kvalifikācija, spējas un zināšanas.

Attiecībā uz īpaša vadītāja iecelšanu nepiemēro Direktīvas 2013/36/ES 91. pantu.

2. Īpašajam vadītājam ir visas noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes akcionāru un vadības struktūras pilnvaras. Tomēr īpašais vadītājs šādas pilnvaras var īstenot tikai noregulējuma iestādes kontrolē.”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Dalībvalstis pieprasa, lai īpašais vadītājs savu pilnvaru sākumā un beigās, kā arī regulāros intervālos, ko nosaka noregulējuma iestāde, sagatavotu noregulējuma iestādei, kura to iecēlusi, ziņojumus par noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes ekonomisko un finansiālo situāciju un par darbībām, kuras tas īstenojis, pildot savus pienākumus.”;

24) direktīvas 36. pantā iekļauj šādu punktu:

“7.a Ja tas nepieciešams 4. punkta c) un d) apakšpunktā minēto lēmumu pieņemšanā, vērtētājs papildina 6. punkta c) apakšpunktā minēto informāciju ar aplēsi par ārpusbilances aktīvu vērtību un tādu saistību, kas turpmāk varētu rasties no nenoteikta notikuma, un tādu saistību, kurām nav noteikta laikposma vai summas, vērtību.”;

25) direktīvas 37. pantu groza šādi:

a) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ja šā panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktā minētos noregulējuma instrumentus izmanto neatkarīgi vai kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem, lai pārvestu tikai daļu no noregulējamās iestādes aktīviem, tiesībām vai saistībām, jebkuru atlikušo vienību, kas paliek pāri pēc aktīvu, tiesību vai saistību pārvešanas un attiecīgā gadījumā citu noregulējuma instrumentu piemērošanas, pienācīgi likvidē saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem. Šādu likvidāciju veic saprātīgā termiņā, ņemot vērā jebkādu nepieciešamību, lai minētā atlikusī vienība sniegtu pakalpojumus vai atbalstu, ievērojot 65. pantu, kas ļautu saņēmējam veikt darbības vai sniegt pakalpojumus, ko tas pārņēmis uz šāda pārveduma pamata, un jebkuru citu iemeslu, kādēļ atlikušajai vienībai ir jāturpina pastāvēt, lai sasniegtu noregulējuma mērķus vai atbilstu 34. pantā minētajiem principiem.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro, ja iekšējās rekapitalizācijas instrumentu piemēro noregulējamai iestādei 43. panta 2. punkta a) apakšpunkta nolūkā kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem.

Šā punkta pirmajā daļā minētajos gadījumos, ja noregulējuma darbība radītu zaudējumus kreditoriem vai ja to prasījumi tiktu konvertēti, noregulējuma iestāde var nolemt neīstenot kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras saskaņā ar 59. pantu, kā minēts šā panta 2. punktā, ja minētie instrumenti ir jāatstāj atlikušajā vienībā un šā panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktā minēto noregulējuma instrumentu piemērošana kopā ar atlikušās vienības likvidāciju, pamatojoties uz 36. pantā minēto vērtēšanu, nodrošinātu, ka tie sedz zaudējumus, pirms tos sedz kāds cits no noregulējamās iestādes kreditoriem.”;

b) pievieno šādu daļu:

“11. EBI uzrauga noregulējuma iestāžu darbības un sagatavošanos, lai noregulējuma gadījumā nodrošinātu noregulējuma instrumentu un pilnvaru efektīvu īstenošanu. EBI līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz Komisijai ziņojumu par esošās prakses pašreizējo stāvokli un iespējamām atšķirībām starp dalībvalstīm.

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā ietver vismaz šādus aspektus:

- a) pasākumus, kas ieviesti iekšējās rekapitalizācijas instrumenta īstenošanai, un attiecīgā gadījumā iesaistes līmeni attiecībā uz finanšu tirgus infrastruktūrām un trešo valstu iestādēm;
- b) pasākumus, kas ieviesti, lai īstenotu citus noregulējuma instrumentus;
- c) to, kāds pārredzamības līmenis ir attiecīgajām ieinteresētajām personām attiecībā uz a) un b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem.”;

26) direktīvas 40. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Lai īstenotu pagaidu iestādes instrumentu, ņemot vērā vajadzību sasniegt jebkuru no noregulējuma mērķiem, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest pagaidu iestādei visu turpmāk minēto:”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Neskarot otro daļu, ja iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana ļauj pilnībā nodrošināt pagaidu iestādes kapitālu, konvertējot iekšēji rekapitalizējamas saistības akcijās vai cita veida kapitāla instrumentos, var atcelt prasību, ka pagaidu iestāde pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām pirmās daļas a) apakšpunktā minētajām publiskām iestādēm.”;

27) direktīvas 42. panta 5. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) šāds pārvedums ir nepieciešams, lai nodrošinātu neregulējamās iestādes, pagaidu iestādes vai aktīvu pārvaldības struktūras pienācīgu darbību; vai”;

28) direktīvas 44. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Noregulējuma finansēšanas mehānisms var veikt 4. punktā minēto iemaksu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) akciju un citu īpašumtiesību instrumentu turētāji, attiecīgo kapitāla instrumentu un citu iekšēji rekapitalizējamo saistību turētāji, izmantojot samazināšanu, norakstīšanu vai konvertēšanu atbilstoši 48. panta 1. punktam un 60. panta 1. punktam un attiecīgā gadījumā izmantojot noguldījumu garantiju sistēmu atbilstoši 109. pantam, ir veikuši iemaksu zaudējumu absorbēšanā un rekapitalizācijā, kas ir vienāda ar summu, kura nav mazāka par 8 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts saskaņā ar 36. pantā paredzēto vērtēšanu;
- b) noregulējuma finansēšanas mehānisma iemaksa nepārsniedz 5 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts saskaņā ar 36. pantā paredzēto vērtēšanu.”;

b) panta 7. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Ārkārtas apstākļos noregulējuma iestāde var mēģināt iegūt papildu finansējumu no alternatīviem finansēšanas avotiem pēc tam, kad:

- a) noregulējuma finansēšanas mehānisms ir veicis iemaksu, ievērojot 4. punktu, un ir sasniegts 5. punkta b) apakšpunktā minētais 5 % ierobežojums; un
- b) visas iekšēji rekapitalizējamās saistības, kuras nav atbilstīgi noguldījumi un kuru prioritāte ir zemāka nekā 108. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem noguldījumiem, un kuras nav izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas, ievērojot šā panta 3. punktu, ir pilnībā norakstītas vai konvertētas.”;

29) direktīvas 44.a pantam pievieno šādu punktu:

“8. EBI līdz ... [18 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] koordinācijā ar EVTI iesniedz Komisijai ziņojumu par šā panta piemērošanu. Minētajā ziņojumā salīdzina pasākumus, ko dalībvalstis pieņēmušas, lai izpildītu šā panta prasības, analizē to, cik efektīvi tie ir bijuši, aizsargājot privātos klientus, un novērtē to ietekmi uz pārrobežu darbībām. Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Komisija var iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai grozītu šo direktīvu.”;

30) direktīvas 45. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētas iestādes un vienības vienmēr izpilda pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības, ja to pieprasa un kā noteikusi noregulējuma iestāde saskaņā ar šo pantu un 45.a līdz 45.i pantu.”;

31) direktīvas 45.b pantu groza šādi:

a) iekļauj šādus punktus:

“1.a Noregulējuma vienības iekļauj noguldījumus pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai tad, ja noregulējuma iestāde šādu iekļaušanu ir atļāvusi saskaņā ar 1.b punktu un ja minētie noguldījumi atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

- a) noguldījumi atbilst visiem 1. punkta pirmajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem;
- b) noguldījumi nav fizisku personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu turējumā;
- c) noguldījumi ir termiņnoguldījumi, kuru sākotnējais termiņš ir vismaz viens gads, un tie nedod īpašniekam tiesības uz pirmstermiņa atmaksu pat tad, ja par pirmstermiņa atmaksu ir paredzēts soda maksājums;

- d) attiecīgajā līguma dokumentācijā ir skaidra norāde uz:
 - i) noregulējuma vienības nodomu iekļaut noguldījumus pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā;
 - ii) noguldījumu izslēgšanu no jebkādas atmaksāšanas, ko veic ar noguldījumu garantiju sistēmu, ievērojot Direktīvas 2014/49/ES 5. panta 1. punkta l) apakšpunktu.

1.b Noregulējuma iestāde var atļaut noregulējuma vienībai pilnībā vai daļēji iekļaut noguldījumus pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā, ja tā ir pārliecinājusies, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) noregulējuma iestāde sagaida, ka minētie noguldījumi netiks pilnībā vai daļēji izslēgti no iekšējās rekapitalizācijas, ievērojot 44. panta 3. punktu, vai netiks pilnībā pārvesti saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu;
- b) noregulējuma iestāde ir secinājusi, ka iekļaušana nav vai, visticamāk, nebūs būtisks šķērslis noregulējamībai, jo īpaši, ņemot vērā ietekmi uz iespēju izmantot noregulējuma instrumentus tādā veidā, lai varētu sasniegt noregulējuma mērķus.

Noregulējuma iestāde atsauc atļauju, ja tā secina, ka kāds no pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem vairs netiek izpildīts. Šādā gadījumā noregulējuma vienība pārtrauc iekļaut noguldījumus pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā.”;

- b) panta 4., 5. un 7. punktā terminu “G-SNI” aizstāj ar terminu “G-SNI vienības”;
- c) panta 8. punktu groza šādi:
 - i) punkta pirmajā daļā terminu “G-SNI” aizstāj ar terminu “G-SNI vienības”;
 - ii) punkta otrās daļas c) apakšpunktā terminu “G-SNI” aizstāj ar terminu “G-SNI vienība”;
 - iii) punkta ceturtajā daļā terminu “G-SNI” aizstāj ar terminu “G-SNI vienības”;

d) pievieno šādu daļu:

“10. Noregulējuma iestāde var atļaut noregulējuma vienībai izpildīt 4., 5. un 7. punktā minētās prasības, izmantojot pašu kapitālu vai saistības, kā minēts 1. un 3. punktā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) attiecībā uz vienībām, kas ir G-SNI vienības vai noregulējuma vienības, uz kurām attiecas 45.c panta 5. vai 6. punkts, noregulējuma iestāde nav samazinājusi šā panta 4. punktā minēto prasību, ievērojot minētā punkta pirmo daļu;
- b) šā panta 1. punktā minētās saistības, kas neizpilda Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto nosacījumu, atbilst minētās regulas 72.b panta 4. punkta b) līdz e) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem.”;

32) direktīvas 45.c pantu groza šādi:

a) panta 2.a punkta otrās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) saistības, kas atbilst atbilstības kritērijiem, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā, izņemot minētās regulas 72.b panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu, un attiecīgā gadījumā šīs direktīvas 45.b panta 1.a punktā;”;

- b) panta 3. punkta astotajā daļā vārdus “kritiski svarīgo ekonomisko funkciju” aizstāj ar terminu “kritiski svarīgo funkciju”;
- c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē metodiku, kas noregulējuma iestādēm jāizmanto, lai aplēstu Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību nolūkā noteikt šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību un īstenot šīs direktīvas 16.a pantā minētās pilnvaras attiecībā uz šādām vienībām:

- a) noregulējuma vienībām konsolidētā noregulējuma grupas līmenī, ja uz attiecīgo noregulējuma grupu neattiecas minētās prasības saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES;
- b) vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, ja attiecīgajai vienībai nepiemēro minētās prasības saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES uz tāda paša pamata kā šīs direktīvas 45.f pantā minētās prasības.

EBI līdz ... [12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz Komisijai minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras šo direktīvu papildināt, pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.”;

d) iekļauj šādu punktu:

“6.a Attiecībā uz noregulējuma vienībām, kas ietilpst noregulējuma grupā, kuras kopējie aktīvi pārsniedz 30 miljardus EUR un kuras vēlamā noregulējuma stratēģija galvenokārt paredz uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta piemērošanu un tā iziešanu no tirgus, šā panta 3. punktā minētās prasības līmenis ir vismaz vienāds ar:

- a) 15 %, ja aprēķins veikts saskaņā ar 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu;
un
- b) 4,5 %, ja aprēķins veikts saskaņā ar 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro noregulējuma vienībām, kuru vēlamā noregulējuma stratēģija paredz iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu 43. panta 2. punkta a) apakšpunkta nolūkā atsevišķi vai kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem.”;

e) panta 7. punkta astotajā daļā vārdus “kritiski svarīgo ekonomisko funkciju” aizstāj ar terminu “kritiski svarīgo funkciju”;

33) direktīvas 45.d panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību noregulējuma vienībai, kas ir G-SNI vienība, veido:”;

34) direktīvas 45.f pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Atkāpjoties no šā punkta pirmās un otrās daļas, Savienības mātesuzņēmumi, kas paši nav noregulējuma vienības, bet ir trešo valstu vienību meitasuzņēmumi, konsolidēti izpilda 45.c un 45.d pantā noteiktās prasības.”;

ii) piekto daļu aizstāj ar šādu:

“Attiecībā uz noregulējuma grupām, kuras identificētas saskaņā ar 2. panta 1. punkta 83.b) apakšpunkta b) punktu, tās kredītiestādes vai finanšu iestādes, kas ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, bet pašas nav noregulējuma vienības, centrālā iestāde, kura pati nav noregulējuma vienība, un jebkuras noregulējuma vienības, uz kurām neattiecas 45.e panta 3. punktā noteikta prasība, individuāli izpilda 45.c panta 7. punktā noteiktās prasības.”;

b) panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) kas atbilst atbilstības kritērijiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā, izņemot minētās regulas 72.b panta 2. punkta b), c), k), l) un m) apakšpunktu un 72.b panta 3., 4. un 5. punktu, un attiecīgā gadījumā šīs direktīvas 45.b panta 1.a punktā;”;

35) direktīvas 45.g pantu aizstāj ar šādu:

“45.g pants

Atbrīvojums centrālajai iestādei vai kredītiestādēm vai finanšu iestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

Noregulējuma iestāde no 45.f panta piemērošanas var daļēji vai pilnībā atbrīvot centrālo iestādi vai kredītiestādi vai finanšu iestādi, kura ir pastāvīgi radniecīga centrālajai iestādei, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) kredītiestāde vai finanšu iestāde un centrālā iestāde ir pakļautas vienas un tās pašas kompetentās iestādes veiktai uzraudzībai, veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī un ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā;
- b) centrālās iestādes un tās pastāvīgi radniecīgo kredītiestāžu vai finanšu iestāžu saistības ir solidāras vai centrālā iestāde pilnībā garantē savu pastāvīgi radniecīgo kredītiestāžu vai finanšu iestāžu saistības;

- c) pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību un centrālās iestādes un visu pastāvīgi radniecīgo kredītiestāžu vai finanšu iestāžu maksātspējas un likviditātes minimuma prasību uzrauga kā vienotu veselumu, pamatojoties uz minēto iestāžu konsolidētajiem pārskatiem;
- d) centrālajai iestādei pastāvīgi radniecīgas kredītiestādes vai finanšu iestādes atbrīvojuma gadījumā – centrālās iestādes vadība ir pilnvarota izdot rīkojumus pastāvīgi radniecīgo iestāžu vadībai;
- e) attiecīgā noregulējuma grupa atbilst 45.e panta 3. punktā minētajai prasībai; un
- f) nepastāv vai nav paredzami būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai noregulējuma gadījumā veiktu tūlītēju pašu kapitāla pārvešanu vai saistību atmaksāšanu starp centrālo iestādi un pastāvīgi radniecīgajām kredītiestādēm vai finanšu iestādēm.”;

36) direktīvas 45.i pantu groza šādi:

- a) panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

“Vienības šajā punktā prasīto informāciju atklāj 128.b pantā noteiktajā kārtībā.”;

b) panta 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem:

“5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus nolūkā precizēt:

- a) šā panta 1. un 2. punktā minētās informācijas paziņošanas metodes un kārtību;
- b) šā punkta a) apakšpunktā minētās paziņošanas biežumu un iesniegšanas termiņus.

Īstenošanas tehnisko standartu projektos precizē standartizētu veidu, kā sniegt informāciju par 1. punkta c) apakšpunktā minēto posteņu prioritāti, kas piemērojama katrā dalībvalstī noteiktajā valsts maksātspējas procedūrā.

Šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām iestādēm un vienībām, uz kurām attiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 92.b pants, šādi īstenošanas tehnisko standartu projekti attiecīgā gadījumā tiek saskaņoti ar īstenošanas aktu, kas pieņemts, ievērojot minētās regulas 430. pantu.

Minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus EBI Komisijai iesniedz līdz ... [12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

- 5.a EBI izstrādā IT risinājumus, tostarp pārskatu sniegšanas veidnes, datu standartus, formātus un norādījumus 1. un 2. punktā minētās informācijas paziņošanai.
6. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus nolūkā precizēt:
 - a) šā panta 3. punktā minētās informācijas atklāšanas metodes un kārtību;
 - b) informācijas atklāšanas biežumu.

Īstenošanas tehnisko standartu projekti sniedz pietiekami visaptverošu un salīdzināmu informāciju, lai varētu novērtēt 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto iestāžu un vienību riska profilus un to, kādā pakāpē tie atbilst piemērojamai prasībai, kas minēta 45.e vai 45.f pantā.

Šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām iestādēm un vienībām, uz kurām attiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 92.b pants, īstenošanas tehnisko standartu projekti attiecīgā gadījumā tiek saskaņoti ar īstenošanas aktu, kas pieņemts, ievērojot minētās regulas 434.a pantu.

Minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus EBI Komisijai iesniedz līdz ... [12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

6.a EBI izstrādā IT risinājumus, tostarp informācijas atklāšanas formātus un norādījumus 3. punktā minētajai informācijas atklāšanai.”;

37) direktīvas 45.j panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros precizē:

- a) metodes un kārtību, kādā noregulējuma iestādes sadarbībā ar kompetentajām iestādēm identificē un paziņo informāciju EBI 1. punkta nolūkos;
- b) šā punkta a) apakšpunktā minētās paziņošanas biežumu un iesniegšanas termiņus.

Minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus EBI Komisijai iesniedz līdz ... [12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

3. EBI izstrādā IT risinājumus, tostarp pārskatu sniegšanas veidnes, datu standartus, formātus un norādījumus 1. punktā minētās informācijas paziņošanai.”;

38) direktīvas 45.1 panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šā panta 2. punktā minētais ziņojums aptver trīs kalendāros gadus, un to iesniedz Komisijai līdz tā kalendārā gada 31. decembrim, kas ir nākamais pēc pēdējā gada, par kuru ir ziņojums. Šā panta 2. punktā minēto pienākumu beidz piemērot pēc otrā ziņojuma iesniegšanas.”;

39) direktīvas 45.m pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes iestādēm vai vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, var noteikt pienācīgus pārejas laikus, kas nepārsniedz trīs gadus, lai tās varētu izpildīt 45.e vai 45.f pantā noteiktās prasības vai attiecīgā gadījumā prasības, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas, ja minēto prasību izpilde bez pārejas laikiem nebūtu samērīga.

Noregulējuma iestāde attiecībā uz 45.e vai 45.f pantā noteiktajām prasībām vai attiecīgā gadījumā prasībām, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas, var noteikt starpposma mērķapjomus, ko iestāde vai vienība sasniedz noregulējuma iestādes noteiktajā dienā. Ar starpposma mērķapjomiem parasti nodrošina pašu kapitāla un atbilstīgo saistību lineāru palielinājumu līdz prasības izpildei.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, pārejas laiks, ko noregulējuma iestādes nosaka iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, kurai vēlamā noregulējuma stratēģija mainās no likvidācijas saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru uz noregulējuma darbības piemērošanu, nepārsniedz četrus gadus.

Ja, balstoties uz 7. punktā minētajiem kritērijiem, tas ir pienācīgi pamatoti un lietderīgi, noregulējuma iestāde var noteikt ilgāku pārejas laiku līdz sešiem gadiem.

Noregulējuma iestāde attiecībā uz 45.e pantā noteikto prasību vai attiecīgā gadījumā prasībām, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas, var noteikt starpposma mērķapjomus, ko iestāde vai vienība sasniedz noregulējuma iestādes noteiktajā dienā. Ar starpposma mērķapjomiem parasti nodrošina pašu kapitāla un atbilstīgo saistību lineāru palielinājumu līdz prasības izpildei.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šīs direktīvas 45.b panta 4. un 7. punktā un attiecīgā gadījumā 45.c panta 5. un 6. punktā minētās prasības nepiemēro trīs gadu laikā pēc dienas, kad noregulējuma vienība vai grupa, kuras sastāvā noregulējuma vienība ietilpst, ir identificēta kā G-SNI vai kā ārpussavienības G-SNI, vai tad, ja uz noregulējuma vienība nokļūst 45.c panta 5. vai 6. punktā minētajā situācijā.”;

40) direktīvas 46. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Šā panta 1. punktā minētajā novērtējumā nosaka summu, par kādu iekšēji rekapitalizējamās saistības ir jānoraksta vai jākonvertē šādos nolūkos:

- a) lai atjaunotu noregulējamās iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju vai attiecīgā gadījumā noteikt pagaidu iestādes rādītāju, ņemot vērā jebkādu kapitāla iemaksu, ko noregulējuma finansēšanas mehānisms veicis, ievērojot šīs direktīvas 101. panta 1. punkta d) apakšpunktu;
- b) lai uzturētu pietiekamu tirgus uzticēšanos noregulējamajai iestādei vai pagaidu iestādei, ņemot vērā jebkādas saistības, kas nākotnē varētu rasties nenoteikta notikuma dēļ, vai saistības, kurām nav noteikta laikposma vai summas un kuras nav norakstītas vai konvertētas, un ļautu minētajai iestādei vismaz vienu gadu turpināt izpildīt atļaujas izsniegšanas nosacījumus un turpināt veikt darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES.”;

41) direktīvas 47. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) anulē esošās akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai pārnes tos:

i) kreditoriem, kuru prasījumi ir konvertēti akcijās vai cita veida kapitāla instrumentos;

ii) pircējam, ja šo punktu piemēro apvienojumā ar uzņēmuma pārdošanas instrumentu; vai

iii) pagaidu iestādei, ja šo punktu piemēro apvienojumā ar pagaidu iestādes instrumentu;”;

b) punkta b) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu, ko noregulējamā iestāde emitējusi, ievērojot 59. panta 2. punktā minētās pilnvaras; vai”;

42) direktīvas 52. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Izņēmuma gadījumos noregulējuma iestāde var pagarināt viena mēneša termiņu uzņēmējdarbības reorganizācijas plāna iesniegšanai par vēl vienu mēnesi.”;

b) panta 5. punktam pievieno šādu daļu:

“Noregulējuma iestāde var pieprasīt iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, uzņēmējdarbības reorganizācijas plānā iekļaut papildu elementus.”;

43) direktīvas 53. pantu groza šādi:

a) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Ja noregulējuma iestāde ar 63. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto pilnvaru palīdzību līdz nullei samazina saistību, tostarp saistību, kurām nav noteikta laikposma vai summas, pamatsummu vai nesamaksāto summu, minētās saistības un jebkuri pienākumi vai prasījumi, kas rodas saistībā ar tām un nav uzkrāti brīdī, kad pilnvaras tiek īstenotas, ir visos nolūkos uzskatāmi par izpildītiem un nav jāpierāda turpmākajās procedūrās saistībā ar noregulējamo iestādi vai jebkādu saistību pārņēmēju vienību turpmākajās likvidācijas procedūrās.

4. Ja noregulējuma iestāde, izmantojot 63. panta 1. punkta e) apakšpunktā noteiktās pilnvaras, saistību, tostarp saistību, kurām nav noteikta laikposma vai summas, pamatsummu vai nesamaksāto summu samazina daļēji, nevis pilnībā:

a) saistības izpilda samazinātās summas apmērā;

b) attiecīgo instrumentu vai līgumu, kas radījis sākotnējās saistības, turpina piemērot saistību atlikušajai pamatsummai vai nesamaksātajai summai, un uz to attiecas jebkādas izmaksājāmās procentu summas izmaiņas, lai atspoguļotu pamatsummas samazinājumu, un jebkuras turpmākas noteikumu izmaiņas, kuras noregulējuma iestāde var veikt, izmantojot 63. panta 1. punkta j) apakšpunktā noteiktās pilnvaras.”;

b) pievieno šādu punktu:

“5. Šā panta 3. un 4. punkta nolūkos saistību, kurām nav noteikta laikposma vai summas, izpilde un jebkādu ar tām saistītu prasījumu izpilde ir spēkā, ja un tiklīdz attiecīgās saistības ir galīgi noteiktas laikposma un summas ziņā vai ir radies ar tām saistīts prasījums.”;

44) direktīvas 55. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Dalībvalstis prasa 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām iestādēm un vienībām iekļaut līguma noteikumu, kurā precizēts, ka kreditors vai tāda līguma vai instrumenta līgumslēdzēja puse, kurš rada attiecīgu kapitāla instrumentu vai iekšēji rekapitalizējamās saistības, atzīst, ka minētajam instrumentam vai saistībām var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, un piekrīt, ka tam ir saistoša jebkura pamatsummas vai nesamaksātās summas samazināšana, konvertācija vai anulēšana, kas notiek, noregulējuma iestādei īstenojot minētās pilnvaras, ar noteikumu, ka minētie instrumenti vai saistības atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

b) instrumenti vai saistības nav noguldījums, kas minēts 108. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

c) instrumenti vai saistības reglamentē trešo valstu tiesību akti;

d) instrumenti vai saistības ir emitētas vai uzņemtas pēc dienas, kurā dalībvalsts piemēro noteikumus, kas pieņemti, lai transponētu šo iedaļu.

Pirmo daļu nepiemēro, ja dalībvalsts noregulējuma iestāde konstatē, ka dalībvalsts noregulējuma iestāde, ievērojot trešās valsts tiesību aktus vai saistošu nolīgumu, kas noslēgts ar minēto trešo valsti, pirmajā daļā minētajiem instrumentiem vai saistībām var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras.

- 1.a Šā panta 1. punktā noteikto prasību nepiemēro likvidācijas vienībām vai noregulējuma vienības vai trešās valsts vienības meitasuzņēmumiem, kas paši nav noregulējuma vienības.

Šā punkta pirmajā daļā minēto vienību instrumenti vai saistības, kas atbilst šā panta 1. punkta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem un kas neietver minētajā punktā minēto līguma noteikumu, neieskaita 45. panta 1. punktā minētajā prasībā.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, noregulējuma iestādes var nolemt, ka 1. punktā noteikto prasību piemēro šādām vienībām:

- a) likvidācijas vienībai, kurai noregulējuma iestāde ir noteikusi 45. panta 1. punktā minēto prasību;

- b) noregulējuma vienības vai trešās valsts vienības meitasuzņēmumam, kas pats nav noregulējuma vienība.
2. Dalībvalstis nodrošina – ja iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, konstatē, ka juridiski vai citādi nav iespējams līguma noteikumos, kas reglamentē attiecīgās saistības, iekļaut noteikumu, kas prasīts, ievērojot šā panta 1. punktu, tad prasību iekļaut minēto noteikumu nepieņem.

Ja saistību kategorijā, kurā ietilpst atbilstīgās saistības, to saistību summa, kuras neietver līguma noteikumu, kas prasīts, ievērojot šā panta 1. punktu, pārsniedz 10 % no minētās kategorijas, tad iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, par to paziņo noregulējuma iestādei. Minētā iestāde vai vienība šādā paziņojumā iekļauj to saistību kategorijas apzīmējumu, kuras, ievērojot šā punkta pirmo daļu, neietver minēto līguma noteikumu, un tā pamatojumu. Minētā iestāde vai vienība saprātīgā termiņā pēc paziņojuma saņemšanas sniedz noregulējuma iestādei arī visu informāciju, ko noregulējuma iestāde pieprasa. Noregulējuma iestāde novērtē minētās informācijas ietekmi uz minētās iestādes vai vienības noregulējamību, tostarp ietekmi uz tādu noregulējamību, kas izriet no riska, ka, atbilstīgajām saistībām piemērojot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, var tikt pārkāpti 73. pantā paredzētie kreditoru aizsardzības pasākumi.

Ja noregulējuma iestāde secina, ka, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt iestādes vai vienības noregulējamību, nav juridiski vai citādi neiespējami līguma noteikumos iekļaut noteikumu, kas prasīts, ievērojot 1. punktu, tad tā var pieprasīt šādu līguma noteikumu saprātīgā termiņā iekļaut. Noregulējuma iestāde turklāt var pieprasīt iestādei vai vienībai mainīt savu praksi attiecībā uz iekšējās rekapitalizācijas līgumiskas atzīšanas atbrīvojuma piemērošanu.

Šā punkta pirmajā daļā minētās saistības neietver pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus, otrā līmeņa kapitāla instrumentus un 2. panta 1. punkta 48) apakšpunkta ii) punktā minētos parāda instrumentus, ja minētie instrumenti ir nenodrošinātas saistības. Turklāt šā punkta pirmajā daļā minētajām saistībām ir augstāka prioritāte nekā saistībām, kuras atbilst 108. panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

Ja noregulējuma iestāde secina, ka saistības, kuras neietver līguma noteikumu, kas prasīts, ievērojot šā panta 1. punktu, rada būtisku šķērsli noregulējamībai, tā attiecīgi piemēro 17. pantā paredzētās pilnvaras, lai novērstu minēto šķērsli noregulējamībai.

Saistības, attiecībā uz kurām iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība līguma noteikumos nav iekļāvusi noteikumu, kas prasīts, ievērojot šā panta 1. punktu, vai attiecībā uz kurām minētā prasība saskaņā ar šo punktu nav piemērojama, neieskaita minimuma prasībā pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.”;

b) panta 6. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktu svītros;

c) panta 8. punktu svītros;

45) direktīvas 59. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu groza šādi:

i) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis pieprasa, lai noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar 60. pantu un nekavējoties attiecībā uz attiecīgiem kapitāla instrumentiem un šā panta 1.a punktā minētajām atbilstīgajām saistībām, ko emitējusi iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, un ņemot vērā nepieciešamību efektīvi īstenot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras vai attiecīgā gadījumā noregulējuma grupas noregulējuma stratēģiju, ja pastāv viens vai vairāki no šādiem apstākļiem:”;

ii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) iestādei vai direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot gadījumus, kad minēto atbalstu piešķir kādā no 32.c pantā minētajiem veidiem.”;

b) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka jebkāda darbība, tostarp alternatīvi privātā sektora pasākumi, uzraudzības darbība vai agrīnas intervences pasākumi, kas nav attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšana vai konvertācija, kā minēts 1.a punktā, saprātīgā termiņā novērstu iestādes vai šā panta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības, vai grupas maksātspēju.”;

46) direktīvas 63. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta m) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“m) pilnvaras pieprasīt attiecīgajai iestādei laikus novērtēt būtiskas līdzdalības ieguvēju, atkāpjoties no termiņiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 648/2012 31. pantā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014 * 27.a pantā, Direktīvas 2009/65/EK 11. pantā, Direktīvas 2009/138/EK 58. pantā, Direktīvas 2013/36/ES 22. pantā un Direktīvas 2014/65/ES 12. pantā, un no visiem termiņiem, kas noteikti valsts tiesību aktos, ar kuriem transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 ** 6. pantu.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.,

ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).”;

ii) pievieno šādu daļu:

“Ja pirmās daļas e) vai f) apakšpunktā minētās pilnvaras īsteno attiecībā uz saistībām, kurām nav noteikta laikposma vai summas, tad samazināšana vai konvertācija ir spēkā, ja un tiklīdz attiecīgās saistības ir galīgi noteiktas laikposma un summas ziņā vai ir radies ar tām saistīts prasījums.”;

b) panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) ņemot vērā šīs direktīvas 3. panta 6. punktu un 85. panta 1. punktu, prasības saņemt apstiprinājumu vai piekrišanu no jebkuras publiskas vai privātas personas, tostarp no neregulējamās iestādes akcionāriem vai kreditoriem un kompetentajām iestādēm Direktīvas 2013/36/ES 22. līdz 27. panta nolūkos;”;

47) direktīvas 71.a panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šā panta 1. punktu piemēro jebkuram finanšu līgumam, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

a) līgums rada jaunas saistības vai būtiski groza esošās saistības pēc tam, kad stājas spēkā noteikumi, kas pieņemti valsts līmenī, lai transponētu šo pantu;

- b) līgums paredz vienu vai vairāku izbeigšanas tiesību īstenošanu vai tiesības īstenot nodrošinājuma tiesības, kurām tiktu piemērots 33.a, 68., 69., 70. vai 71. pants, ja finanšu līgumu reglamentētu dalībvalsts tiesību akti.”;

48) direktīvas 74. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) kāds režīms būtu ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem vai attiecīgajām noguldījumu garantiju sistēmām 109. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 109. panta 6. punktā minētajos gadījumos, ja noregulējamā iestāde, attiecībā uz kuru veikta noregulējuma darbība vai darbības, būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts 82. pantā minētais lēmums;”;

49) direktīvas 75. pantu aizstāj ar šādu:

“75. pants

Akcionāru un kreditoru aizsardzības pasākumi

Dalībvalstis nodrošina, ka, ja 74. pantā paredzētajā vērtēšanā konstatē, ka 73. pantā minētajam akcionāram vai kreditoram, vai noguldījumu garantiju sistēmai 109. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 109. panta 6. punktā minētajos gadījumos ir radušies lielāki zaudējumi nekā tie, kas būtu radušies likvidācijā parastajā maksātnespējas procedūrā, tad tam ir tiesības uz starpības izmaksu no noregulējuma finansēšanas mehānismiem.”;

50) direktīvas 84. pantā iekļauj šādu punktu:

“6.a Šis pants neliedz noregulējuma iestādēm un nodokļu iestādēm vienā un tajā pašā dalībvalstī saskaņā ar valsts tiesību aktiem apmainīties ar informāciju. Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, apmaiņa ar to notiek tikai ar nepārprotamu tās attiecīgās iestādes piekrišanu, kura to ir atklājusi.”;

51) direktīvas VIII nodaļā iekļauj šādus pantus:

“84.a pants

Centralizētu automatizēto mehānismu rīcībā esošā informācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes, kas izmanto centralizētos automatizētos mehānismus, kuri izveidoti, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 * 32.a pantu, pēc noregulējuma iestāžu pieprasījuma sniedz tām informāciju par to klientu kopskaitu, kuriem iestāde vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība ir vienīgais vai galvenais bankas pakalpojumu partneris.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes 1. punktā minēto informāciju pieprasa tikai, pamatojoties uz katru atsevišķo gadījumu un ja tas ir nepieciešami un samērīgi, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu.

84.b pants

Iekšējās informācijas konfidencialitāte

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes, kad tiek īstenotas pilnvaras saskaņā ar šīs direktīvas 30.a panta 3., 4. un 5. punktu vai veikta vērtēšana saskaņā ar šīs direktīvas 36. pantu, ir pilnvarotas pieprasīt iestādei vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka iekšējā informācija, kā minēts Regulas (ES) Nr. 596/2014 7. pantā, par gatavošanos noregulējumam ir konfidenciāla līdz brīdim, kad noregulējuma iestāde uzskata, ka konfidencialitāte vairs nav nepieciešama noregulējuma mērķu sasniegšanai.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes, kad tiek veikta noregulējuma darbība vai īstenotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar šīs direktīvas 59. pantu, ir pilnvarotas pieprasīt iestādei vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka iekšējā informācija, kā minēts Regulas (ES) Nr. 596/2014 7. pantā, par noregulējuma procesu vai norakstīšanu vai konvertāciju saskaņā ar šīs direktīvas 59. pantu ir konfidenciāla līdz brīdim, kad noregulējuma iestāde uzskata, ka konfidencialitāte vairs nav nepieciešama noregulējuma mērķu sasniegšanai.

3. Noregulējuma iestāde informē iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, tiklīdz tā uzskata, ka noregulējuma mērķu sasniegšanai vairs nav nepieciešams ievērot prasību veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu nodrošinātu iekšējās informācijas konfidencialitāti.
4. Laikposmā, kurā iestādei vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai ir prasīts veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu nodrošinātu iekšējās informācijas konfidencialitāti, Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 1. punktu nepiemēro.
5. Ja noregulējuma iestāde pieprasa iestādei vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu nodrošinātu iekšējās informācijas konfidencialitāti, vai ja noregulējuma iestāde minēto iestādi vai vienību informē, ka konfidencialitāte vairs nav nepieciešama noregulējuma mērķu sasniegšanai, minētā iestāde pēc iespējas drīz informē kompetento iestādi, kas norādīta deleģētajos aktos, kuri pieņemti, ievērojot Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 3. punktu.

6. Iestāde vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, pildot parastos darba, profesionālos vai dienesta pienākumus, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 596/2014 10. panta 1. punktā, šā panta 1. un 2. punktā minēto iekšējo informāciju var izpaust trešajai personai tikai tad, ja personai, kas saņem minēto iekšējo informāciju, ir pienākums ievērot konfidencialitāti, neatkarīgi no tā, vai šāds pienākums ir balstīts uz likumu, noteikumiem, statūtiem vai līgumu, un ja minētā persona nodrošina, ka šā panta 1. un 2. punkta nolūkos tiek saglabāta minētās informācijas konfidencialitāte.
7. Ja, neraugoties uz nepieciešamajiem pasākumiem, kas veikti, lai saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu nodrošinātu iekšējās informācijas konfidencialitāti, minētās informācijas konfidencialitāte vairs netiek nodrošināta, iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība iekšējo informāciju pēc iespējas drīz publisko. Šajā punktā iekļauj situācijas, kad uz minēto iekšējo informāciju nepārprotami attiecas baumas un minētās baumas ir pietiekami precīzas, lai norādītu, ka minētās informācijas konfidencialitāte vairs netiek nodrošināta.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”;

52) direktīvas 88. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“g) tās noguldījumu garantiju sistēmu norīkotās iestādes, kurām grupā ietilpstošās kredītiestādes ir radniecīgas.”;

ii) pievieno šādu daļu:

“Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos, ja meitasuzņēmums ir 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā finanšu iestāde un tas ir arī likvidācijas vienība, minētā meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde pieņem lēmumu par to, vai tā plāno būt noregulējuma kolēģijas locekle. Ja šāda meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde uzskata, ka dalība kolēģijā nav nepieciešama, tā lūdz grupas līmeņa noregulējuma iestādes piekrišanu, lai dalību izbeigtu. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde piekrīt dalības izbeigšanai, ja vien dalības turpināšana nav nepieciešama pienācīgai un efektīvai noregulējuma kolēģijas darbībai. Ja notiek būtiskas izmaiņas, kas var ietekmēt maksātspējas procedūru ticamību, šāda meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde paziņo grupas līmeņa noregulējuma iestādei par nepieciešamību atjaunot savu dalību noregulējuma kolēģijā. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc šāda paziņojuma saņemšanas atjauno minēto dalību.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“6.a Lai atvieglotu 10. panta 1. punktā, 15. panta 1. punktā un 17. panta 1. punktā minēto uzdevumu veikšanu un lai apmainītos ar jebkādu attiecīgo informāciju, noregulējuma kolēģiju var izveidot:

- a) tādas iestādes gadījumā, kurai ir viena vai vairākas nozīmīgas filiāles, kas atrodas citās dalībvalstīs, – minētās iestādes noregulējuma iestāde;
- b) tādas grupas gadījumā, ko veido mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi, kuri veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, un nozīmīgas filiāles, no kurām viena vai vairākas atrodas citās dalībvalstīs, – minētā mātesuzņēmuma noregulējuma iestāde.

Noregulējuma kolēģiju vada tās dalībvalsts noregulējuma iestāde, kurā šā punkta pirmajā daļā minētā iestāde vai mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību, un pēc apspriešanās ar pārējām noregulējuma iestādēm tā izstrādā atbilstīgus noregulējuma kolēģijas darbības noteikumus. Uz noregulējuma kolēģijām, kuras izveidotas saskaņā ar šo punktu, neattiecas deleģētais akts, kas pieņemts, ievērojot 7. punktu, bet to ņem vērā, kad tiek izstrādāti noregulējuma kolēģiju darbības noteikumi. Noregulējuma kolēģijas priekšsēdētājs pieņem lēmumu par to, kuras iestādes piedalās noregulējuma kolēģijas sanāksmē vai darbībā, ņemot vērā plānojamās vai koordinējamās darbības nozīmīgumu minētajām iestādēm, jo īpaši iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs un šā punkta pirmajā daļā minētos uzdevumus.

Noregulējuma kolēģijas priekšsēdētājs iepriekš pilnībā informē visus noregulējuma kolēģijas locekļus par šādu sanāksmju organizēšanu, galvenajiem apspriežamajiem jautājumiem un apsveramajām darbībām. Priekšsēdētājs arī laikus pilnībā informē visus noregulējuma kolēģijas locekļus par minētajās sanāksmēs pieņemtajām darbībām vai veiktajiem pasākumiem.”;

53) direktīvas 91. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ja noregulējuma iestāde nolemj, ka iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, kas ir grupas meitasuzņēmums, atbilst attiecīgi 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā vai 33. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, minētā iestāde grupas līmeņa noregulējuma iestādei un, ja tā ir cita iestāde, konsolidētās uzraudzības iestādei, un attiecīgās grupas noregulējuma kolēģijas locekļiem nekavējoties dara zināmu šādu informāciju:

- a) lēmums, ka iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība atbilst attiecīgi 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā vai 33. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem;
- aa) šīs direktīvas 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 33. panta 4. punkta c) apakšpunktā minēto nosacījumu novērtēšanas rezultāts;
- b) noregulējuma darbības vai maksātnespējas pasākumi, kurus noregulējuma iestāde uzskata par piemērotiem minētajai iestādei vai vienībai.

Šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju var iekļaut paziņojumos, ko, ievērojot 81. panta 3. punktu, nosūta grupas līmeņa noregulējuma iestādei un, ja tā ir cita iestāde, konsolidētās uzraudzības iestādei un attiecīgās grupas noregulējuma kolēģijas locekļiem.”;

b) panta 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.”;

54) direktīvas 92. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.”;

55) direktīvas 96. panta 3. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) prasībām attiecībā uz IV sadaļas IV nodaļas noregulējuma instrumentu piemērošanu.”;

56) direktīvas 98. panta 1. punktu groza šādi:

a) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes un kompetentās ministrijas apmainās ar konfidenciālu informāciju ar attiecīgajām trešo valstu iestādēm tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi.”;

b) pievieno šādas daļas:

“Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes apmainās ar konfidenciālu informāciju, tostarp atvaseļošanas plāniem, ar attiecīgajām trešo valstu iestādēm tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar atvaseļošanu un noregulējumu, – šā punkta pirmajā daļā izklāstītie nosacījumi;

b) attiecībā uz citu kompetentajām iestādēm pieejamu informāciju – Direktīvas 2013/36/ES 55. pantā izklāstītie nosacījumi.

Otrās daļas nolūkos ar atvaseļošanu un noregulējumu saistītā informācija ietver visu informāciju, kas tieši saistīta ar kompetento iestāžu uzdevumiem saskaņā ar šo direktīvu, jo īpaši atvaseļošanas plānošanu un atvaseļošanas plāniem, agrīnas intervences pasākumiem un informācijas apmaiņu ar noregulējuma iestādēm par noregulējuma plānošanu, noregulējuma plāniem un noregulējuma darbību.”;

57) direktīvas 101. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Ja piemēro 2. punktu, pašreizējiem un bijušajiem noregulējamās iestādes vadības struktūras un augstākās vadības locekļiem anulē jebkādu mainīgo atalgojumu, tostarp diskrecionāros pensiju pabalstus, par laikposmiem pirms iestādes maksātspējas, kas nav izmaksāts vai nav piešķirts pirms lēmuma veikt noregulējuma darbību. Mainīgo atalgojumu, tostarp diskrecionārus pensiju pabalstus, kas pašreizējiem un bijušajiem vadības struktūras un augstākās vadības locekļiem ir piešķirts vai izmaksāts 24 mēnešu laikā pirms lēmuma par noregulējuma darbības veikšanu, viņi atgriež vai atmaksā, ja vien viņi nepierāda, ka nav piedalījušies rīcībā vai nav bijuši atbildīgi par rīcību, kas izraisīja vai veicināja noregulējamās iestādes maksātspēju.

Šo punktu nepiemēro mainīgajam atalgojumam, tostarp diskrecionāriem pensiju pabalstiem, ko reglamentē darba koplīgums.”;

58) direktīvas 102. panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja pieejamie finanšu līdzekļi nav pietiekami, lai sasniegtu šā panta 1. punktā noteikto mērķapjomu, atsāk iekasēt *ex ante* iemaksas, ko iegūst saskaņā ar 103. pantu, līdz mērķapjoms ir sasniegts. Noregulējuma iestādes to *ex ante* iemaksu iekasēšanu, ko iegūst saskaņā ar 103. pantu, var atlikt uz laiku līdz trijiem gadiem, lai nodrošinātu, ka iekasējamā summa sasniedz summu, kas ir samērīga ar iekasēšanas procesa izmaksām, ar noteikumu, ka šāda atlikšana būtiski neietekmē noregulējuma iestādes spēju izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismus, ievērojot 101. pantu. Ja pieejamie finanšu līdzekļi veido mazāk nekā divas trešdaļas no mērķapjoma, iemaksas nosaka tādā apmērā, kas ļauj mērķapjomu sasniegt saprātīgā termiņā, kurš nepārsniedz sešus gadus.”;

59) direktīvas 103. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Pieejamie finanšu līdzekļi, kas jāņem vērā, lai sasniegtu 102. pantā noteikto mērķapjomu, var ietvert neatsaucamas maksājumu saistības, kuras ir pilnībā nodrošinātas ar zema riska aktīviem, kas nav apgrūtināti ar trešo personu tiesībām, un ar kurām var brīvi rīkoties un kuras ir atvēlētas tikai tam, lai noregulējuma iestādes tās izmantotu 101. panta 1. punktā noteiktajos nolūkos. Neatsaucamo maksājumu saistību daļa nepārsniedz 30 % no kopējām iemaksām, kas iekasētas saskaņā ar šo pantu. Atbilstoši minētajam ierobežojumam noregulējuma iestāde katru gadu nosaka neatsaucamo maksājumu saistību daļu kopējā to iemaksu summā, kas iekasējamas saskaņā ar šo pantu.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“3.a. Noregulējuma iestāde pieprasa izpildīt neatsaucamas maksājumu saistības, kas uzņemtas, ievērojot šā panta 3. punktu, ja, ievērojot 101. pantu, ir jāizmanto noregulējuma finansēšanas mehānismi.

Ja vienība vairs neietilpst 1. panta darbības jomā, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestāde atceļ neatsaucamās maksājumu saistības, kas uzņemtas, ievērojot šā panta 3. punktu, un minēto saistību nodrošinājums tiek atgriezts.

Ņemot vērā nepieciešamību saglabāt vai atjaunot noregulējuma finansēšanas mehānismos pieejamos finanšu līdzekļus pienācīgā apjomā, dalībvalstis nodrošina, ka otrajā daļā minētajos gadījumos noregulējuma iestādes ir pilnvarotas pēc neatsaucamo maksājumu saistību atcelšanas noteikt summu, ko otrajā daļā minētā vienība iemaksā noregulējuma finansēšanas mehānismā tādā veidā, ar tādiem noteikumiem un tādā termiņā, kā noteikts noregulējuma iestādes lēmumā.

Trešajā daļā minētā iemaksa nepārsniedz to neatsaucamo maksājumu saistību summu, kas atceltas, ievērojot otro daļu.”;

60) direktīvas 104. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Ārkārtas *ex post* iemaksu kopsumma gadā nepārsniedz trīskārt 12,5 % no 102. pantā noteiktā mērķapjoma.”;

61) direktīvas 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) jebkuru iemaksu, kas noguldījumu garantiju sistēmām būtu jāmaksā saskaņā ar 109. pantu;”;

62) direktīvas 108. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras:

a) šādiem noguldījumiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā b) apakšpunktā paredzētā prioritāte:

i) segtie noguldījumi;

ii) noguldījumu garantiju sistēmu prasījumi, kas minēti Direktīvas 2014/49/ES 9. panta 2. punktā;

b) šādiem noguldījumiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā c) apakšpunktā paredzētā prioritāte:

i) tā fizisku personu, mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu un publisku iestāžu atbilstīgo noguldījumu daļa, kura pārsniedz seguma līmeni, kas paredzēts Direktīvas 2014/49/ES 6. pantā;

ii) noguldījumi, kuri būtu fizisku personu, mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu un publisku iestāžu atbilstīgie noguldījumi, ja tie nav veikti, izmantojot Savienībā uzņēmējdarbību veicošu iestāžu filiāles, kas atrodas ārpus Savienības;

- c) noguldījumiem, kas nav minēti a) un b) apakšpunktā, ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā prioritāte, kas paredzēta parasto nenodrošināto kreditoru prasījumiem.

Direktīvas 2014/49/ES 5. panta 1. punkta b), c), f), k) un l) apakšpunktā minētos noguldījumus neiekļauj šā punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā, un to prioritāte nav augstāka par prioritāti, kas paredzēta parasto nenodrošināto kreditoru prasījumiem.”;

- b) pievieno šādus punktus:

- “8. Ja 37. panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktā minētos noregulējuma instrumentus izmanto, lai pārvestu tikai daļu no noregulējamās iestādes aktīviem, tiesībām vai saistībām, noregulējuma finansēšanas mehānismam ir prasījuma tiesības pret atlikušo iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību par jebkādiem izdevumiem un zaudējumiem, kas noregulējuma finansēšanas mehānismam radušies jebkādu iemaksu dēļ, kas noregulējumā veiktas, ievērojot 101. panta 1. punktu, saistībā ar zaudējumiem, kuri citādi būtu radušies kreditoriem.
- 9. Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 8. punktā un 37. panta 7. punktā minētā noregulējuma finansēšanas mehānisma prasījumiem to valsts tiesību aktos, kas reglamentē parastās maksātspējas procedūras, ir virsprioritāte, kas ir augstāka nekā prioritāte, kura paredzēta noguldījumu un noguldījumu garantiju sistēmu prasījumiem, ievērojot šā panta 1. punktu.”;

63) direktīvas 109. pantu aizstāj ar šādu:

“109. pants

Noguldījumu garantiju sistēmu izmantošana saistībā ar noregulējumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz kredītiestādi, un ar noteikumu, ka šāda darbība nodrošina, ka noguldītājiem joprojām ir piekļuve to noguldījumiem, noguldījumu garantiju sistēma, ar kuru minētā kredītiestāde ir saistīta, iemaksā šādas summas:
 - a) ja iekšējās rekapitalizācijas instrumentu piemēro 43. panta 2. punkta a) apakšpunkta nolūkā neatkarīgi vai kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem, – summu, par kādu segtie noguldījumi tiktu norakstīti vai konvertēti, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu noregulējamo iestādi, ievērojot 46. panta 1. punktu, ja segtie noguldījumi būtu iekļauti iekšējās rekapitalizācijas darbības jomā;
 - b) ja uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pagaidu iestādes instrumentu piemēro neatkarīgi vai kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem, kā rezultātā noregulējamā iestāde iziet no tirgus:
 - i) summu, kas vajadzīga, lai segtu starpību starp segto noguldījumu un tādu saistību vērtību, kurām ir vienāda prioritāte ar segtajiem noguldījumiem vai augstāka prioritāte nekā tiem, no vienas puses, un to noregulējamās iestādes aktīvu vērtību, kas jāpārved saņēmējam, no otras puses; un

ii) attiecīgā gadījumā summu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu saņēmēja kapitāla neitralitāti pēc pārveduma.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos, ja pārvedums saņēmējam ietver noguldījumus, kas nav segtie noguldījumi vai citas iekšēji rekapitalizējamās saistības, un noregulējuma iestāde ir secinājusi, ka uz minētajiem noguldījumiem vai saistībām attiecas 44. panta 3. punktā minētie apstākļi, un ja, akcionāriem un citu īpašumtiesību instrumentu turētājiem, attiecīgo kapitāla instrumentu un citu iekšēji rekapitalizējamu saistību turētājiem veicot iemaksu zaudējumu absorbēšanā un rekapitalizācijā, netiek sasniegta ne 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā noteiktā robežvērtība, ne 44. panta 8. punkta a) apakšpunktā noteiktā robežvērtība noregulējuma finansēšanas mehānismu izmantošanai, noguldījumu garantiju sistēmas iemaksātā summa ir šāda:

- a) summa, kas vajadzīga, lai segtu starpību starp 108. panta 1. punkta pirmajā daļā minēto noguldījumu vērtību un to saistību vērtību, kurām ir vienāda prioritāte ar segtajiem noguldījumiem vai augstāka prioritāte nekā tiem, no vienas puses, un to noregulējamās iestādes aktīvu vērtību, kas jāpārved saņēmējam, no otras puses; un
- b) attiecīgā gadījumā summa, kas vajadzīga, lai nodrošinātu saņēmēja kapitāla neitralitāti pēc pārveduma.

Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noguldījumu garantiju sistēma ir veikusi iemaksu pirmajā daļā minētajos gadījumos, noregulējamā iestāde atturas no daļu iegādāšanās citās sabiedrībās, kā arī no peļņas sadalīšanas saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu vai maksājumiem par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem un no citām darbībām, kas var izraisīt līdzekļu aizplūšanu.

3. Ja noguldījumu garantiju sistēmas līdzekļus izmanto iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanā saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, lai veicinātu noregulējamās iestādes rekapitalizāciju, dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēma savu līdzdalību noregulējamās iestādes akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos nodod privātajam sektoram, tiklīdz komerciālie un finansiālie apstākļi to ļauj.

Dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēma pirmajā daļā minētās akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus tirgo atklāti un pārredzami. Šāda pārdošana nerada maldinošu priekšstatu par minētajām akcijām vai instrumentiem vai diskrimināciju attiecībā uz potenciāliem pircējiem, un to veic saskaņā ar komerciāliem noteikumiem.

4. Noguldījumu garantiju sistēmas iemaksu pārvedumā, kas ietver noguldījumus, kuri nav segtie noguldījumi vai citas iekšēji rekapitalizējamas saistības saskaņā ar šā panta 2. punktu, ieskaita 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā un 44. panta 8. punkta a) apakšpunktā noteiktajās robežvērtībās, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
- a) noregulējamās iestādes aktīvu kopējā individuālā vērtība nepārsniedz 80 miljardus EUR;
 - b) noregulējamā iestāde 24 mēnešos pirms lēmuma veikt noregulējuma darbību grupas noregulējuma plānā vai noregulējuma plānā nav identificēta kā likvidācijas vienība;
 - c) noregulējamās iestādes pašu kapitāla instrumenti un atbilstīgās saistības un visas saistības, kas vairs nav uzskatāmas par atbilstīgajām saistībām, jo tās neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.c panta 1. punktā izklāstītajam nosacījumam, ir pilnībā izmantotas zaudējumu absorbēšanai un rekapitalizācijai, izņemot tās atbilstīgās saistības, attiecībā uz kurām noregulējuma iestāde uzskata, ka ir piemērojami šīs direktīvas 44. panta 3. punktā minētie apstākļi;
 - d) noregulējamajai iestādei, kuras aktīvu kopējā individuālā vērtība pārsniedz 30 miljardus EUR, 45. panta 1. punktā minētās prasības apjoms ir vismaz vienāds ar 45.c panta 6.a punktā minēto apjomu.

Dalībvalstis var nolemt, ka šā punkta pirmo daļu piemēro tikai tad, ja noregulējamā iestāde divus ceturkšņus pēc kārtas četru gadu laikposmā, kas beidzas dienu pirms to trīs veselo ceturkšņu pirmās dienas, kuri ir bijuši pirms lēmuma veikt noregulējuma darbību, nav pārkāpusi 45. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto prasību, tostarp atbilstīgos starpposma mērķapjomus, kas noteikti, ievērojot 45.m panta 1. un 2. punktu. Ja kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde ir piemērojusi vismaz vienu no 45.k panta 1. punktā minētajiem pasākumiem, lai novērstu 45. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās prasības pārkāpumu, tad noregulējuma iestāde neņem vērā minētās prasības pārkāpumus četros veselajos ceturkšņos pirms lēmuma veikt noregulējuma darbību.

Šā punkta otro daļu nepiemēro prasībām, kas izriet no 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas.

5. Ja noguldījumu garantiju sistēmas iemaksa pārvedumā, kas ietver noguldījumus, kuri nav segtie noguldījumi vai citas iekšēji rekapitalizējamas saistības saskaņā ar šā panta 2. un 4. punktu, kopā ar akcionāru un citu īpašumtiesību instrumentu turētāju, attiecīgo kapitāla instrumentu un citu iekšēji rekapitalizējamu saistību turētāju iemaksu zaudējumu absorbēšanā un rekapitalizācijā ļauj izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismu, tad noguldījumu garantiju sistēmas iemaksa nepārsniedz summu, kas ir vajadzīga, lai sasniegtu 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā un 44. panta 8. punkta a) apakšpunktā noteiktās robežvērtības. Pēc noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas noregulējuma finansēšanas mehānismu izmanto saskaņā ar 44. un 101. pantā izklāstītajiem principiem, kas reglamentē noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošanu.

Ja noregulējamās iestādes aktīvu kopējā individuālā vērtība ir no 30 miljardiem EUR līdz 80 miljardiem EUR, noguldījumu garantiju sistēmas iemaksa saskaņā ar šo punktu nepārsniedz 2,5 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla.

6. Ja piemēro šā panta 4. punktu un ir izpildīti 44. panta 7. punkta pirmajā daļā izklāstītie nosacījumi, noguldījumu garantiju sistēma veic papildu iemaksu, kas ir vienāda ar to zaudējumu summu, kuri segtajiem noguldījumiem būtu radušies, ja segtie noguldījumi būtu cietuši zaudējumus proporcionāli kreditoru zaudējumiem ar tādu pašu prioritāti valsts maksātnespējas hierarhijā.

Izmaksas, ko rada šā punkta pirmajā daļā minētā noguldījumu garantiju sistēmas papildu iemaksa, nepārsniedz zaudējumus, kas tai būtu radušies, ja iestāde būtu likvidēta parastajā maksātspējas procedūrā, kā aplēsts, ievērojot 36. panta 8. punktu.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka visos gadījumos noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas kopsumma noregulējuma darbībā saskaņā ar šo pantu nepārsniedz Direktīvas 2014/49/ES 11.e panta a) punktā minēto summu.

Ja piemēro uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pagaidu iestādes instrumentu saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu vai 2. punktu, minētajos noteikumos minētās noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas summa nepārsniedz 62,5 % no noguldījumu garantiju sistēmas mērķapjoma, kā minēts Direktīvas 2014/49/ES 10. panta 2. punktā.

Norīkotā iestāde var nolemt, ka šā punkta otrajā daļā minēto ierobežojumu nepiemēro, ja noregulējuma iestāde minētajai norīkotajai iestādei sniedz pamatojumu, ka noguldījumu garantiju sistēmas iemaksa, kas pārsniedz 62,5 % no noguldījumu garantiju sistēmas mērķapjoma, ir vajadzīga, lai izvairītos no negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti vai saglabātu noguldītāju piekļuvi viņu noguldījumiem.

Ja piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas summa nepārsniedz zaudējumus, kas noguldījumu garantiju sistēmai būtu radušies, ja iestāde būtu likvidēta parastajā maksātnespējas procedūrā, kā aplēsts, ievērojot 36. panta 8. punktu.

Noguldījumu garantiju sistēma pēc pieprasījuma tūlīt informē noregulējuma iestādi par pirmajā un otrajā daļā minētajām summām.

8. Noregulējuma iestāde saskaņā ar šo pantu nosaka noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas summu un savu lēmumu paziņo norīkotajai iestādei un noguldījumu garantiju sistēmai. Noguldījumu garantiju sistēma nekavējoties īsteno minēto lēmumu.
9. Ja atbilstīgie noguldījumi noregulējamajā iestādē tiek pārvesti citai vienībai, izmantojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pagaidu iestādes instrumentu, noguldītājiem nav prasījumu saskaņā ar Direktīvu 2014/49/ES pret noguldījumu garantiju sistēmu saistībā ne ar vienu daļu no to noguldījumiem noregulējamajā iestādē, kuri netiek pārvesti, ar noteikumu, ka to pārvesto noguldījumu summa ir vienāda ar kopējo seguma līmeni, kas paredzēts minētās direktīvas 6. pantā, vai lielāka par to.

10. Ja noguldījumu garantiju sistēma veic iemaksu noregulējuma darbībā, piemēro 101. panta 3. punktu.
11. EBI līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par nosacījumiem, saskaņā ar kādiem norīkotā iestāde nepiemēro šā panta 7. punkta otrajā daļā minēto ierobežojumu.”;

64) direktīvas 111. panta 1. punktam pievieno šādus apakšpunktus:

- “e) nav izpildītas 44.a pantā minētās prasības;
- f) nav izpildīta 45.e vai 45.f pantā minētā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.”;

65) panta 128. punktu aizstāj ar šādu:

“128. pants

Sadarbība un informācijas apmaiņa starp iestādēm un struktūrām

1. Šīs direktīvas nolūkos kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes sadarbojas ar EBI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

Kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes nekavējoties sniedz EBI visu informāciju, kas nepieciešama tās uzdevumu veikšanai, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 35. pantu.

2. EBI, Vienotā noregulējuma valde un ECB pēc Komisijas pieprasījuma sniedz tai informāciju, kas nepieciešama tās uzdevumu veikšanai saistībā ar politikas izstrādi, tostarp ietekmes novērtējumu veikšanai, tiesību aktu priekšlikumu sagatavošanai un dalībai likumdošanas procesā. Attiecīgā gadījumā EBI, Vienotā noregulējuma valde un ECB veic koordināciju ar noregulējuma iestādēm, valstu kompetentajām iestādēm un citiem Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībniekiem saskaņā ar to sadarbības satvaru.

3. Ja EBI, Vienotajai noregulējuma valdei vai ECB nav pieejama šā panta 2. punktā minētā informācija vai tie to saprātīgā termiņā nevar sniegt, šādu informāciju Komisijai pēc tās pieprasījuma sniedz noregulējuma iestādes, valstu kompetentās iestādes un Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībnieki, kas nav ECB. Pieprasījums ir samērīgs, pamatots un nodrošina saprātīgu termiņu informācijas sniegšanai. Informāciju sniedz tādā veidā, kas neļauj identificēt atsevišķas vienības un nesatur personas datus. Uz Komisiju un tās darbiniekiem attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības, kas attiecībā uz saņemto informāciju noteiktas 84. pantā.”;

66) iekļauj šādus pantus:

“128.b pants

Informācijas atklāšanas līdzekļi

1. Iestādes, kas nav mazas un nesarežģītas iestādes, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 145) apakšpunktā, un vienības, kas minētas šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā, iesniedz EBI visu informāciju, kas prasīta saskaņā ar šīs direktīvas 45.i panta 3. punktu, elektroniskā formātā ne vēlāk kā dienā, kurā tās publicē savus finanšu pārskatus vai attiecīgā gadījumā finanšu ziņojumus par attiecīgo periodu, vai cik drīz vien iespējams pēc tam. Minēto informāciju un tās iesniegšanas datumu EBI publicē savā tīmekļa vietnē.

EBI nodrošina, ka tās tīmekļa vietnē atklātā informācija ietver informāciju, kas ir identiska ar to, kuru iestādes un vienības ir tai iesniegušas. Iestādēm un vienībām ir tiesības atkārtoti iesniegt EBI informāciju saskaņā ar 45.i panta 6. punktā minētajiem tehniskajiem standartiem. EBI savā tīmekļa vietnē norāda datumu, kurā notikusi atkārtotā iesniegšana.

EBI sagatavo un pastāvīgi atjaunina instrumentu, kas precizē, kā informācijas atklāšanas veidnes un tabulas saskaņā ar 45.i panta 3. punktu samērot ar veidnēm un tabulām attiecībā uz uzraudzības pārskatu sniegšanu saskaņā ar 45.i panta 1. punktu. Samērošanas rīks ir publiski pieejams EBI tīmekļa vietnē.

Iestādes un vienības var turpināt publicēt atsevišķu dokumentu, kas minētās informācijas lietotājiem nodrošina vieglu piekļuvi prudenciālās un noregulējuma informācijas avotam, vai atsevišķu sadaļu, kura iekļauta iestāžu vai vienību finanšu pārskatos vai finanšu ziņojumos vai ir tiem pievienota un kura satur prasīto atklājamo informāciju, un kuru minētie lietotāji var viegli identificēt. Iestādes un vienības savās tīmekļa vietnēs var iekļaut saiti uz EBI tīmekļa vietni, kurā centralizēti tiek publicēta prudenciālā un noregulējuma informācija.

2. Ja šīs direktīvas 45.i panta 1. un 3. punktu piemēro mazām un nesarežģītām iestādēm, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 145) apakšpunktā, EBI savā tīmekļa vietnē publicē minēto iestāžu atklāto informāciju saskaņā ar 45.i panta 3. punktu, pamatojoties uz informāciju, ko minētās iestādes sniegušas kompetentajām un noregulējuma iestādēm saskaņā ar 45.i panta 1. punktu.
3. Reizi gadā atklājamo informāciju EBI savā tīmekļa vietnē publicē tajā pašā dienā, kad iestādes un vienības publicē savus finanšu pārskatus, vai cik drīz vien iespējams pēc tam.

Reizi pusgadā un ceturksnī atklājamo informāciju EBI savā tīmekļa vietnē attiecīgā gadījumā publicē tajā pašā dienā, kad iestādes un vienības publicē savus finanšu ziņojumus par attiecīgo periodu, vai cik drīz vien iespējams pēc tam.

Jebkurš kavējums starp 1. punktā minētās atklājamās informācijas publicēšanas dienu un attiecīgo finanšu pārskatu publicēšanas dienu ir saprātīgs.

4. EBI savā tīmekļa vietnē dara pieejamu saskaņā ar šo pantu prasītās atklājamās informācijas arhīvu. Minētais arhīvs ir pieejams laikposmā, kas nav īsāks par iestāžu vai vienību finanšu ziņojumos iekļautās informācijas uzglabāšanas laikposmu, kurš noteikts valsts tiesību aktos. Datu īpašumtiesības un atbildība par to precizitāti paliek iestādēm vai vienībām, kas tos sagatavo.

128.c pants

Krīzes pārvaldības simulācijas

1. EBI koordinē regulārus Savienības mēroga pasākumus, lai pārbaudītu šīs direktīvas, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014* un Direktīvas 2014/49/ES piemērošanu pārrobežu situācijās šādos aspektos:
 - a) kompetento iestāžu sadarbība atveseļošanas plānošanas laikā;
 - b) sadarbība starp noregulējuma iestādēm un kompetentajām iestādēm pirms iestāžu vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto vienību maksātnespējas un noregulējuma laikā, tostarp, īstenojot noregulējuma shēmas, kas pieņemtas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. pantu.
2. EBI sagatavo ziņojumu, kurā izklāsta galvenos 1. punktā minēto pasākumu konstatējumus un secinājumus. Ziņojumu publisko.

128.d pants

Pārejas noteikumi

1. Atkāpjoties no 45.b panta 1.a punkta, noguldījumus, kas pieņemti pirms ... [24 mēneši plus viena diena no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] un kas atbilst 45.b panta 1. punkta pirmajā daļā, 45.c panta 2.a punkta otrajā daļā vai 45.f panta 2. punkta a) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem, var iekļaut pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā līdz ... [36 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].
2. Attiecībā uz pārejas laiku, kas iestādēm vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām vienībām dots, lai izpildītu šīs direktīvas 45.e vai 45.f pantā noteiktās prasības vai attiecīgā gadījumā no šīs direktīvas 45.b panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas izrietošās prasības, kuras noregulējuma iestādes noteikušas pirms ... [24 mēneši plus viena diena no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas], Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2026/...⁺⁺ 1. panta 39. punkta a) apakšpunktu nepiemēro.

⁺ OV: lūgums ievietot tekstā šīs grozošās direktīvas numuru un aizpildīt attiecīgo zemspēvītras piezīmi.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2026/... (... gada ...), ar ko attiecībā uz agrīnas intervences pasākumiem, noregulējuma nosacījumiem un noregulējuma darbības finansēšanu groza Direktīvu 2014/59/ES un attiecībā uz vērtēšanas pakalpojumiem noregulējumā groza Direktīvu 2014/24/ES (OV L, ..., ELI: ...).”;

67) pielikuma B iedaļā iekļauj šādu punktu:

“5.a) to iestādes un visu tās juridisko personu saistību apraksts, kuras reglamentē trešās valsts tiesību akti, tostarp:

- to summa;
- to sastāvs, arī to termiņa profils;
- reglamentējošie trešās valsts tiesību akti;
- to prioritāte parastajā maksātspējas procedūrā;
- vai saistības ir izslēgtas atbilstīgi 44. panta 2. punktam;

- vai līguma noteikumos tās iekļauj noteikumu, kas prasīts, ievērojot šīs direktīvas 55. panta 1. punktu un Regulas (ES) Nr. 575/2013 52. panta 1. punkta p) un q) apakšpunktu un 63. panta n) un o) punktu;
- ja ir konstatēts, ka juridiski vai citādi nav iespējams saskaņā ar 55. panta 2. punktu iekļaut līguma noteikumu par iekšējās rekapitalizācijas atzīšanu, – saistību kategorija saskaņā ar 55. panta 7. punktu.”.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/24/ES

Direktīvas 2014/24/ES 10. pantam pievieno šādu apakšpunktu:

- “k) par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES * 36. un 74. pantā minētajiem vērtēšanas pakalpojumiem.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

3. pants
Transponēšana

1. Vēlākais līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] dalībvalstis pieņem un publicē pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties par to informē Komisiju.

Tās piemēro minētos pasākumus no ... [24 mēneši plus viena diena no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos pasākumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 1. panta 65. punktu piemēro no ... [viena diena no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] un 1. panta 44. punkta b) un c) apakšpunktu piemēro no ... [24 mēneši plus viena diena no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*